led n. i pl.

led s.

led

de ga te fjærde led

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led s.

led r. ; 2 or 2.

led

de har kommet att led.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led a.

laj, lrt, läja

led, elak

di e rää a läja i hårsta,

lrt a rö̂led falk.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led s.

le r.

sätt

de sad po den len
a dro dam i hänorna.

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
adj.

lœj pl. -a

dak. stygg

di va ènte lœja pœ sœ-vis

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

le, -n

sätt, vis

so fortfölde di på dän lén
bnast öl

Nr 5073 Övestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

le = sätt, vis

di gamla kan hat fön si
mén an på én lé.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

le, -n

sätt. vis

den stö di på denhäna lén
a dnö

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

le, -d, pl. =, -n

grind över kåröppning

5073.

Sövestad. Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

le, veute.

stöne, bred grind

den va et lé imellom kragehólm
a sóstа by, som hrde svantalé

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

le, -n

sätt, vis; håll, riktning

så vänor di óm på hén lén
s: på M andra hållet. (i dans)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led

le pl. len

sått, vis

på åla lén

(åle ?)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

le. best. f. led

led gränd för kärntrafik.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

le, -n

vis. tått

på dän lén

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led.
adj.

le

stygg

(men i Bromma & Sövestad: lej)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*led;

le, -ar s.

pu dän läran.

på det sättet;

Ø 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lad;

lɔ̄d, -'ɔ̄n s.

-ˋ ɔ̄r, - ɔ̄a;

dɔ̄r ɛ̄ lɔ̄d pu;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led
s.

lē, n. ,- d. pl. = ,- n, grind som tillstänger en köröppning. En grind som tillstänger en smalare öppning kallas lēde. Bromma.

Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led

le, m., -r, pl. -r, -na,
1) sätt, vis. harken han visor
sina ondor på ala ler,
2) låt (led). på hyffen le jiff
han. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärw.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led

led, m., 1–en, pl. 2–or, –na,
led. på arm, fot o. d.
de 1 värkpor i 2 åla 2 kedor.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led

læj l. ¹- or, m. och f.,
n. lit, pl. læja och efter
for. för, læja, komp. læjare
-jast, ¹/ led, stygg, elak,
²/ dålig, usel. ja ha ²ɔd
sɔnen læj tor; ja kan ²inth
fɔ, na ts glɔ. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led, s.

/ ; lèdor /

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

61. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led, a.

, lit ; läja

den läja.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

4.62.63.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. led

le, -n, -r, -rna sb.

sätt, vis; håll, riktning

på den len på det viset;

på flera ler på många

sätt.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. led
sb.

lad; pl. ˉ or

led i kroppen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. led

le l. léor l. láyor ag.

elak. styss / l. lay

pl. lèa

den va - an - lé tòke.

Det var en elak tupp.

R.-f. 86. / an - léor (láyor)

pæg. En elak pojke. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

led

le n. sb.

i gårdsgård

större grind mellan ägor;

grind för körtrafik

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leda
vb.

Refl.

lɛ̃da ~ se l. lɛ̂da ~ se

leda sig, röra på sig

(efter ställasättande)

man ~ får ~ óp o. lɛ̃da ~ se.

Man får (stiga) upp och leda

sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. Pret. leda vb.

läja lèda

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

(fom) du leda hrédjen ti-
ván. / n fatá-dóm-n
m. f. 79. / týrad (tjudret)
o laga-dom-
ti-ván. Sövestad

leda
v.

lèja, Lèjde, Lejt

P. L. 1901. Högestad, Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leda
v.

lèja. lèjde. lejt

(t. ex. om kreatur)

Högestad.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leda
v.

lèja, lèjde, lejt

han lejde ikrèj me kå̀len

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leda

lɛ̄²da (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade, l.-ada, -a, pl. -a l.-den) fr. leda. Röra leden.

lɛ̄²dar ja ā¹rnen, på vā¹rʃ'or 'ed i en.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leda

läja (1- jor, pl. 2- ja, 2- jde, läjt, läjd m. och f., n. läjt, pl. läjda, läj, pl. 2- kn) fr., leda.

läj fåren hem om kvell!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leda
v.

pret. lèda

han lèda vos mèd ijèn

Nr 5023. Borrie, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leda, v.

lǽja, lǽjde, lǽjt

lǽjor, pres.

lǽj, imper.

lǽjd, pret. ptc.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

121.122.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. leda

le

l. lèja

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

'föra' o. d.

laja - hém leda hem /
so - mata - já tá polisen
o - le - nom - hém. Jo måste
jag ta polisen och leda honom hem. N./80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. leda

... laga te vb
märknads, ena här ifrå o
te Sjöbo ... leda kreatur till
marknaden, anda här ifrån
och till Sjöbo. N. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. leda

26.

Refl.

leda ~ sig, =

leda sig "sträcka sig"

ledarna, leda till" en

lem.

N. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ledamot s.

²ledamot n. i fl. —

fingerled

de första ²ledamoten:

den yttersta fingerleden.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ledare

ledare; pl. = sb.

sträng av murbruk, som slagits på en vägg (och sedan skall jämnas ut).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Hennestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledas

lis / lis, pl. =, lidas, lis,
imperat. lis, pl. =/ dep.,
leds.

Gan ælte o lis ælte glutana
for di ha'd bra dær di æ'.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lede
s.

lède -an

mindre grind för gångtrafik.

-- gå ijenom lèden ---

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lede r. j – a

lede s.

grind

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lede
sb.

lɨdɛ, -ɛn, -ɛr.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mindre grind, gånggrind
(ofta om trädgårdsgrind).

K. f. 86. | lɨden m. te -
n. f. 80 | hɨven grinden in
Hf *haglede. | till trädgården.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledgång

lʏdagòz

(i kroppen)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledhet

láyhėd

elakhet

pa - láyhėd på elakhet,

i elak avsikt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledhet;

lé'héd s.

slakhet.

ja de vä' ju

pu lé'hé'd;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ladhed,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledhål

sb.

léhúl n.

grindhål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lèdi

ledig
adj.

ledig från arbete, uppsägen
av arbete.

då e en kráft lèdi. Då
är man (= jag) knappast
ledig.

NF 8027. Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledig

lèdi neutr. lèdet

m. f. c:a 1880

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledig

komper. lediara

---lid - lediara en

smula lediare

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledig

lìdi

lìdia

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

4. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledig

lèdi

= dig, rörlig

en lèdi kråk

g. f. ç-a 1880

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledig a.

lɛ̈dɔ, lɛ̈ded, lɛ̈dɔa

ledig

nɯ e dɔr lɛ̈ded.

komɔ̀ntarɛ dɛ e lɛ̈dɔa i krɔ̀pen.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lèdr

ledig

lèded n.

om kläderesplagg: ledigt att röra sig i; ledig i kroppen, rörlig.

Dan e so - lèded. Det är så ledigt. / Han i var so k. f. 86 / lèdr. Han var så ledig i kroppen.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledning

lèdniŋ, pl. ⸗-or sb.

telefonledning, kraftledning

o. d.

(Kepa-Lai)

N. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ledorka
a.

ledórka, enbart predikativt,
= sysslolös, utan sysselsättning.
overksam

jfr i s.v. sk. örkeslös i samma bet.

4062 Bjärlöv, Hemmestads hd. 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ledorka

adj.

lrdórka oböjl.; blöt predikativt

syslolös

han e rént lrdórka.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledsam

lisām l. – or, m. och f.,
n. -sāmt, pl. – sāma, komp.
– sāmare, – sāmast, ledsam.
Dær e ingen o trør sa lisāmt
sānt e. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledsamhet

lisamhed, m., -en, pl.-or,
-na, ledsamhet.

hœr vilar min fel inga
lisamhedor. Bja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledsen

liksen, m. och pl., n.-sled,
pl.-sna och efter-for,
för, -sken o.s.v., komp.
²-snare, -²snast, ledsen.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ledsen
a.

lìsen

han va lìsen ǫvor dé strás.

gemint i ſin hjé aw.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledstolpe s.

lẽstølpe m. ; -a

grindstolpe

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledstolpe;

lé'stölpa, - an s.

- a, - na;

han bänt et tönkle

am an lé'stölpa;

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledstolpe

lestolpe, m., -n, pl. -pa, -na, grindstolpe.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledstolpe

léstólpa m.

grindstolpe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledstolpe

léstólpe m.

grindstolpe

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ledtapp

létapana best. pl.

järntapper som gång-
järnen tär en grind vilade
på

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledvatten

lådavånad best. sg.
ledgångsvåtskan (t. ex.
i knåleden).

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledvallen

lɛ̂davàn, n., -- ed, utan pl.,
ledvatten.

Gor lɛ̂davàned ed, så
blor lɛ̂den stin.
Öja.

№ 300 Herrestads hd. Kåre.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledvatten

lédavåned best: vg.

ledgångsvätskan

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lega
v.

di va lèjda fjènan àla

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lega
v.

läja, läjde, läjt

hun läjde a sälde fän

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lega

läja (1- jor, pl. 2- ja, -2jde läjt, läjd, m. och f., n. läjt, pl. läjda, läj, pl. 2- en) tr., lega.

han läjor fus tk stan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lega v.

lèja, lèjde, lejt

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leipzigpolskan

Lépsipælsan. f. bert.-f. en dans.

Herrestad

№ 300 Herrestads hd.

inl. av A. Walin 18/2 1915.

300. upptp på 1880 talet.

Se Sv. Landsmål XIV. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lejd
s.

lejd. -en. -on. -onna

överst i ytterväggen, som vilar
ovanpå väggen i hela dess längd.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leid

lejd, -en

bjälken ovanpå en

huslängas yttervägg

N. f. 90. (i längdriktningen)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lejd

lajd, ! en

bjälken överst på en

gårdslångas yttervägg i

väggens längdriktning.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lejon

lèjan, n., pl. =

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lek

leʃʒ, m., l-en, pl. ²-a,
-na, lek.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lek, s.

leg/s

samma form i aktbagen 1953.

J. J—s.

19.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lek
sb.

lẹ̄gz, -'an; pl. -'a (tryck på ultima).

lẹ̄gz'à (med starkt betryck på l.)

den som ger sig in i leken

lẹ̄gzen, får hå̄la

strẹ̄gzen. Den som ger sig i leken får hålla "streken", dvs. Den som ger sig in på något, får iakttaga spelets regler (D: skyldig sig

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

lek sb.

gjälo, om det går
2 'lla).

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leka

v.

inf. lèja

lèja jìma

1948 4062. Bjeresjö. Hemestads hd

(Steiman)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leka
v.

pres.
lèdja ~~pt.~~ lédjor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leka

leggja lèggja

liggja barn leggja bäst. (= söka ej högre social samhällsställning).

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leka
v.

lèdja, lègta, legt

en sprànt lìde a lègte om
kvèlàna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leka

lē²fza / 1- dzor, pl. ²- dza,
lē²gte, legt, legt, pl. ²- a,
lēgz, pl. ²- bn/ fr. och
intr. leka.

lē²fza bol, nast.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lelaa, v.

/ , legst l. leht

19. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. leka

lèdzja, lèdzta, lèdzt

Pres. -ór

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han - lédzor - man. Han

leker med den. R. f 86.

ledza - jùma (skùla) leka

kurra gômma. R. f 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

leka

de legta bólˌ.

De sysslade med någon bol-
lek. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* lekare

lèdzara n. sb.

anordning i ett jäntzjunder som gör, att dessa gj kan snos

dor. va. èzad lèdzara.

1/2. Det samma inget "lekare" i (tjudret). N. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lekarne

lèjarne. -ad

inrättning med ögon avsedda att hindra att tjuven snor sig.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lekatt

lé'kát; pl. = ± a

uppges vara detsamma som
en vessla i vinterdräkt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lekatt

lekat[1], m., – kn, pl. – a, – na, lekatt, vessla i vinterdräkt.

Öja.[2]

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klänn.[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lekatt

lékåt

hermelin

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× leken

lɛ̄²ʃʒen, m. och f., n.-ʃʒed, pl.-ʃʒna och efter prp. för ²-ʃʒen o.s.v., komp. ²-ʃʒnare, ²-ʃʒnast, lekfull.

ā²la ʃpɛ̄²liŋa e lɛ̄²ʃʒna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*leken

adj.

lègzen

leksen, lekfull

tsèlègzen e. so. lègzen.

Kännsgen är så° lekfull.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lekplats

lɛ̂²ʃɛplàːs, m., -ɛn, pl.
-a l. -or, -na, lekplats.

skɔ̂²ɔlɛglʉ̀ːtarna Bromma.
ha stɔ̂²ra
lɛ̂²ʃɛplàːsa.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lèdzatöj

kózan han- fɨʃ-

ja- lèdzatöj. Komm-

en han fick ju leksaker

(d: som presenter). R. J. 86.

x lektyg

sb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. lektyg.

16.

glùta kan, snárt spìnra lègzatóg. Barn kan snart nog ha sönder leksaker. R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leketyg

lègatöj n.

leksaker

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lem

lem; pl. =or, =orna

han, hade, värk o.

lemorna. Han hade

värk i lemmarna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lem, s.

lam, ; lämor,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

62.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lem
sl.

limor, =-na pl.

en ev styv 2. åla
limor. Man är styv i
alla lemmar. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lemonad

limonåd

Nyare ord, dock trol.
åtm. från början av
1900-talet.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lemslagen

limmslan 1. ledbruten

2. genompryglat

ja e som ja bore limmslan (fått pryglel)

Hógeltad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lemslagen

lemslån
alldeles utförstadt i
lemmarna
N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lea, a.

lina, pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

61.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lena,

lena, -ar, -a, -ad,

de lena vi,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lena;

lèna, -ar, -a, -ad,

v. intr.

so lènan de

jènast;

A 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lena

lɛ̄²na (- ar, - a, - ad, - ad, pl. -ade
l. - ada, - a, pl. - n l. -ene)
¹) fr., lösgöra. ja min fɛ̄l hɔ̄²pa
i²fɛ̄² pɔ̄²digana, nar ja lɛ̄²na
madlāpen ¹ja ²hogarabūtan.
²) intr., a) lossna. jɔ̄¹ren hāde
lɛ̄²nad ja den hɔ̄j²k treskɔ̄¹na,
b) aftaga, upphöra, om smärtor,
pɛ̄¹rsen ha bɛ̄jynt o lɛ̄²na lī¹tans.

Bromma.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lena

lènpa, = ' ÷ad vb.

1) lindra (om plågor, värk o.l.)
2) bli mildare i väderet
3) losena på något

so- lèna- en- dèn lìda
grèna, när- de- skola-
rena- nér. Så losnade
man på den (d: tappcetaven)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. lena

vb.

litet grand, när det
(:: bygden) skulle gi rna
ner. 84. f. 86. / de- hade-
lènad. Verken hade lind-
rat(s). Jk. f. 86. / de- lènar v
vårad. Det blir milde va-
der (övergång från frost till
tö"). /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lena
v.

lèn̲å̲ ˊ-å̲ ˊ-å̲d el. lèn̲a
                    obs!

Lossa, släppa; lindra.

2 medd. f. fia 1870.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lena
vb.

lèna, =

(om värk o.d.)

de lèna lita.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

lena

Å. linå *)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

*) Med starkt betryck
på ultima, möjligen mellan
semi-fortis och in-fortis

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

lena

vb.

lena, = Nr 7474. Öja, Herrestads h
Hugo Areskoug 1960.

l. lèŋk
Pres. lèŋar l. lẽnar
1. lena, lindra(s) (om smär-
ter)
2. lossna på nåt (t. ex.
ett spänt rep)
d:o. Kona, lẽna brygg-
stàven. De kunde lossna
på bryggstaven.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

Lena

Skósålan den 1. lönår
skosulan den lossnar.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

lena

3. bli mildväder över | vb.
gå från frost till tö:
de ˌ lˈɛ̀nar ˌ ˌ vårad.
det blir mildväder.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

de ˌ lˈɛ̀nar det tjälen
(om ä spänt rep). / de ˌ
börjar ˌ o ˌ lˈɛ̀nar (om
värk).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ler

sb.

ler, -ad

lera

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

de skola först slå

lérad ut. Man skulle

först slå sönder leran

(= vid anläggandet

m. d. 90. av ett loggolo)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. *ler;

ler, -ed s.

drägana skula

bära lér; lera;

G 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. × ler;

ler a.

de é lér;

lera;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lex, s.

Lex, lénad;

lénad spec. = av lenden
medelst upphöjning på sättugn av
jäsn.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

40. Per Larsson 1901. Lxc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lea
s.

lɛ̄n. l'ad

lena

sa sinɛ́t di, sa den va tɛ́t
ina lɛ́n.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lea

lea

lea

ja', de va miad, miad

le'a o'se.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

len(a)

len. -ad

sin hade di ràpad på lénad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ler

best.f. lé̲red

den mindre avsatsen mellan gammal-
dagsugnen och väggen.

St-Herrestad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ler

ler, n., 1 ed, utan pl.,
kollekt., ler.

Allm.

där skola smidas me lén.

öja.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

len
s.

len. -ed

lena

dä:r har di tad lé:red sian
ad liba:r fe fa't i'-ed.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ler, -ad

ler
sb.

lera

K. f. 86.

Jfr kakelugnsler

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerbacke

lerbáka pl.

backar med lerjord

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerbärare

lerbärare, m., -n, pl. =,
= rena, lerbärarne, karl
som vid byggnad l. annars
har att efter behof fram-
bära ler.
När vi lerslå dän länzan,
så va vi fem par lerslätsor
o fem par lerbärare.
Häär.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerfat

lerfåd, n. ,- ed, pl. = ,- en,
lerfat.

fra jilen sue di vel aue
lerfåd. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerfat

lerfåd n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerflaska

lerfläska -an -or -orna

bl.a. använd av skolbarnen att medföra
vatten på.

Nr 3906 Högestad.

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerjille

lerjílle, n.

gille för dem som deltagit i
lerkliningen av en långa
(= klìnejílle på andra orter)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lergille

lerjille, n. ,- d. pl. = ,- n.
kalas som göres för de personer,
som varit behjälpliga med
~~det~~ uppförande af väggar på
det sätt, att bråddat ler
smetas på i väggarnes för-
virke insatta stakar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lergolv

lergúl n.

n. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lergolv

lergúl, -ud

g. f. 1870

lergól g. f. 1878.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lergolv

lergɔ́l -ad el. lergúl

14.f.1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tengold
s.

tengöl, n., pl. =.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lergolv

lergúl n. j = , - -ún

lergolv voro förr mycket
vanliga

K. f. 87.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lergrav

lergråv -en

en stå'n lergråv

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lergrav

lergrå'v pl. -or

de sy'ns dær e lergrå'vor jø.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerig

lèread; n. =; ~a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lerja
sb.

lerja f.
lerhaltig (myggblöta) jord

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lerjet
adj.

lèrjad

lerig, lerblandad

dær va sa lèrjad, sa vi
kaŋa èntə hàka.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* lerjig
adj.

lèrjed

leraktig, lerhaltig

(om jord)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerjord

lerjór

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerkar

lerkär i -ad. pl. =, -ar

lerkål.

Bl. a. använt i vardagslag i st. f.

bordsporslin.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerkar

lerkár n. ; pl. =

lerkárl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerkar

lerkål, n. -ad, pl. = -ler,
lerkar, -kårl.

lerkålen e så dyra nu, di e
öfv dr. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerkar

lerkår n.

lerkårl, lerfat

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lerklase

lerklåsa pl. -n.

lerklumpar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerklina
v.

lerklina

lerslå vägga, uppföra lervägga
på stomme av kavsvirke och vägg-
stakar.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerpotta

lerpótta; pl. — -ór or f.

lerkrucka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerpotta
sb.

lerpåtor pl.
lerkrukor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lerråka

lerågor pl. sb.

lerränder, strimmor av lera i jorden.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leaslagen

leasláːn pl. -a

leasláːna vägga

(lerklint)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerslagen

lerslåna obest. pl.

lerklinta (om kors virkes-
väggar, där ygg blöt lera
användes som fyllning).

de va lerslåna vägga.
Det var leslagna väggar.

R. J. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerslå°
v.

lerslå, -slår, -slått, -
slån, vid uppförandet av klinevåggan slå lera på stommen av korsvirke med väggstaka.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lenslå II

de va en lålöya, som blek
öpsat, som blek lenslån.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerslå ; -r, — ; lerslo ; lerslån

lerslå vb,

lerslåd

lerslå

(ett hus)

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lenslå

lenslå, lenslå, lenslåd

uppföra klinevåggan el. lenvåggan

ja han bodde lenslåd vedja a

lajt lågål.

m-f. ç-a 1870

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerslå

lerslå, lerslå

lerslå vägg

Jfr klina vb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerslå

lerslå¹ (- slår, pl. -slå, -slö, pl. -slör, -slått, -slåd, - slån, m. och f., n. -slått pl. -slån) fr., pl. -slåna, - slå, på det sätt, att stampadt ler smetas på och mellan i kors-virket insatta stakar.

För lerslå¹ di väfzana.

Där byggs bojl lerslåna² länzor.

Bromma, Stäm.

№ 300 Herrestads
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lerslågille

lerslågille n. sl.

traktering då lerslagning
av väggarna i en byggnad
fullbordats.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lerslåtesa

lerslåtesa, s. -n, pl. -sor, -na, kvinna som vid väggars uppförande har att mellan de i korsvirket insatta stakarne insmeta ler.

Vi va fe jår lerslåtesor o fe jår lerbärare.

№ 300 Herrestads hd. Öja.
Per Larsson 1901.

Häm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lersmita

v.

lersmída, pret. lersmédd „-smídedd

om väggar = lerklina

di lersmédd ad, kàla di ad.

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lersmiten

lersmíden pl. lersmídna
lerklint, om väggar el. hus-
längor.

den la en stór gån ma fina
längor; di va lersmídna åla fina.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lersmiten

lersmi'dan, neutr. -ad

lerklint, om vägg eller hus.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lersmäcka

lersmetta, ɔ. -n, utan pl., af slipprigt ler bestående mark.

Der e sån lersmetta nerk ve tajlbrugad, sa en kan knaft ga dar. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerstad

lerstå, -n

upplagsplats för lera.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leastensvägg

Lèastensvägg pl. -a.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leovägg

leovägg -en -a -ana.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lenvägg

lenvägg pl. -a

yngre: lenväg, -a

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leuvägg:

så va di' óplåna na leuvéjza

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lervägg

lervägg pl. -a.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerväg

lerväg pl. -a

Jfr: lerväg -a.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

levägg

levägz , pl. -a

de vå levägza , ən dél
klät ma brédon
- ə -

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lervägg

lervág ; pl. -ar

sing lervága lerulo

lerväggar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerälta

s.

lerälta

hög av tillträmpat lera.

Högestad. Herrestads hd

Nr 3906

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leråtta

s.

leréltta, -an. -or. -orna

" "

" hög av knådat ler

5073. Sövestad. Hem.-k.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lerälta

lerälta, s. -n, pl. -tor, -na, kög af trådadt ler.

pröjen sto som en lerälta.

Bromma.

äv. i Sörmtad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leråtta

leralta f. sb.

med vatten upplöst ler-
jord; är. om sådan
upplöst lera, vari strås
halm och som användes
till fyllnad i korsvirkes-
vägg. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. leta

lèdfa, =

ha ~ gar ~ du ~ o ~

lèdar ~ á'tor. Vad

går du och letar efter?

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta

lr̀da -a -ad

di lr̀da ete den fjìstan.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta

lɛ̄²da (- ar, - a, - ad, - ad, blod
i n. sing., - a, pl. - n l. -den)
inkr., leta.
ja ska fjɔ̄²ra o lɛ̄²da lɛ̄²tr
en fɑ̄l, som mɔ̄¹r ha laft.
St. Hårrestad.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. leta

leda ~ óp leta upp,
póka upp.

kan ~ du ~ leda ~ óp
de ti ~ mé? Kan du
leta upp dem till mig?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta

vb.

l̃eda, ó̱p

leta upp, t̊åka upp

du får leda, ó̱p, en.

du får l̃eda ó̱p en.

du får leta upp den.

R. 1/87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta upp

leda åt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lett

adv.

lit

elakt

de va lit jórt. Det var elakt gjort.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leva

pres. lövor

min mår hum lövor

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leva v.

lå²va ; låvor, — ; lå²vde ; låvt

leva

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leva;

löva, -or, -d, -t;

löver kan inte;

½ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leva

löwa

di löwor som hår da va den siste.

(tänka ej på morgondagen).

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leva

lèva, -da, -t

Pres. sg. -or

Numera vanl. lèva etc.

Jfr utlevad

M. fl. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lova

lō²va (¹- wor, pl. ²- wa, -²wde, lōwt, lōw, pl. ²- hn, pres. particip ²- whns) fr. och intr., lefva.

di tōk ed lō²wens ²ōrs fr ²fōr-²fegrim. Hederkoga.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leva, vb

lèva.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

61.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lever

l&vor, l-en

N.f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

lever

sb.

Genus mask.

n. f. 90

Nr 7474 Öja Hemsjö hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lever;

lövor, — lm s.

lövor o liga;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lever

lå̄ver, m., -n, pl. -ra, -na, lefver.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lever s.

låvor r.

lever

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lever

lever, -en sb.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

lever

ab.

Genus mask.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

levene

Lèvorne, n.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leverpölsa s.

lå²verpülsa r. ; -or

leverkorv

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leverpölsa

lövorpúlsa f.

leverkorv

N. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lévnad

lévnad

I uttr. som: åta i mén
lévnad. Inte under min
livstid. K. f. 86.

Formen med e uppe. pav.
J. J-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

levra

Refl. vb.

lȯ̀vra, sr, =

(om blod)

dȅr skola du rȯ̀ra,
sou ȕta da lȯ̀vra sr.
Där (d: i slaktblodet) skulle
de röra, ta att det inte lev-
rade sig. R. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lova sig

lövra si -a -ad

blöad hade lövrad si här

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läbbsticka

Se lästicka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se *loasticka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hid;

li, -lm s.

lior, -na;

dær ugh dhn lim;

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lid 5.
1

L 2

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lida

li²a (li¹or, pl. li²a, le, pl. ²e,
le²ed, le²en, m. och f., n. le²ed,
pl. le²na, li, pl. ²en) tr. ō inh.
lida (ondt).

Vi li²a visst ingen nō.
den värste ¹ormen e le²en.
Öja².

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lida, 29.

/ le /

60. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lida

lida

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Pres. sg. 1 or

Kyp.-påv.-form.

lida av sjukdom.

han lider av

svårmelsa. Han lider av

n. sl. 90. yrsel.

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lida v.

lida ; lider lida ; lade (lade) ;

ladden, laded

lida, tåla.

som har ja ålder könad

laded hd (aldrig kunnat lida den maten)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. lida
vb.

(om tiden)

--- sin de lior ved
mod mårs månad --- se-
dan det lider ut mot mars
månad.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lida,
Lia, -or, le, leid,
tåla,
kan lir dam
linta, vour kalk,

G 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. lida
ob.

Pres. {slir / liór} Pret. lé Sup. lìad

fördraga, kunna med, ~~fön~~

han lé ö̀te àskor.
Han fördrog inte askan
(asktråd)./ de lo̲r sa
N. f. 86./ ö̀te sél. De lida
inte (ens) sig gälna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. lida

(om mycket argsinta människor). K. f. 86. / ja ~ lir ~ nte dí. Jag kan ~ inte med det. K. f. 86. / får han ~ lé ~ åbra sált síl. Far kunde alltid med salt sill. K. f. 86. / ja ~ har ~ åbra konad ~ lied ~ ed. Jag har aldrig kunnat lida det. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. lida

lida lided vb.

Formen med -d- uppg. pär. 1.1-5.

(om sjukdomar o.d.)

Du ha lided mycket men mest av högfärd.

Du har lidit mycket, men mest av högfärd. R.f. 86.

Skämtsamt talesätt.

Nr 1533 Hedeskoga, Mariestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lidköp
sb.

lɔʃʒév n.

köpskål

dr ɔʃʒa ~ lɔʃʒév dricka
köpskål. N.f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie

le, -n

dar e dålat bed

e lén. Det är dåligt

bet i lien. / strygga len

n. / Stryka lien.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

le, -n m. (å.) lie sl.

lik, -en (y.)

ja far strýdza lén.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie

le, -r.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie

le. 'an

nytfa l'e'an

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie s.

le m.; ler

best.f.sg. len.

lie

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie

le -n, len, -na

P.L. 1901. Bjerreyö. Herred.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie

lē, m., -n. pl. lēr, ¹-na,
lie. ²öja, ✓Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie

le, -n

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

du - far - vida len,
ozan - du - ska - höga.
Du får vässa lien, innan
du skall hugga. / Du sliva
ja - lén. man slipade
jin lien. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie II
s.

ét pår ér sa hògde di
varènda vág sé me lé, a
sa bånt di me hénouna.

(näml. å St. Herrestads gård).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lie
s.

le, -n.

-- sléj lén, tå jen ---

en ramsa som återgiven
välsignelsens ljud.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liedon

1
lēdon, m., -ḥn, pl. - or, -na,
lien med tillbehör, ss. spade,
liesticka m. m.

2
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Licskaft

Lé'skäft, -'- ed

Jfr mejestafke

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liknagg

léknåg, -n, -ar; sb.

pl. -a, -ana

handtag i liekaft m.

Se fig. u. mejestake

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lieneig

lánig - an -a -ana

P.L. 1901. Bjerregård. Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liering

lärig, m.,- ka, pl.- a,- na,
järnring som fasthåller liet
på skaftet.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liering

léring, ¹/₂-an m.

järnring som håller lie-bladet fast vid lieskaftet

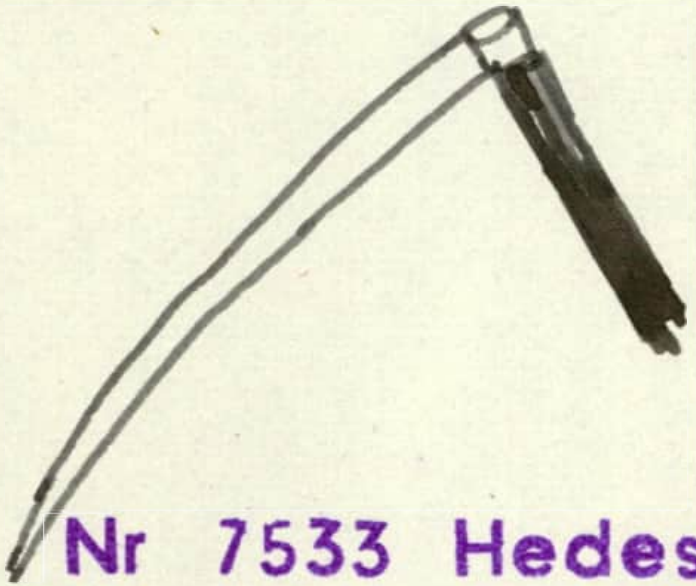

N. J. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lieskaft

léskäft, -ad

(= léstäga)

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lieskaft

léskåft n.

n. f. 80
ö. f. 87.

Jfr mejestake

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liestake

léståge, -an

lieskaft = (léskåft)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lètøj n.

×liétyg s.

lie

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga vb

lɛ²gʒa ; ¹-or, -- ; la ; lɛ²gʒed

eller lɛ²ga o.s.v.

ligga

hɔn har fad lɛ²ged hær

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

lìgga pres. lígger, lå,
lìgged
gående ligger där hène
i skógan */

*/ Rep.-form

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

lìdja = uppehålla sig, vistas

vi' kåna lìdja på båarnehólm

i' åta, fjèrtan då'

J.-M. Wyby.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga III

Han han stå blågt me
vån, sa han han ledzad
vel ånor a sømad
- u -

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga III

de hüsad, dita hær lejzor ---

J. N.

Nr 4512. St. Kopinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

den liggor jo änte i vägen

O. L.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

liggja

Somen bådden får en liggja (adsp.)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

ligga, la, ligget

--- som liggon te tråp ---

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

i bet. ligga begraven:

han lígger jìnast opa va kapéla.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

- ligga:

den ligger älfreds väg hos hänom

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

ja han ligjad a sidad a
gåd

vi lå i mødj a vi sad i mødj.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

lèdzà. pres. lédzor. pret. la. m.=
sup. lèdzad p.p. lédzanes

han la et braenè hide.

sa han han lèdzad iye på
lasanètad lid.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga II

skòlan lå dèr; så la

den ét hús på hår sia óm

Sövestad by

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

ligga, pres. ligger, pret. la
sup. ligget d. lagt

de ligger va tjörtjan (täta)

de börja kan ma, so först kan
kade lest for prästen, a ligga
på sofan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga II

dæn va en paket lä tr mi
på mären

dö han hadd lidzak i ysta i nät ?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

pres. di lɛ́ggɔr, de ligga

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

ny mjùla de e et stèlla; de

lidjor nera i hèjdàn

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

lìgga. lìggor, lå. lìggad

den lìggor hår ad Gåbovägen.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga
vb.

ligga, la

pres. -or

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

spec. = ligga begraven:

han ligger va sakristi'dörn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

hwem han ligged læge, læge

han va nèdi skòlelæraren, dø

som han ligjor.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

ska du lèjja hær hos mæj
i sæjen? - la tøsan lèjja.

vi lå, nær mår a får kom
hæm a skola èda.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

jå. de får lägga ta
i mål'en.

bo ledsanas, bliva liggande.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

Pres. ligjzor

der ligjzor en går
ùden òm. Det ligger en
gård utanför (d: byn).

K. f. Fj.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

la

Pres. tg. ligzor

hum - ligzor

M. f. go / o. stygnor.

Hon ligger och sover

Nr 7474. Oja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

liʹ²ffza (¹ ffzor, pl. ² ffza, la, pl. ² a,
liʹ²ffzed, liʹ²ffzed, bloū i n. sing.
liff, pl. ²- en, pres. particip
liʹ²ffzanks l. liʹ¹ffzanks) intr., ligga.
Pres. infinit. har ¹stundom ¹ffza
la'n ¹ffza! - Nu kan du ¹ffza.

Öjw, [illegible]

Pres. particip liʹ¹ffzenes l. liʹ²ffzenks.
Bromme.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga, v.

lìdʒa, la,

lidʒ, imp.

làa, pret. pl. (sanl. brukas sing.)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

9.93. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

ligga. -on. -a. -ad

sa ligger den et hus itn
intast ud te vejen som
vitn te vänster.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

liggja. -or. -a el. -ar.

liggad

den liggjor ... (om kyrkan).

stuelagan liggjor dar.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

se ligger där två stèle ---

de e de som ligger här nère.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

pret. låu

ja dær låu två ...
soldåtonshûs på bàken.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

lìdʒa . lídʒor . lɑ .

lìdʒad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

de lidzor dær hène i
byen

gärana skole lidza i byana

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

ledza, -on, -a, ledzad

de ledzon lægon hène médad

østorpa.

ledza méde i médhésen (fick tiggare
och kringvandrare göra).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Inf. Pret. Sup. ligga

ā. lidza la lidzal

y. liga

Pres. sg. lídzor

den ~ lídzor opa ~ en ~

vóz. Den ligger

N. f. 80 / uppe i en vång. © M. f. 89

K. f. 86 / / den ~ lídzor od ~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ligga

märken, såsom, en
måta, ton (en växt) ligger
längs marken, liksom en
matta. K. f. 86. / han, hade,
inte legzad, läga 2,
låg. Han hade inte legat
länge i Lund. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

ligga

Ä. absolut: ligga
till sängs; ligga ut kycklingen.

dén han ligzor so bag-
flúzd. Den han ligger sö
bakvänd i sängen. / dh-
K. f. 86. / ligzor o. méltor.
/ Det ligger och
gör (brinner med svag
låga).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

ligga

... en hȳna, som

vrla skrȯka o vrla liga.

En hȳna, som ville skrocka

och ville ligga ut kycklingar.

K. f. 86. / dén gȧ́ran ligger

ȯd. Den gården ligger öde.

K. f. 86. / so la dén o skepte

sz fúl. Så låg han och tör sig full.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

ligga

han ˌ lå da ˌ mästa

han ˌ vå ˌ här. Han

låg till sångs större de-

len av den tid han var

här. K. X. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga

x/

ligga, -on, -a, ligad

el. ligga ett.

den ligger ja flera på.

den ligger lös.

x/ el. lag

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

hær lidjor ét gamalt hús,

som di hær repereénad.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

Ja kan ligged i lår
me fänti mån.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

jä', di ligjor inan vöjan.

~~han ligjor opa enä~~.

han ligjor teyhüsad opa enä.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligga:

vi fek pantoffla a sil dan
vi lägu

I: dä vi'o vennaltask på väg till
regementsmötet.

(f.d. soldat Glans)

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liggdags

liˀzedàs, adv., liggdags.

Alem.

~~№ 300 Herrestads hd~~

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liggkõna s.

lɛ̀dzəkùna f. j-or

kõna, som ligger på ägg.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligghöna

ligga hjona, -an

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liggsåd

lidzsåd

såd som lagt sig

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liggsäl

liosäl

såsom vagt sig på grund av regn eller av annan anledning. K. f. 86.

(så torde i denna betydning även kunna anses höstsäd).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 liggägg s.

liggägg n. i pl.

ägg som få kvarbliga i reden för att kläckas ut.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ligusterhäck

lagöstromsháfs

R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik

å. ligg. Led. pl. = en

g. lig et.

den ene enen i hönkan den

sates ligen ej.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik
adj.

lidz

dat. sg. finnes i uttr. hala va lidza, ynge hola va lidza, vidmakthålla, underhålla

da. holde ved lige

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik
adj.

ligg

5073. Söretsed. Hemest. kd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik
s.

Ligg, n.. pl. =

Sta ligg : säges om död, ifrån dl han el. hon lagts i kistan och till begravningen.

Den sta kråban ligg, ta han skola begrávas! 14.0.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik
adj.

lig. n. ligt. pl. =

hæn va ænta nud som e
ligt si

die si ligg øvon alt.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik;

lidz, -dd s.

-, -n;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik
s.

lidʒ, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
lik.

di hå²de pa² må²nga ²ar²nior
for dom me ¹lidʒen, for di
skul² ²lå²te ¹ga² ijen.

Bromma.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik

lik̄ʃ, m. och ʃ., n. lik̄t, ¹ʏ
pl. li²kʃa, komp. ²-ʃark, ²-ʃast,
like. – Stundom nyttjas sing. lik̄ʃ,
m. och ʃ., i st. ʃ. pl. li²kʃa.
glu²tana el lik̄ʃ fork̄rana.
ʃkō¹rna el lik̄ʃ kn¹ān.
ō²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lilla, a.

l 2 d 5

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

16.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik
adj.

lij . m. =

die sa lij vandra

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lik
adj.

ɛ̄te lī̀dza, yngre

ɛ̄te lī̀ga, adv. = relativt,

jämförelsevis.

Öja.

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. like

l̲ɛ̲gz l. l̲u̲gz n. sb.

sta ˌ ɛ ˌ l̲ɛ̲́gz (l̲u̲gz)

stå° lik

han ˌ sta ˌ ɛ ˌ l̲ɛ̲́gz.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lɛg *)

pl. lɛ̀gja

{ lɛkt
{ lɛgt n.

2. lik

adj.

hon hade ett ansikte,
som var lɛ́gt en
dɛ̀a. Hon hade eŭ an-
sikte, som var likt en
dɛ̀a. R. f. 86. / mèra lɛ̀kt
en pɔ̀ta mera likt eŭ
natkɛ̀rl. R. f. 86. /

*) Av. pl. se ex. 3!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. lik

adj.

dɛ ɛ lɛ̀g dɛ́. dɛ
ɛ̀ro lika dem.

K. f. 86. / mɛ̀nɛsor ɛ jo-
ɲtɛ-prɛsɛ̀s lɛ̀gza ɛ tɛ̀gza
sɛ̀or. Mɛ̀nnisko ɛ́r jɛ̀n ɛ́n-
tɛ prɛcis lika ɛ båda sɛ̀dor.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lìa

de va lìa dýrt

de va lìa mìed vår gull
som dòras

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lika II

jå, de e lìa gɔ́t tí dom

ullnyck för skadeglädji.

vi sá́wor lìa bɛ́á́.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liˀa

lika

lika

de e liˀa best vi slˀuˀta

(med fiket), nar vi ˀinte farˀ nod.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lika;

lia adv.

do e vi lia gamla;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lika
adv.

lìa

e kan lìa fittfläi ?

Nr 4062. Bjeresjö.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1, lìka

adv.

lìa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

lìa bráˊ lika bra

K. f. 86. / han ˌ e ˌ lìa
bònda somˌ vi.

Hon är lika bondsk som
vi / deˌ eˌ lìa gàmla
somˌ hánsˌ èˌ. De äro lika gamla
som Hon (är).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. lika

adv.

àlla e. ǹta lia

daktra. Alla äro inte lika

duktiga. R. f. 86. / di. va.

lia gàmla, dí. två pàgana.

De voro lika gamla, de där

två pojkarna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. lika
adv.

lìdza l. l̲ìdza

Bl. a. ì

som
adv.: ator~ l̲ìdza
proportionsvis, i relation
till. / dv. kan~ n̲ìte fa~
K. f. 86. / l̲ìdza~ ål̲e.
Alla kan inte få
lika mycket.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likadan

neuh. lìa dánt

de va lìa dánt ma hànom

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likadan

n. liadánt

liadánt västan om stån.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likadan

lìa dán m. -a

di va lìa dàna àli hópa.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likadan

lìadànt n.

lìa dàna pl.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likadan

neutr. liàdànt

de va liàdànt nan vèktånen
han tùda.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likafullt

liafält

vi tahön liafält tjövuga
forsámley andán

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likafullt
ast.

lia falt

i alla fall, under alla omständigheter.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× likaman, s.

likzaman

= gelike

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

63. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

liksom

liasom tryckas.

de e liasom smida.
De åro liksom smidda (om
en visst slags grindar)
R. f. 86. / dan ligger ode
märken liasom
en mäta. Den (en visst) ligger
länge merken liksom en mata.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

likasom

fjòrel da, smàgar
lasom, ánis. Rörvel det
smaker liksom anis. R. f. 86./
den, lasom, hälda. Den
liksom lutade (om en hö-
stack). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likast

lìdzast

bäst, lämpligast.

Språkprov. se mjólkeko.

Bromma

P. L. 200 Hesnest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likasa

liasa

Han en nod e di galed, han en ente nod e di liasa.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likasa

liàsó

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likasi
adv.

liasa

liasa hǽr

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likasa

liàsó

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likasi
adv.

liasa

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. likaväl

kraväl l. kràväl

ändå, trots allt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

v. fulgor. kravel, mé

tràngor. Vi följer likväl med

i tidningar. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lîkaväl

Lîkaväl
adv.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likaväl

liàvél

likväl, ändå

den var liàvél dyra

de voro ändå dyra.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrested

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. likaväl

där ~ ble ~ liavel

lid ti ~ o ~ sta ~ r ~

bóxken. Det ble likväl

något (penga över) till att

sätte i banken (stora konens

singa bekopp). R. J. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likbår;

lidz bör, - en s.

- or, - na;

den lidz börren e

fin;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

like
s.

lìgge

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads l.

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

like

lɛ²ʃʒɐ, m. l. ʃ., -n, pl.
obrukl., like.

dɑr jɑ̄ns lɛ̄nte mɔ̄¹mors
lɛ²ʃʒɐ tɛ ʃɔ̄²ŋa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålla vid Like

hala ve lidja

vidmakthålla, underhålla

men han patsar så öpn ad

a halar ve lidja

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

likhandklädc

sb.

lidzházkla

l. lidzházkle n.; pl. =, -len

linnedukar aü bära lik-
kistor med/ nìda lidz-
házkla sita likhandklä-
den/ dn dær - nìde

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Likhandkläde

Liggházklan de där
vita likhandklädena.

På ändorna av bärdukar-
na var ofta hålsöm o. d.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likhandkläde

lig házkle n.

grov, hemvävd linneduk att bära likkistor med

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Liksista

Legfzista s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likkista

liftjista , pl. -or.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likkista

lygtstolpe; pl. -ar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likkistemakare

likkistemägare, m., pl. =

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likkistsnickare

sb.

liggstestesnitsare m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x likkoj

liff²ev, n. ,- ed, pl. = ,- en,
köpsstål.

driffa liff²ev, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likna
v.

lìgna -a -ad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likna

ligna -a -ad

de ligna igen tej

J: var obrukligt, ohållbart

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likna,

likta, -ar, -a, -ad.

de liktar ju ad,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. likna
vb.

{ lägn/a, = lägna

han ~ lägnar sm.

N. y. 86 } får. Han liknar
n. y. 80 } sin far. N. y. 86.

Jfr × likta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. likna

26.

lägga, =

pres. -ar

cf. likna sig något lågt och förnedrande. 1-3.

kalla med öknamn

han ~ lägnar ~ dom. Han kallar dem vid öknamn.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liknelse

liḭ²gnelsə, m., -n, pl. -bər, -na, skepnad.

di gǫr i fǫns liḭ²gnelsə, nər di ska kriḭ²va sjḭ¹nen fḭ²flahàḭ²mən. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likprocession
sb.

likprocession
likföljе, liktåg

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom:

ja kan släyt mi, for
ja e liasom lita kläzk.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom

liasom

den va liasom di har
te jäs i båren

d: gäss som bodde i utrymmet under bord.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likesom

liasoin

... liasom nær di bler hud en

hud

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom,

hìsam adv.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likson

liasom

den e liasom lid imelom

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likom

liasom

han hade magsår liasom jå.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom

liasom

dialekten gar ud liasom lid
po danska.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likom

liàsom

ofta rent pleonastiskt

di liàsom cèd i fòlkastuan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likson:

å, de e liasoin di slår
hæi e spødje på konsalens
roin ...

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom

han kom dit liksom inspektör.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom

liàsom

di kaysa doras bygnor me en

stén, liàsom en sliòastén.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom

Liàsóm

di hade liàsom en stiè
forbí dær.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom

liasom

di blø liasom --- K. N. N.

han ble liasom patiøn

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liksom

liàsóm

han ble liàsom patrón

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likstad

legstå, — -ar

gravställe på kyrko-
gård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likstén

ligstén, -, pl. -, -a, -en.

gravsten

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x likta v.

lijta -a -ad

likna

di hade sa lidad för i tidan

sa de lijta igen tej .

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* likta
v.

likta -a -ad likna

de likta en rækti fjista

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

x likta

vb.

likta, =

likna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86

han likta sin får.
Hon liknade sin far.
Ja likna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× likta
vb.

da ~ liktar ~ en ~
skå. Det liknar en sko.
Dr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× liktala

likstål, s. - n. pl. - lor,
- na, liktal, tal som
hålles vid en begrafning.
för i världen hålls där
alltid bröllopståla o liks-
tåla. Öja.

Stärn.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likprocess

lik¹-prosˀ-ess, m., -et, pl. -a, -na, likprocession.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liktorn

lygtórn ; pl. – -a

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likvagn

lägvägn, -en

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likvagn

lig·vóign, — -ar

(En rel. sen företeelse)

R. f. 87.

han ~ fäisa ma ~ lig·vóignan.

Han körde likvagnen.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likväl

lia väl el. liaväl

de va då om framtiden

men de va liavel kalt.

en vrl liavel hå de som e gått.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers. 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likväl

lìa vél

so sate di rùma i sèded,
so gòya di lìa vél

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likvål

lia vel

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likväl

liàvel

di ha liàvèl skafat dom en
bád a ha reskáv.

/.W. Nyhro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likvål

lia vål el. liaval

så blev de lia vål lid

biliare.

ja säjnar -an liaval.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likväl

lia väl

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likväl

liàvèl

han kàlas liàvèl gàdehùsare
a va skàtefriad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likväl

men de kan gåd lia väl

men ja ska lia vél pasa på
a fjöva aw hånom

14.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likvål

lia vél

han ble lia vél en
stór mán i býen 1: pamp
vi va lia vél sa dòktra

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likväl

liävèl l. liä vel, adv.,
livsväl.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liljekonvalj

liljekonvalj, -en.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lillan

lillan

= den lilla kyrkklockan i
Hedeskoga k:a

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lillemiddag

lìlemìda, lìdemìda x)

enklare förmiddags-
måltid (vid 9- eller
10-tiden).

x) Formen
m.f. 90-talet åtskilliga
ggr.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lillemiddag

lìlamìda

en måltid på f.m.

så hade dì lìlamìda hål nìa

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
Lo Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lillemiddag

lìlamída

en måltid kl. 9 fm.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lillemiddagskaffe

lillamiddagskaffe

för middagskaffe

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lillen
s6.

lìlen m.

den mindre av två° katter

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lille Peter Fjeleman

lala - petor - spèlamàn

lillfingret (barnsp.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lille Peters följe

Lela-prtors följe

Juv.: Här kommer
hela lela-prtors följe.
Här kommer en hel flock
personer gående.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lille Peters spelemans

Lila petor, spèlemàn
namn på lillfingret i en
barnramsa; se u. harrehäst
å. lilleprést lilleprést.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lillepräst

lilleprèst
namn på lillfingret i en
barnramsa; se u. havrehäst.

Ån. lila prtor, spèla-
mån Lille Peter spelemann.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lillfinger

lilafingren best. sg. sb.

Hf lilleprást.

K. f. 86.

Áv. den lila fingren

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hersleds hd
Hugo Areskoug 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lillgammal

li²lega'mal, m. och b., n.
-t, pl. -mla, komp. -mlare,
-mlast, lillgammal.
De hörs bra skalt, när
glu²la e sa li²lega'mla.
Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lim

lim, n., 1–ed, utan pl.,
lim. Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lin s.

lin

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

68.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lim
sb.

lim n.

K. f. 86.

Jfr hornlim

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

limma

limpa, =

limma, skóp limma

samman.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lin g.

lin n.

linning

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lin s.

lin n.

lin

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lin s.

blĕne } n.
eller blĕned }

lin

vi ha bländed blĕne.

gråblårsblĕned.

småblårsblĕned.

M. Areskoug 1926.

Ld. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lin

lɪn (sic!)

(Genuint: hør)

lin, genus ng. el. mask.
vanligt också i s.v. Sk. ss. nyare
beteckning för *lår. J.J–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lin
s.

lin. (genus?)

Nyare ord i målet i st. f. hon.

bryda lin

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lin

lin, n., 1- ed, pl. =, 1- hn,
linning.

lin¹en e slarvelda pa sin
sörla². Bromma.

Alum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lin

lin; best. form. linad sb.

lingarn, icke spunnet lin

den va lín, som de

hàda dár i nóken. Det

var lingarn, som man hade

där i spinnrocken.

R. L. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

lin
86.

...dan ~ dr ~ sàta
fjelva ~ lìnad ~ i --- dr som
man tar ~ fjälva lingarna i
R. f. 86. / av ~ lìnad av
lingarn. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lin
s.

lin, -an

kyo-lan i st. f. kor

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lina
v.

lìna

hå'stfodra, beklädda med hå'den-

lìna hú'sed.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lina

lìnfa, -an, -or, -orna

åv. draglina till seldon

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linbana

linbåna

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lind, s.

l 2 y

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

28. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lind,

löjh, ~ ld a.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lind;

løy, -' Lm s.

-'

-or, -ma;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lindblomskan

Lindblomskan

benämning på ärkebiskop Lindbloms
katekes, gällande till 1878

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linde

lìje -ed

vàxtlighet av lind; lindträ

di stàgana va ménendéls aw

lìje (näml. stakarna inne i lerväggarna)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lindetråd

sb.

lìnetrǽ n.

lind

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lingarn

lingårn, n., -ed, utan pl.,
lingarn.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linjal, s.

lizálizy

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linjera

linjera-a -ad

anv. i bet. piska. pygla.

ja ska linjera di.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linka

lìnʃʃa, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linka

liŋʃʃa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. -ada, - a, pl. - n l.
-ʃʃen, pres. particip liŋʃʃ-ands)
inkr., linka.

ʃʃæriŋorna e liŋʃʃade äu
te stæn i da.

Ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hanr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linka

linkfsa, =

Pres. -ar

Pres. part. -andes

han kom linkfsande.

Han kom linkande.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. linkentocke

sb.

lingtsentö'kke, `--'en m.

person som haltar.

de e en rätt lingtsen-

tö'ka. Det är en rätt is

"linkentocke". / här kom

den forbanade lingtsen-

tö'kan o vela ha en

sån aw maj. Här

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* linkentocke sb.

kom den förbannade linkentöcken och ville ha en sup av mig. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*linna

adj.

de ~ lìn̲a

Blott i denne form: det är

lingarn värda

de ~ lìn̲a de ~ va ~ fäftad.

Lingarnet var värt med fyra

skaft. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~line~~ linne

sb.

olika slag av väfnader (dukar, lakan etc), som förfärdigats av lingarn. Rgn.-Län 1.1-5

so. la. du. ósan mha. line o. dýnor. Så lade man undan linne och dynor (d: i stora kistor. bl. a. som blivande tillgift åt döttrarna). R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linnebyxa

linböjsa, f. -n, pl. -sor,
-na, oftast pluralt, linne-
byxa, mansbyxa af linne.
Snart e'd rent awlat me
wida linböjsor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

linneduk

linèdùg, pl. -a.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× linnen
adj.

neutr. lì̀nad

linne-, av linne

lì̀nad a ùlad

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lintyg

lìntýg, -ȧd

Senare leden regn.-på v. J-s.

öpled tr. lìntýad

övre delen av lintygget.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lira

vb.

lìra, =

vifta med svansen

lìra ma. rèmpan vifta

med svansen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. *lira

vb.

lirka, =

pres. -ar

1. lira sig, rörma framåt och svänga svansen (om hundar).

2. röra sig fram och tillbaka (om någon rörlig del, t. ex. tungan).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tåzan lìrar 2. 1. lìra vb.

hålsen på tvìzan.

Tungan tvänger fram och åter i halsen på kvinnan (e närmare u. tunga).

R. f. 86. / han lìra ma-
kanan. Han tvängde med svansen (om en hund).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. × lira
vb.

lirka

Pres. -ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

om katten, som sitter och
lurar på ett byte och rör ena
tassen fram och tillbaka.
du, sedor, o, lirar i, hålet.
De sitter och "lirar" i mullvads-
hålet. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. lira

vb.

han lira rönten om
ma tåsen i malsurtja-
hålet. Han (en katt) rörde
med tassen runt om i
mullvadshålet. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lik

litj

dyrk (att dyrka upp lår med)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lika s.

kurts r. ; — a

dyrk

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lik

lir-sp, m. -en, pl. 2-a, -na, dyrk.

Vi binda låsen öfv ma lir-sp.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lirka ve

lʉrtʃa ; -r, —; —; -d, -d

dyrka
upp lås

en lʉrtʃ ke a lʉrtʃa op

låsa me.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lirka

vb.

lirtʂa, =

Pres. -ar

sta-ṇ̊te dær o- lirtʂa

ma-lásen! Stå inte där

och lirka med låset!

K.-f. 86. / so- stär- du-

dær o- lirtʂar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

o- fordår oar fjæren. kirka vb.

~~kas~~ Ja° sta° de där och kirkan
och fördårar fjärdan (i dörr-
(åset). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

list

list, ¹-an, ¹-or sb.

²spädbarnslinda

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lista, s.

lista

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

69.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× listegille

listejìlla, -ad

gille som i tan och ordning tillställdes av åboarna i Bussjö by i Bromma, då man gjorde upp lista över fördelningen av mjölktransporten till mejeriet.

Se vidare 1937 a. sid. 3-4.

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lita

lida

den hästen e inte o
lida på. Den häst
är inte att lita på.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lita
l.-ada

lr̲²da (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ade, -a, pl.-n l.-dkn) fk., gallra. Förek. bloū i ull. lr̲²da ²ärtor, bönor o. d.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lita

lida, led, lidad

m. kan - inte lida - på - dom. Vi kan inte lita på dem. / han - léd inte - på - dom. Han litade inte på dem. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läitani

litanían best. sg. sb.

I uttr.: lánt ùde e. litanían långt ute i släkten, (släkt) på långt håll.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lite;

lid adv.

han vä lid hält;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lite

lid, lita l. litaas, adv.
komp. mindr, minst, lite,
något, i någon mån.
ja ha kunad förfed litans.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten

li²den, m och f., n. li³det, pl. små, komp. mindre l. mindre, mindst l. minst, liten.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten II

lill², m. ; f. och n. – la, pl.
små, lille, best. adj. af
lill² liden liten.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hänr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten, a.

lìdan, lìdan, lìdad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

113.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten

lìden , n. lìded

de va ja lìden bara

a, de va lìded pa dén tìden.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten II

han hade lìded fó̲r ad

(fó̲r sin tjänst).

ä̲, dea va lìden plä̲s, sä̲ di.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

liten
adj.

lìdan, ± ad;

pl. -aknas [x]

Best. form sg.: lìle m., lìla f. o. n.; pl. -aknes. [x]

N. f. 79.

x) Ersätter av -ma

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

Liten
as.

Dina lila bíden
(vägsträckan).
N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten

lìden, n. lìdet

men lìde i förb. lìde grànen

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten

lìden n. lìded

et lìded hús

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten;

lìdn a.

lìdd n.

méyor komp.

méyst sup.

dén é ente lìdn.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten:

di hade så lìded; de va

ènte mìed

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten

lìdfen, ˋ-ed

for-lídad för litet

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten

lìden, n. lìdet

en lìden bìd

de har sa lìdet på si =

betyden, inverkan så lìtet, föga.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liten
a.

lìden . n. lìdet;

lìd, partitivt

den va lìd jår te hùsat får.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

liten

lidkan, n. = ad

Best. sg. den lila m.; den lila

fem.

en liden, tös en

liten flicka / för liden

N. f. 80. / för liten.

som liden som

barn. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

liten

en lìdèn knàtte

en liten knatte. N. f. 86. /

han e so fondérlu /

dan lìtla. Han är så

påhittig, den mindre av

katterna. N. f. 86. / en vac-

lìdad folk. Arbetsstyr-

ran, som jag tillhörde, var

fåtalig. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. liten

den lilla huntzy!

Din lille bytting!

K. f. 86.

en liden knævärry

en liten parvel. K. f. 86.

den lilla fingoren lid-

fingret. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liter

líter, -n; pl. = l. lítra *)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

tía eller femtan öre

líter. Tio eller femton

öre per liter.

*) I betyd.

R. f. 86. / "literflaskor;

bränna liter!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lite(t)
adv.

Lida ödod i fäns händ

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litelt/
adv.

lit̀ ell̀a l̀id

lit̀ a vàstlig. l̀id östlig form

de va sa kalad lit̀ hö̀stajil̀e.

kanses fàn kan và l̀id mèn an di

andra.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lite(t) II

di va lid mer an
vanlia menigor.

de va lid ifrå, imod jenihil te

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
aN.

lr̲t̲a

lr̲t̲a b̲e̲t̲o̲r

(Steimaa)

1948 4062 Bjeresjö, Hem. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

lid

nu har han fått lid a skrevad

hum e humå a se om mi
lid nu.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lètt
adv.

lid

lid mér

dære lid mér bàkad

sòma jék lid lèyor.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

lid

sydöstlänsk form

vänta lid!

lid ifra gången o idag.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
esv.

lid

dœr e liasom lid imèlom

de jälpor jo lid

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
asv.

lid

han fekk lid sjø a lid

skòmamilk

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

lid

dialekten går mid liasom lid
på danska.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lìtt

lɛ́t̲a

nar de hade gɑ́d lɛ́t̲a

di va lɛt̲a sn̲ɑ̀la

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
a N.

Lid

de va lid lägon an dita.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
av.

lìdad

nelsøls, va di ènte nøgad
lìdad i slöjt me fingøls?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
an.

lid

(partitivt)

Även léta

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

lìdad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

d. o.

Hugo Areskoug, 1962

Hört i sammanställningen:

hélt lìdad helt litet, ej

mycket. / dér e já so

lìdad tjénd-

M. f. 79. / héna. Dè borta

kànner jàg så litet

till trakten.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

lìdad = föga

nué e en ànan gàmal u

màtan lìdad.

Mathilda

I partitiv betydelse: lid el. lit

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

lid östskånsk form

kåga lid mád

jämte líta, västskånsk form.

lid smör a lid bö a lid hýd.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet

lid tryckst. pron.

en smula, litet grand.

Du får tåla dr

lid. Du får ge dig

till tåls en smula.

n. f. -ar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
prov.

lìdad

fö̆ga

da. va. so. lìdad for.

Det var så̆ litet (=: betalt)

man fick för i tiden.

K. F. 28

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
ack.

Lid

skuldaren kan va lid hålt.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

let

let mé framstående

även lid.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
an.

Lid

de e lid sin han dø.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

Lid

Lid blå

Blomma.

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

Lid eller lrt

båda former hos samme medd.

Lid är östlig och lrt västlig
form.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet

lid

lite(t) äv. let

hä:r ska vi' o:m li:d ow

jo:ran.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lite(t)
adv.

fár kan va ósa lid
mènare, sa ja fulde lid
ma hán strás

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet
adv.

lid

så hade di fèstad lid

di va lid fjèka

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litet

lìd

lìd mà'd

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lid trycksk. 1. litet

lid tryckes. prov.

en smula, litet grand, något

sin kona - de - laga -

lid - smör i. Sedan kunde

man lägga litet smör i.

K. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. litet

pron.

dressla ~ sed ~

led ~ sé ta ~ hönsen strö ut

liket såd till hönen. K. f. 86.

dær ~ ble ~ liavél líd ta ~

o ~ sata ~ i ~ bóxken. Det

blev likväl något (pegar över)

till att sätta i banken (trots

lönens litenhet). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. litet

tvrlna, lzt*), drizza \ yron.

ja-flàskan! Tappa litet

svagdricka på flaskan! D.F.S.

Nr 7533 Hedeskoga, Hen:estads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) Övers. d > t forf. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. litet

lidad

pron.

föga av sgt; ej mycket;
en ringa mängd av sgt.

den Rona - léva pa -

lidad nók. Ga kunde leva
på litet mjölk (Sida behörde ej
mycket till sitt livsuppehälle).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. litet

vi ha so lidad Jpon.
hüns nü. Vi har så få
hös nu. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lid trögbst. 2. litet adv.

lid trögksv.

en smula, litet grand

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

lid, murare en smula murare (som något litet arbetat som murare) N. J. 80 / han va lid lösfara (på halvt luftfärre).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

3 litet adv.

so, skola, de, stå̄na

lid, lägor. Så skulle de

stanna litet längre.

N. f. 80.

for, lid, sin för en tid

sedan. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. litet
abs.

da - forvrázda - jo
áltíd lí̲d. man förvrängde
jn (orden) alltid något.

K. f. 86. / han - hör lid -
mínor. Han hör "lite mindre",
hans hörsel är något nedsatt.
K. f. 86. / hâns han - hör lid -
lîded. Hans han hör en
omula dåligt. K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. litet

lìdad adv.

föga, ej mycket, "dålist"

han - hör lìdad.

Han har dålig hörsel.

K. f. 86. / hans han - hör

lìd - lìdad. Hans har hör

en smula dålist. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litser
sb.

litsor pl.

ett slags prydnadsband
på kvinnokläder

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× litt
av.

vänta lit!

vänta nu lit!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× litt(a)
adv.

líta = lítet

ja har vad mèda a plòkad
líta gràne

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× litt
adv.

let

lite(t)

jämte Lid

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× litta
a N-

lɛ̀ta

litel(t)

ja bɔ̀da hɛ̀n lɛta lɛ̀gon hìda

Även lid

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(11

+ lilla

lí'ta. lita tryckv. adv.

lí'tet, en smula

lita r sàyned en smula

regnist / ja ha vad i lâv, ma

o spòzed, lí'ta.

N. f. 79. / Jag har varit i

färd med att spinna

litet grand.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd. Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

× lìtta

adv.

ja ska bàra

rèsa mi lìta (resa mig upp
litet grand). M. f. 79. /
di lèna lìta. Det lenade
en smula. M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liv
s.

liv, -ad

àlri i líved

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

l 1'30, 5.

l 2 2e

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

49.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. liv

liv, -ad

(vita)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

me liv o lust med liv
och lust. / ja hade alra
K. f. 86. / 2 lived set
en själa. Jag hade
aldrig någonsin seu en skäkta.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. liv
han ~ fråga ~ råks s6.
inte åtor sit ~ liv. Han
frågade alls inte efter sitt
liv. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. liv

I kraftuttrycket

min liv, 'min själ, 'minsann'

(dock svagare än min själ)

ja vet min liv inte.

Jag vet min sann inte.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liv

liv, lad

vita

met. lév

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

livhank

best.f. livhägnen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1

livrem

livrem r. j — a

livrem

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liverm

liverúm; pl. —ar

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

livstycke s.

livstycke n.; pl.-

underliv

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

livstycke

livstycke n.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

livstycke

fyrstiftsk. n. -t. pl. =, -n,
lifstycken; benämning på
en slags fordon bruklig maas-
vänd med ryggparti af samma
slags tyg som ~~sidosty~~ fram-
stycken. - kallas äfven bryst-
läf l. bröstläf. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Hämtad.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

livstycke

livstïtzka n.

(kvinnoplagg)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lintyg

lintöj¹, n., -et, pl. =,
-en, lintyg.
kvinnan fick i båra²-lintöjet¹.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

ly, n., 1- ld. pl. =, 1- len,
Gud.

der e fœrt ly i klo²sorna.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljud

ly, -ed

vänta ti du ska sätta foten onge din
én bonänne, så får raik peivan
et anel ly.

Nr 3906 Högestad . Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjud

ly n.

(om musikinstrument)

dar e brå ly i pipan.

det är gott gjut i pipan

(): den går utan svårighet

att blåsa i).

D 1/87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljuda

ly (-or, pl. ly, lyde, lyt/
inth., ljuda.

Dé va mud som lyde i mit
öra.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Pret. Sup. ljuda

{ljùda
ljød ljùdad

Pres. ljýor l. ljýdor;

trygkav. ljudor

den ljýor brå. det är god ljud
(d: i instrumentet); pret. den
ljùda brå (om ett instrument).
den ljýdor so rålet. det
låter so otäckt (om ett lä"te)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Gnda

de ludor rælat.

Det låter illa. D. f. 86. /

de löd so rælad, nar man hörde mitjelen. Det

lät so" otäckt, när man hörde

råven (yla).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Jfr 3. låta

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lýhúl n.; pl. = gjudhål sb.

gjudglugg i kyrktorn

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjuthål

lyˈkul, s. ,- ˈen, pl. = ,- ˈen,
gjutöppning i ett kyrktorn
l. en klockstapel.

leˈmana slå ˈövre fr lyˈkulen.
2.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Gjuga s.

²gjjwa, f. -n, utan pl.,
⁴lögn.

De skа bō ²gjjwa ad jā
¹fjēvde brō, sa lāgh jā kan
sēl mā²ta o bā²ga. Skedeskoga.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ginga, v.

gìnga, gång, gångad

pres. pl. gìngan,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

118. f.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljuga
ljuga, ljög, ljugen

Pres. ljuger

K. ljuge

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljuga v.

jùva pres. jýver

sa jýver hum ènte et ór.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjva ; -or, — ; gåv gåve ; gåved

Ginga vb

Ginga

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljuga

ljuva, ljög, ljögad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gimske

jänskt; pl. -a, -ana

m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjuska r. j — a

Gunnolf s.

Gunnske

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjunske

gjuske, m., -n, pl. -ka, -na, gjunske på djur. Gjunske på människan heter kåra.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ljumka
vb.

jönzka, =

låta uppvärma nyt på upp-
sen (t. ex. kaffe)

jönzka kånan låta upp-
värma kaffekannan.
R. 9. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Hemestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Gjunkig
adj.

jàzked n.

Gjunt (om vatten); med
gjun värme

R. J. 86.

hær ~ é lid ~ jàzked.

Här är lite gjunt i rum-
met (): en smula varmt).

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjumske

jùùskka, ÷an, ÷a, ÷ana m.

Kenske mest eller blott om Gjur. Få människor

rôra n.; Se 2. rörra

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljung

jōz, m., 1-er, utan pl.,

ljung: Calluna vulgaris.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjung

jôg, -en

1. växtnamn.

2. i bet. gunghet, fält: jôgen kallas ett område i Högestad.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gång, s.

103

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

21. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljunga
(+ lingna)

jùmna - ar-a-ad

blèkta

di va fårlat som di jùmnan

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjunga
vb.

gjùnga, =

Pres. ¹ar

blixtra

de. gjùnar so. skárpt.

det blixtrar så skarpt.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ginga
v.

jūna -ar -a -ad

blikla

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjunka

jönfka (- ar, - a, - ad, - ad, pl.-ade
l. - ada, - a, pl. - n l. - kan)
kr., gjumma, göra gjum.
ja ha lilla grisarna ja
jönfkar kr mina hjänor.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t Gvaka sig

jägka sc'

= vårma sig

St-Herrestad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ljunke

jonke jöjzka

(lagom/värme, ljum tempeestun.

ja ska sätta deckjad ti jonkes po kåkkelonen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Gunken

jönken, neutr. -ed jönken

Gjen

Ta vann i balen. slå hitt i så de blir jonked, får ja ska lova glytten.

Nr 3906 Kögestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jönken, m. ah f., n.-ked,
pl. -kna, komp. - knark,
- knast, gjun.

jönked van. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gungkvast

jongkåst jàzkåst

Gungbukett.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljus

jûs. -ed ,pl.=, -en

steva jûs

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjus, -ad, = Gjus sb.

gjúsad de blixtsar.

M. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjes

gjes, n., ¹⁄₂ ed, pl. =, ¹⁄₂ en,
gjes.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gius
s.

jus, -ad

låg som et jus

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gius

Jus

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

21.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljus
adj.

jûs. komp. jûsâre

dén e jûsâre ega.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjus, -ad, =

gjus
sb.

stöva-gjús stöja gjus.

m. f. go.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. ljus

ljus, -t -ad, = sb.

1. stearin- eller, under äldre tid, talgljus.

2. belysning. (t. ex. elektrisk belysning).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. Gjus adj.

jus, -t, ¹-a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Komp. jùsara l. jùsåra (med starkt bitryck på penultima, trol. ngt starkare än semifortis).
R. f. 86.

hår e. jùsara. Här är det gjusare (gjort mörkt).
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* ljusa
v.

jùsa . ˈor , jùsta , jùst

de júsor dábelt so inˌad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jŭsa ; jŭsor ; jŭste ; jŭst × Gjusa ok

lysa

i konkret bet. och i
kyrkan för äktenskap.

de jŭste jŭnast

de jŭste far dom

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ljusa, v.

ljùsa

= lysa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

82.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. x ljusa
vb.

jùːsa, -ˈta, -t

Pres. -ˈor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

lysa

jùːsa ~ sɛ lysa sig (med en lykta e. d.). / hem ~ K. f. 86 / jùːsta ~ sɛ ältːid ma ~ prästˑor (med tolgdanker).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gifva

gifta, -te, -t vb.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads
Hugo Areskoug 1961.

Pres. -ar

lysa till äktenskap

R. f. 86. de gifta sig i kyrkan. Det

lyste i kyrkan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ljusa på

jusa pó jusa pó,

pólysa. kungóra.

Kóngen lo jusa pó i tjärtjan, ad di
hade kitt en sko, som di kone få ijinn
po slåttes.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ljusaslett

jùsasèt, -ad

= belysning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ljusaset

jusaset jùsasèt

belysning. belysningsmedel. t.ex.

talgljus och tran.

Nr 3906 kögestat Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jùsasét

*Gjusasett
2 sb.

Jutt. fa ~ jùsasét fa° sa° gal belysning (sa° mycket ljus), att man kan utföra sina sysslor/ ja ~ kan ~ inte fa ~ jùsasét. Jag ser ej att utföra arbetet, för här är inte ljust nog.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ ljusaselt

jùsasét, n. = belysning

dær va ènta nød jùsasét,
ùdan i fòsten.

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljusblå

jusebla°

så röjja di, så dåi va juseblåte i'stuan.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1ı 26-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjusblå

jùsablå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjusblå

gjùsablå, ˋ — blåt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjusgarn
s.b.

jùsagàrn n. l. jùsàgàrn x)

gen till gjusvekar

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Med starkt betryck på penultima, trol. ngt stavkare än i sjunka.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjusgrå

Jùsa grå

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljusgrå°

ljúsgrà, ljúsgròt, -a

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gusgrön

Jûsgrøn

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjusthårad

jùsthàrad

Gjusthårg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljuskona

juskrå̀na -an

a han rè̀da dorras stò̀na

juskrå̀na .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljuskona

ljuskrå̀na, - an

dan hæjnde en stå̀r, stå̀r ljuskrå̀na

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjuslagd

gjuslåd l. -or, m. och f.,
n. -lått, pl. -låda,
komp. -lådarr, -lådast,
gjuslett.

Gluttana ha blod gjuslåda
men forttrana e mortflåda.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljusrød

Jùsarø

K.f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gisrød

jésrø

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljusse

jul-as-ås, s. -en, pl. -or, -na, ljusstake.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jusasèt

× ljusett s.

ljust

hær e jusasèt

vi kône ènka fa jusasèt

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljusstake

jùsaståga m.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Jüster, 5.

jüstra,

21. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjusstake

jusastage jūsastāge

midáttan inj å jusastagen ut

(sakes i april månad)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ljusstake

ljusastäge pl. -a

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjusslake

gjus-aslåge, m., -n, pl.
-ga, -na, gjusslake.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjusastäge m. j —a gjusstake

gjusstake

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 gjusastèv n. ; pl. – × gjusstöp s.

gjusstöpning

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Jüstra

jüstra, j.,- n, pl.- ror,- na,
juster.

patronen brugte stiftra al
me jüstra. sk. Skåpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Gustra

fjästra, f. ,- n, pl. - ror,

- na, Gjuster.

Allm.

Klärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjusvekagarn

jùsavegagàrn, n.

garn anv. till gjusveka

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjusveke

jûːsavèʤe, m., -n, pl.
-ʤa, -na, gjusvekе?

Ullm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lo
sb.

Lo. -Lad

Ludd på tyg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lo, -ud

ludd på lyg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

du ska inte borsta
lóud av, du ska
borsta mä lóud. Du
skall inte borsta ludoft
av, du skall borsta med
lud det. M. J. 60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låwastiʒa × loasticka

l. låastiʒa l. =— stika

libbsticka (Levisticum) f.

K. f. 86.

Norna fick libbsticka, när
vid halmningen efterbörden var
svår att avlägsna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lock

log, n., 1-ed, pl. =, 1-en,
lock.

Nor jhsen vil ud aw
gås-abcèzfsen, sa snåbar
di po låged. Bromma.

1954: log etc.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lock

lug n.; pl. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lock
s.

lag. -ad. pl. =. -an

4062 Bjuneå. Hemestads kd. 1958

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lock

s.

logg. -ed log

ja to logged au.

ja la logged pó ijiän.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lock II

did e bùta som lög

talesätt om makar som båda äro usla och intet ha att förebrå varandra.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lock;

lug, - ld s.

—, - m;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lock
s.

lag, -ed, n.

(i Gunits hd: lag)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lock
s.

log. led

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

locke s.

log n.; pl. –

lock

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lt. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

locka s.

lak r. j ²a

huvudbonad, som bars
av de ogifta flickorna.

²ongdamen hade ²laka a de gamla hade
¹torkla for de skola se ¹haka dor
va ²juta.
¹laken sidor i vared a e fletad au ²horgarn.

M Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

locka, v.

lòkka

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

96.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lòkka, = locka vb.

Pres. -ar

för locka till sig/han lòkar små barn med ögon, vädj.

(Se ex. u. tor) Han lockar små barn ut o fagerskinn.

N. f. 86. under vägg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Locka

dan e han, som vb.
har lokad kàren ti o
sökt. Det är han, som har
lockat Karin till att söka.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lockbete

lòkabʹéda n.

(t. ex. på metkrok)

Jfr 2. bete

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lockbete

lòkabéda n.

... lòkabéda ti mǽsen lockbete (i fållan) för mǽssen.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lockkista s.

2
kogatskista f. i -or

kista med flat
lock.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lod
s.

LQ. n.. µ.=

(i arbete)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lod
s.

lQ. n.. µ. =

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lå, - ad

lod
sb.

klocklod; lod i strykjärn

--- när vi tå lå
o sónt --- när vi
K. f. 86) tog ut lod och dy-
likt (strykjärnslod)
(d: använde vi en eld täng).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lorda
v.

lå̲a -a -ad

med en lina, försedd med lod,
åstadkomma en rak linje, t.ex.
vid mätning.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lòa, = loda
vb.

med lod l. vattenpass under-
söka, om något står lodrätt.
de skola lòad rétt. man
skulle "loda det" rätt, dvs.
med lodstock (vattenpass)
undersöka, att varpstången
stod lodrätt. / hánshan
lòar ad ma en lá-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

loda

stök. Hans han lodar vb.

det med en lodstock. K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lodda

lóda f. sb.

hafsigt klädd kvinna, kvinna som är vårdslös till det yttre.

Jfr *mötlodda

de va en räkta lóda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lodstock

lóstók, -i-an

(murar verktyg) vattenpass

m. sf. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

lodstock

(lǫ́stǫ́k)

stela ~ íg ata ~ lǫ́stǫ́k

ställa in efter vattenpass.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lodstock

lóstók m.

vattenpass.

Jfr *vattenpass

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft

laut, -ed lawt

dide en som ente rivor På au
lauted (lättjefull person)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft
s.

laut, -ad

min mòra han sedad mied
hen òje pa láwted a vòut

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laut n. ; pl. –

loft s.

loft

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft

laut. led

han dran èute på aw láwted

= han å lat.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft;

lowt, - 2d s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft

lowt, -'ad

1. vindsutrymme

2. innertak

pa. löwtad ju° vinden

Mest genuin form: lawt. 1.1-s-

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft

laud, n., l- ed. pl. =, l- en,
loft.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

loft

{ lawt, -ad
{ lawt, -ed

1. Innertak

2. Utrymmet mellan innertak och ytterstak, vindsutrymme).

K. f. 86. / ja har en kóvor-
tjél po lówtad.

Jag har en toppvarkjätel på vinden, K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft
s.

lawt, -ed

innertaket och utrymmet däröver
(vinden)

ja bär dom på låwted.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. loft

--- när jå trela ˇ aw ˇ
låwtåd --- när jäg föll
ner från winden. K. f. 86.
de hade ˇ flèjabòsten
på ˇ låwtåd. Man förvarade
de rökta skinkorna på vin-
den. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loft II

Ja ska hopa nä'n aw láwted.

Nr 4878. St,Herrest.Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lofthål

lavthúl n.

urtag i innertaket, genom
vilket man tar sig upp
på vinden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lofthål

lauthól. -ed lawthúl

öppningen till loftet.

---- sä sätte hum ed tallrik auan-i

lauthóled ti rissen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loftshål

lawthúlad best. sg.

det hål i innertaket, genom
vilket man kommer upp
på vinden. Jfr loftlåm

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loftlåm s.

lautlam r. j – a

lofthucka

M. Areskoug 1926. № 303.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loftlåm

lawtlåm, — -an

lucka till öppningen
i innertaket, genom vil-
ken man kommer upp
på vinden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loftlåm

lawtlém, -ém -en

luoka för det hål i inner-
taket, genom vilket man
kommer upp på vinden.

K. f. 86.

Jfr Lofthål

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loftlämm

lawtlém . -en

lämm över öppningen till loftet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

logdans

sb.

lödåns

danstillställning

på en loge

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

logdans

lådåns

dans på logen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

logdörr

lödör, s. - en, pl. -dörr, - na, logdörr, dörr till en loga.

Vi hålt lödörren på plan.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loge s.

lo r. ; 2a

loge

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loge

lå m.

de. dånsa mést pa. en lå. Man dansade mestadels på en loge.

R. J. 27.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loge

lo, -an m.

lama - lôan (se u.

*lâmma vb.).

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1940.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

loge

dansa - 23 lån

"dansa in" logen, anställa dans med festligheter, då logen låg i en loge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loge,
lø, - 'en s.
'e a, - na,
de va darhjma
pu lø'en;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Loge

Lø. -tan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loge

lå, m., 1- ln, pl. 2- a, - na,
loge, fröskloge.
Vi dånsa på låna på öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loge

lo, -en m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Logera

loʃéra -a -ad

Inlåset, men vanligt.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

log-gille

lo-jille .-ed lǫ́jile

gille som drängar och pigor ställa till på en loge, då de fingo hålla till med tillstånd av husbondfolket på gården.

Sövestad, Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Log-gille

Lå'jille, -ed

gille som av drängar och pigor
ställes till på en loge.

3906. Sövestad, Hemestads hd
J. Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loggolv

lógúlad best. vg. sb.

det utrymme på ena eller båda sidor av lagen, där den inbärgade råden l. det inbärgade höet läggas.

NM. 8023. Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Loggolv

Lågål. -ad

sa stå mån ope i hàaestá
Lågål a tå imåd videnèdjon
fon sèksti åre om dån.

Mathilda.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loggolv

lågål, -ad

ja kan både leslåd vælja
a lajt lågål.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

loggdv

lógülad best. sg.

utrymmet (utrymmena) vid
sidan av tröskloget; där
lades den inbärgade säden
i väntan på tröskning.

K. f. St. / Hfv.: lógülad,
dær - dv. täsk

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

loggolv

loggolvet, där man tröskade. x1 R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x/ Dvs. logens golv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loggolv

lógùl n. ; pl. =

Se ladugolv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

logkatt

best-f. lokatten lǫ́katen

ell. inbillat väsende.

Om en pojke tittar in på logen till
tröskemännen sade de: Vill du se lokatten?
Svar: ja. Då togo de plejen om halsen
och klämde åt lite. Pojken skrek och
ville aldrig se logkatten mer.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lógkatt

best.f. lǫ́kátten

inbillat väsen

di skǫlle sé lǫ́kátten; di satte

pliéjalen om kálsen. (om

barn som undersköningen kommo in på

logen)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loglåm

lólåman best. sg.
skaftförsedd
plankbit, med vilken den
fuktiga leran på ett
loggolv jämnades.

N. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ loglåm

lålèm, -ˊ-ˊ-en sb.

skaftförsedd plankbit, med vilken leran i ett bli-vande loggolv jämnades till och packades samman.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Loglämm

lólem, -en

lucka på ytterväggen till en loge.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ loglämma

lå̲lä̲ma, -an

stor, tung träskiva, varmed man jämnade legolo i loge.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Loglänga

lålägä -an -or -orna

de va en lålägä, som blek
öpsat, som blek lerslån.

N.H.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. a. Slöjda — loglånga

y. löjdare, -n -an f.

ekonomibyggnad (gårds-
långa) innanmande loge.
dær va lömpapåga,
du fik ufro den ena
löjdaran ta den andra
me hälm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Loglånga:

Det fanns "lumpepåkar" (se d. o.), de gick från den ena loglången till den andra med halm.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Aréskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loggpall

lå̄pal̄, -en

neken uppsatta i mitten av loggolvet,
till dess man uppnådde tiden.

Nr 3906 Högestad-Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loggport
sb.

lógpòrt; pl. -ˊ-ˊa m.

N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lòig
adj.

lòud n.

luddist, med ludd (om tyg)

tyd e. so. lòud. Ty-

get är så luddist.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lokomobil

lokemabil -en.

el. lokmabil

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† lolägga

loläggja

= stampa vadmal

Nr 3906 Kögestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lomduk

sv.

lòmedùg

näsduk

Jfr *lomtorrkläde

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lomklocka

Lomaklöka f.

fiskur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lomma
s.

lɔ̀m̀à̀ , -à̀n

ficka

en màdabi̇̀d i lɔ̀m̀à̀n

han sate sina pàya i lɔ̀m̀à̀n

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* lomma
s.

lòmma -an -or -orna

fika

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

lomma

s.

lòma -an -or -orna

fi̱ka

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lomma
s.

lå̀m̲a -an

en a̲x̲onspr̲ä̲sakni̲v̲ en hade
i lå̀m̲an

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lomma
s.

lòma -an

fi̇ka

stopa né̩r i lòman

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lomma s.

lå²ma f. j²or

fiska

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lomma

lòmpa, -an, -or f.

fiska

ffr inom — o.

m. f. 90. utan lomma

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lomma

lå²na, s.,- n, pl.- mor,- na,
fickea.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Lå²nn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lomma

lòma, -an, -or, -orna

ficka

två sikstålor i lòman, de va mìed

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lomma
s.

lå̀ma -an -a -ona

fi̗ka.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lomma

lòmpa, ˊ-an, ˊ-or, sb. ˊ-orna

f.

ficka medf. v. lòmorna

smutsˊ i fickorna.

K.-f. 86
N.-f. 80

Jfr × kjortel-, × rock- och

× västlomma

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lommeklocka

lòmeklöka -an -or -orna

ficku.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lommeklocka

lòmeklóka f. sb.

ficker

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lommeklocka

lömeklóka pl. -or

fiçkur

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lommekniv

lånekniv², m., -kn, pl. -a, -na, fickkniv.

St. köpinge².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lommekniv

lòmekniv -an

fick-kniv

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lommekniv

Lòmekniv m.

fickekniv

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lommemök

sb.

lòmamǿdz

damm och annan oren-
lighet, som gärna tam-
las i fickor.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† lommestumpe

lommestompe. -en

litet mat som medföres i fickan. t.ex.
av läsbarnen när de gingo till prästen
och läste.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Lommestyver

lönstivor, m., -ar, pl. -ra, -na, fickskilling, mynt som man har som handkassa.

Han ha nära lönstivra i bäjken. Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lomtorrkläde

lòmatörkla n. nb.

näsduk

ff. × lomduk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loppa

lòppa, ˗an, ˗or, ˗orna

f.

ch. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loppa

löpa, sf. -n, pl. -por, -na,
loppa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loppa
s.

lòpa , -an , -or, -orna.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loppa

lòppa, ˊ-an, ˊ-or, ˊ-orna

f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loppbiten

lòpebẹ̀den

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loppbiten

lòpabîden

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ loppekodd

loppekädd

tvådelad (så vanlig i andra)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x loppmöteig
adj.

löpamödzed

loppsmutsad (t. ex. om en skjorta).

K. f. 86.

Hb. x loppskita

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× loppskitt

lòpaſit, n. = adj.

loppsmutsad

K. f. 86.

Hr × loppmöking

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loppstucken
aj

löpestöken

" som bär loppmåken "

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lort

lort

Nar lort kommer ti vålle
skidon de ner bode kan å skälle
(om en uppkomling, som blir besvärlig)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lort r.

lort s.

lort

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lort

lort, s., 1_ ld, utan pl.,
strunt, skräp.
bränsle, han tyckte, de va
bra lort. Bromma.
Aum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lort

lort, m., 1 kn, pl. 2 a,
- na, rutsa, spillning, träck.
Alun.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klar 2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lossna
vb.

Se *lösna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lossna ve

lø̲sna ; -r, — ; — ; -d, -d.

lossna

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

lossna.
xlösna

lösna, -ar, -a, -ad.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* losticka

lóstikor pl.

libbsticka (levisticum).

Används enl. uppg. för att
bota blodhalsing hos
nötkreatur.

n. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lots

lo̲s, m., 1 – en, pl. 2 – a, – na, lots.

la mi se̲, hor mo̲nga a̲r e̲'d sin lo̲s-ana blinga sa̲jnta.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lott s.

lott m.; $\frac{2}{-}$ or

lott

Rya-lån. 1-s.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lott

lot, -en, -ar

ägolott; ar. lott i torp-
(Repp-lån)
masse de hade ett
n. f. 90. lot dar o
en dar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Aresloug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lott

lʉ́den best. sg

benämning på en jordlott,
som ligger skild från
gårdens övriga ägor.

N. f. 80
N. f. 86
} på lʉ́den; udda
på lʉ́den på "loden",
utc på "lotten". /n lōt flerstädes i
lantmäterihandlingar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov
s

law

i utte. gue Ge law.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lov;

Löw s.

no di do lnta

fötj löw o ginga;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov

law

fa láw = tillåtelse,
tillstånd

även fa láw

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov s.

lau

lov

fa lau

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov
s.

law

ja kan ja láw ta a klàga.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov

law

di har fød láw a feitgúpt
doras hús på dìne sian
vejen.

Nybro

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lov
s.

Law

lov. pis. i utta. gú ge láw

men de blek áwlát, gú ge láw.

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov

law

i'utte. gu'gelaw, gud ske lov

nu' e de gu'gelaw ö'ver

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov

law

i utta. gwi fe láw

gwi fe láw for dé!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lov

b.f. låuen låwen

lovandet, det att lova.

Lauen e ärli, men hålen e besvärli.

Nr 3906 Högistad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov
s.

law

fa láw

den genuina formen är trol. law.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov
s.

law

fa láw (tillåtelse)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov

law

di fekk ènte láw

(tillstånd)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov II

än. law

folk kan ha law a tæyja
vat di vil ...

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov

law

i utt. fa láw (tillåtelse, tillstånd)

de vét ja knáft om du kan fa láw. M.O.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov II

de kan di' láw te, man
di' séljer.

så fek di jänna dé láw.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lov

lau, genus obestämbart,
oböjl., lof, tillåtelse.
Du ha sel jed mi lau
te o pŝla as. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hlåsa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lova
v.

låwa -ar -a -ad

Imp. låwa åta for máya hår!

eller låwte, lawt:

ja har sål lawt dom.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lova vb

låna ; låner, låna ; lånte ; lånt.

lova

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lova

låwa /- ar, ²- wte, lawt, lawt,
pl. ²- a, låwa, pl. - n l. - wen)
lofva, gifva lof, tillstånd, utlofvad
död ha ja lawt min husbönd
had ja ska bo hos en så länge
han ha stålet. Högestad.

Lärv.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lova, vb

lànva / / lànvad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4/6. 49. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Lovdena

Lawdéns

«ordna lik en sak"

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lovlig

låwli, neutr. -et

de va jo låwlat

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. lucka

lòga f. l. lùga. sb.
den senare formen hörd
(lùga) flera sgr.
genomgångsdörr i port
Best. sg. ub. lùgàn
R.-f. 86. (med starkt betryck på
ultima, trol. starkare
än semi-fortis)

Jfr ugnslucka / d. h. d.
en. lùga i pörtan d.
Rona - gå - ijinom, man

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lucka
s.

låga, -an, -or. -orna

gångdörr genom plank eller
port el. mur el. mellan två
husläng or.

i Gnists hd: låga.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lucka
s:

låga, -an

gångbåre i port el. plank el.
mellan två husläggor.

1958. 4062 Bjärsjö, Hemmet. kf.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lucka

lågfa, -an f.

genomgångsdörr i port

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lucka

lòka vb.

stänga, tillyckas (dörr)

han ~ skola ~ lòka

dörren. Han skulle stänga

dörren. / lòka ~ öp ~ lås

n.f. 90 upp dörr, öppna

öja dörr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Åreskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låka 1. ; 2 -or

luska s.

lucka

Kyp- lån

1 - s.

M. Areskoug 1926.

Lf. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lucka

logga lòga, -an

en liten dörr i * avegaved öppning
mellan boningshus och uthus /

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lucka

lòg|a, ≈an f. sb.

genomgångsdörr i port

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. Lucka

hade en genomgångs- sb.
dörr i porten man kunde gå
genom. Dl. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. lucka
sb.

lòkk, -an

lucka i vägg e. d.; ventil

K. f. 87.

Repos-form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lucka upp.

laka öj. lakte. lakt

öppna. m dörran el. fönstren.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lucka upp

loka ó/r = öppna

imp. lok ó/r dä'r!

da. lukke o/r

Nr 5118 Högestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luden

lön², m. och f., n. -ed, pl. lön², komp. lönare², -nast, luden.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Hämn.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luden, a.

lǫ̀an, lǫ̀an, lǫ̀ad

113.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

luden

lø̀en, lø̀ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en ~ lø̀en, hu̇a en ~ luden mörsa, en skinnmössa.

N. f. 86. / lø̀en 2. hälsen "luden" i halsen; säges skämtsamt om personer, som utan

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **luden**

olägenhet kunna för-
tära flytande varm föda (t. ex.
varm soppa, mycket varmt
kaffe etc.)

" Ja - e - lyàn i - hálsen "
(menigen - de - tyändes
àtta, om - de - va - vármt)
" Jag är luden i halsen " (dos.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. Ludan

det känkes inte, om
det var varmt). / vr. va-
lyna v. hälsan.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luden

l`å`an

r`é`nt l`å`an avdelas

luden

n. f. 90.

Jfr. hårluden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luden

lúdor

smådjur (= honkóna)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luffa

lòfa, =

lofa, rónt luffa

runt

slangsp. !

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luffare

lòfare, -en, pl. =, -arna

lòfarna di e jo ígsåta på
doras område

luffare är sv. - lån.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luffare

lòfarfa m.; pl. =, ˋ- -na

K. f. 86.

Nyare, slangsp.

1.1-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luft

loft, -'an m.

den kåla loften

den kalla luften

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luft

loft, m., -t -n, -tan pl.,
luft.

Stem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luft s.

luft

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

80.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luft

loft, -en

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) luft

Genus mask.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luftig

låftad, reuth. =

de blek låftad

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers **1952.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luftstrupe

loftstrïven best. sg.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugg s.

lo r.

best. f. lóen

lugg

på skinn och tyger.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugn s.

lyn, lynt, lyna

lugn

hær e en lyn krog a sida.

hær e lynt.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyn n.

lugn a.

lugn

hør séda vr z lýned.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugn

lyn, neutr. lynt

en da där va lynt ----

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lýnor ; n. lynt

lugn
adj.

han e so lýnor - aw si'.

Han är så° lugn av sig.

en lýnor kar. En lugn

karl.

Ff. *lygne sb

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugn

lyn l. ¹-or, m. oh f.,
n. lynt, pl. ²-na och efter
bor. bör., ¹-na, komp. ²-nare,
-nast, lugn. T. ex. om väder-
leken l. om en plats.
mild, lynt pr. ln lynor
plats. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kläder.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se lygn

lugn
adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugnt
adv.

Se x lygnt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugg

log, -en sb.

ludd på tyg

... so- lögen ska- gå-
öp för- a ... så att ludden
skall gå upåt. R. f. 86.
(Åv. log lugg)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luka l.-ade

lå²ga (-ar, -a, -ade, -ade, pl.-ade, -a, pl-an l.-gan) f., luka, befria från ogräs.

lå²ga sg., rafdor. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luka
v.

lòga -a -a -ad.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luka vb

löga ; -r, —, —; -d, -d.

löga rudor : luka morötter

luka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luka
v.

lòga -ar -a -ad

(om ogràs)

ark. Steiman

4062. Bjärsjö, Hammenhög hd. 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Luka
vb.

lùga, =

bortrensa ogräs, särsk. från rotfruktsfält.

luga. bèdor luka betor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luka

lòga, =

bortrensa ogräs från
rotfruktsfält/sín ska vr.
lòga, dòm
loga, bèdor luka betor.
m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

lògada pret. part.
pl. obest.-f.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luka

v6.

lòga , =

(rensa bort ogräs)

R. f. 71

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukt,

lut, - lun s.

dar blør gd lut

ou dam,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

lukt

lut, -en

y. lokt, -en

dr. hade. en. särskild

lokt. De (d: getabockar-

na) hade en särskild lukt.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

lukt

en. råla lut. En obehaglig lukt

M. f. Ö.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukt

lut, l. en

en. gó lut en god

lukt.

K. f. 87.

Jfr stank o. dunst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukt

lukt, m., -n, utan pl.,
lukt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukta

v.

luta

kåmor du här lutanes : tåges här
den som vill vara framme mot våren.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukta
v.

lùta -a -ad

dæn fèjde mòn, a sa sèna
di ina sén, a de lùta sa
grånt (!) ósa, de lùta sa gó't.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lu²ta ; -r, — ; — ; -d.

luta v.

lukta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukta, v.

lùkta

19.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukla

lukta (- ar, - a, - ad, - a, pl. - n
l. - tan) fr. och intr., lukta.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lukta

lùkta, =

pres. -ar; y. lòkta

de. luktar, gòt. Det luktar gott. / de. luktar, so. rǫ̃lad. R. V. 86. / Det luktar sǫ̃ rǫ̃lad. Det ìlla. / de. loktar rǫ̃lad. Det luktar ìlla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

lukta

dær ~ lu̲tar ~ mò̲gad.

Dær (det) luktar ~ mket (t.ex. i ett rum med fukt).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukta

lukta, =, -ad

Pres. sg. -ar

da. luta. gått. Det
luktade gott. / du lutar
M. f. 90 gåa. De lukta
gott.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lukta

lòkta, =
dr. lòkta 'so. gòa. De luk-
tade sò gott.
vyare form (respos-for-
men med ljudsubstitution)
genuin form i Hennestads hd
N. J. 77. lùta enl. P. Larsson
1901.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luktmynta

luktmúnta f.

(en prydnadsväxt)

1:a leden rep. pår.

l. l–s.

K. f. 71.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lump

lamp, -en
(lamparfall)

R. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I, × lumpepåk

lùmpepä̀ga pl. -ö- -n.

en slags pysslinger som hör
till vid Lumpet och
× Lumpaledet (se dessa ramn).
Enl. uppgift bar de halsen
"från den ena ögonlången
till den andra".

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lumpig
adj.

lömped

trasigt klädd

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lumpor
sb.

lòmpor pl. tant

trasor, paltor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lempsamlare.

lämpsämlare m.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lumpsamlare

lompesåmlare m.

K. f. 86.

Nyare ord i målet.
J.J-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lumsk
adj!

lomsk

"lömsk, med lömskt (opå-
litligt) utseende (om hundar).

Jfr "lömsk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× luna

lùna -an

livsestàmning

va han i den gàa lùnan ---

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lund
s.

Lon. 1 kn

Rec. in 5638. Sövestad, Hemmestads hd
Nils Nilsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lund

lonz, m., 1- hn, pl. 2- a,
- na, lund.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lund

(= mindre skog)

Se furulund o. ö. Koglund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 lunegod

lùnegø

med ombytligt lynne.

Nr 3906 Högsted Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^ lunegod

lùnegò adj:

lynnig, ombytlig till

lynnet

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 86.

kåtten han var so lùnegò. Katten han var så lynnig. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunga

lòŋga, -an

M. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lùnga,

lùnga, -an s.

-ar, -na,

lövar o lùnga,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunga

lå²ŋa, s. -n, pl. -ŋor², -na,
lunga.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunga, s.

lòŋa

80. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lungkorv

lòzekórv

kors av hackad lunga

Senare leden resp.

Jfr lungpölsa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lungpôlsa

lɔ̀ŋgapúlsa f.

Korv av hackad (malen) lunga

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lungsjuka

lozsjúga l. lòzesjúga
lungsot

lozsjúga dí va - jo -
lozsót. Lungsjuka det
var jù lungsot.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lungsot

lɔzsɑ̄t

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

lɔzfúga dí va - jo -
lɔzsɑ̄t. Lungsjuka, det
var jin lungsot.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunka

lònzka , =

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunka

lå²nka (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. - ada, - a, pl. - n l.
- kan, pres. particip lå²nkande)
int., lunka.

å²ja.

pres. particip lå²nkenes, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunka, v.

lòzka

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

80.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luns
sb.

luns m.

lunsig ok tölgig person

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luns

luns m.

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luns s.

luns m. j ² a

luns

Bjärk och fet person

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunsig

lùnsad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lunsig

lùnsad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lùnta, = *lunta vb.

lunka, lufva

han ~ lunta ~ bagátor.

Han lunkade bakefter.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

* lunta

Pres. part. luntanes.

här komer – en

luntanes. Han kom-

mer en cunkande.

n. sj. qo.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+lunta

vb.

lùntta, =

Pres.-part. ˆanas

°

smaspringa, lunka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lura

lura

v. ellen s. 4

"så man hotta en boll i' luften"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lurendrejare

lurendrejare

en som lurar och bedrager.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lurvig

Låved

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lurvig

lörvad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lurvig

lår²ved l. - or, m. och f., n.
- ved, pl. - veda, komp. - vedare,
- vedast, lurfvig.
vår¹ulen ser ud som en svår²ved hop. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lurvig

lòrved; pl. ˙ -a

lòrved pa hå̄red

lurvig i håret

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luvvig a.

lårved, lårved, lårveda

luvvig

svårta, lårveda, störa hoza

(= varulvar)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lus s.

lus f. ; pl. lus

lus

ål barn åvl lus

lår or a lus
rät or a mus
au vår hus !

M Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lus

lus. -'en

hadd e dan å ta au lusen uten bålen?

(om en skuldsatt, som ej' ägen tillgången/ redsp.

di e yntjelet å höra lus kosta

(om en pojke talar utmanande ord mot en dång/.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lus II

de gå som en lus på en tjärad spån

(= trögt)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lus

lus, pl. -¹ len, pl. =, ¹ len,
lus.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lus, s.

lus, -au, = -au

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

108.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lus

lus, pl. =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

da. e. lus, da. e. lús,
da. e. lús! Det är loss!
etc. utrop av förvåning.
R. f 86. / där. går. so.
fört lús. pa. dom

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. lus

det går så fort

lössa så dom (= fuchsior)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lusen

n. pl. lusen. -en Lùsen

nypon

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lusig

lu²sed l. – or, m. och f.,
n. – sed, pl. – seda och
efter for, för ¹– sed o. s. v.,
komp. ²– sedare, – ² sedast,
lusig.

²Ozana va bude lu²seda
o sla²veda. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lusig

lùslad; pl. ~a

behäftad med löss.

da ha äta vad

mín tíd da ha vad

lùslada. Det har inte

varit i min tid, som de

(barnen) ha varit lusiga.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* lusor

lùsen koll. (sb.

nypon

K. f. 86.

/fr lùsabèr, Torna & Kara hkn.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lus-salva

lusasalva

=grässalva. Man blandade grässalvan i flott och beströk barnets huvud med smöjan och band ett tärkla över huvudet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lus-salva II

Hå Sofia Nils Trues i Högestad kom in till
apoteket i Ystad 1862 och begärde grässalva,
svarade apotekaren: Ah. ni kan
gärna säga lussalva.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lust

lust

ha lust för ha lust för

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lust

lust

.. di som hade lúst for gus_ón

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lust
s.

lust el. lyst, -en

/a hade lýst for gǿn

J.N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 19 ,o.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lust

lust, m., ¹⁄₂ kw, utan pl.,
lust.

Allm.

1 lusten fall för dom, på
di möte 2 öhla lumaned.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lust

lust

håg, intresse

ja, hade inte lust, för-ad. Jag hade inte lust för det.

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

lust

(lust)

äv.

Hört i uttr.: ma ˇ lív o ˇ lúst med liv och lust.

K. f. 86. / ja ˇ har ˇ gó lúst o ˇ jé ˇ dn ˇ en ˇ ò̀rnare. Jag har god lust att ge dig en örfil.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lusta

lùsta -ar -a -ad.

kånna lust efter, trångta efter

man rèktat lùstan ate-d
i blån

näml. skånjad mjölk

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lusthus

lústhús, -ad

bus (växande), alltså icke om byggnad.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lusthus

lýsthús. -ud

grön bersån

Baldringe, Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lusthus

lusthus, n., -et, pl. =, -en, lusthus, bersån. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lusthus

lústhäus, ~ ± ad

bersa°

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lust-tur

lostúr

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lut

lud, m., 1- en, pl. ² or, -na,
lut, sodalut.
ja mo²lt to²da for²pled i
tultry¹ lu²dor, i²jan fle²ffana
ji²je² aw° ld. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lut

lud, -an m.

den, värma lúden

den varma luten / skál-

K. f. 86. / hèd lúd skåll-

het lut. / dí la-

dr, r blígd r, skálhèd lúd.

Det lade man i blåt i skåll-

het lut. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× luta
s.

lùda, -a

eg. mindre uthus med sneltak, som
stöder sig intill annat hus.

han stø i sá dòli lùda.

Nr 4878. St, Herrest-Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*luta

lùdda f.; pl. = or sb.

skjul, vanl. tillbyggt annat hus.

Jfr *slåntluta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luta
s.

lùda -an -or -orna.

mindre uthus, vanl. med bara
ett takfall, som stöder sig intill
annan byggnad.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luda f. ; -or

x luta s.

litet skjul eller uthus.

gaud-ludan

atade !

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luta
s.

lùda, -an, fem.

mindre uthusbyggnad med sredtak.

så hade jàg en lùda, bràdelùda.
jàg har nùad nér na.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ luta II
s.

di' skola ta donas lùdon
ijén, di' dan hade sat óp.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*luta
sb.

lùda f.

skjul, mindre byggnad

N. f. 86.

Jfr slänt-luta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lúlen best. sg. luven
sb.

Jutl. : koma ~ i ~ lúlen ~ pa
komma i luven pa.

so ~ kom ~ du ~ i ~ lúlen ~
pa ~ varanra, du ~ slós ~
ja altid ingbýres. Je komma
de i luven pa varandra, de
slogos jin altid sinbrides.
R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lycka

lyfta f.

öga pl. ögon

m. f. g.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

göra en lyfta

göra en ögla

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. lycka

lyčka f.

inhägnad betesmark

Jfr betslycka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lycka

vb.

lyckja, ej

inhägna ett jordområde,

särsk. en betesmark

N. J. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lycka
s.

lyfja -an -or -orna
= ögla.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lycka
v.

lyfja, löjta, löjt

stänga, täppa

risbrýdana, di löjta for kiég

ma -ad.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckas f. i lycka

lyckas te ! (lycka till !) lycka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckas ock

lyckas ; -or, — ; lyckte ; lyckt

inhägna, instänga

dör va ytterlyckt (i gäsbänken, d.v.s.
flera rum inredda)

nu ha vi lyckt dr ingen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckas

låˀka ; ¹⁻or, —; lokte; lokt

stänga till

lokˀfästeˀdörren !

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. lycka

lyʃtʃa; pl. ~or sb.

inhägnad (betes)mark, boke.

lycka.

de. hade ~ lyʃtʃor. De

hade betesluckor. R. fr. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyfta f.

2. lycka sb.

= ögla

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. lycka

lyʼtsa sb.

lycklig tillfällighet, tur

da ~ va ~ en ~ lyʼtsa da ~

hada ~ trefad ~ ja ~ siˈan

ómˈ. Det var en tur att det

hade träffat på sidan om

(d: blodådern). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. lycka
26.

lyfsa ~ ér, flojta ~ ér
(lykta ~ ér

inhägna ett område (tar-
skilt betesmark)

R. f. 86.

Jfr innelycket

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lycka upp,
luka öp, - or, - t,
- t; öppna;
du luker alt öp;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckas;
hjälpas dem.
de hjälpas mer
mej.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckespel

lyftspråk

lycklig tillfällighet,
lyckträff

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckospel

lyftaspel n. sb.

lyktraff

et ~

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lycketräff

lyftsatréf (genus ?)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lycketråff

lyftsatråf

en ~ en lyktråff

K. f. 86.

Jfr lycketyel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckelig

lyttjalle, pl. -ia

komp. -iare:

di som fuda bleya di e lyttaliare (än de som vart seende).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lycklig

Lyckeli

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lycklig

lyftsch

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckligt
adv.

lyckselat

v. kom. ja. lyckselat ti.
nybrå. Vi kom jin (efter sig-
laren) lyckligt till Nybro.
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckoblad

lyckablå n.

fyrvåppling

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lyd
adj.

lỳa pl.

som hörs på långt håll

pỳvorna t. so. lỳa.

Tågvissloma hörs tydligt
på långt håll (då ansågs
det, att det skulle bli om-
slag i väderleken). R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyda

ly. lyde. lyt

hade ja lyt däj, hade ja ente
kusad så mien pryl.

Ugentad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyda

ly (1- or, pl. ly, 2lyde, lyt,
lyd, m. och f., n. lyt, pl.
2- da, ly, pl. - n) fr. och intr.
lyda.

2nöwara 2vila 2lute ly mi.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyda

lỳda

K. f. 87.

Kop. påv. form i den genuina formen torde vara *ly. J.J-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lydas

lys

lysena

lys ä'tor nejä'lt .

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lydig, a.

lydra

60. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyfta

lu²ta (¹tor, pl. ²ta, ²te, lu², lu², pl. ²a, lu², pl. ²hn/ h., lyfta.

Ha jor ed du lår i en stēn, som du ser du ²enth kan lu²ta? Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Stäv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lysta, vb

lùta l. lǫ̀ta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

83. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lyfta

lùta, lùta, lut

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dén luta - den ána
óp a - fönstored. Hon
lyfte den andra upp i
fönstret.
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. lyfta

han, kona, luta,
en, häst 2, bagänan.
Han kunde lyfta en häst i
bakdelen. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyfta

lyˋta, lyˋta, lyt

lyta ö̀r

Blomma

Nr 5987. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyfta ok

lyfta ; lyftor, — ; lyfte ; lyft, lyft.

lyfta

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lyftknack

lùtteknák

ett kortspel.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lýnor × lygn

lynt n. adj.

lugnt; är. skyddat för blåst.

då e dær lýnt. Dc° är där lugnt. R. f. 86. han e lýnor. Han är lugn till sin läggning. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lygna

vb.

lỳnka, ˊ-ta

— pres. -ˊor

ge lå ät, ge skydd för blåst.

so. lỳnta, hån för-ad.

Så gav han lå ät det.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lynas ti', lyntas ti' *lygnas vb.

bli lugnare i vädret

K. f. 86.

de lyntas ti'

Ås.: de lyntas dvor. Det
blev lugnt i vädret. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Kerrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lygne

lỳnad best. sg.

I uttr.: sitta i ~ lỳnad sitta i lå, sitta skyddad för blåst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lygnt
ads.

lynt

lugnt, skyddat för blåst

här sídor, är lynt.

Här sitter vi lugnt (skyddat för blåst).

H. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyhörd

lyhörd

~

med mycket fin hörsel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyhörd l. -or, m. och f.; n. -hört, pl. -hörda, komp. -hördare, -hördast, begåfvad för skarp hörsel.

Jo ålordöinen ha ja blod dom, ela för va ja nok lyhördor motrs. Broma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyhörd

lyhör

som har skarpa eller i
varje fall mycket god
hörsel. / högen han - e -
lyhör. Hunden har fin
- hörsel. N. f. 86.

Jfr *lyd adj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lykta

löjta -an -or -orna

(timrad av trä och försedd med en liten
blecklampa)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lòjta f.

lykta
so.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyckta
sb.

löjta f.

Kf. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löyta f. i ²/₂ or

lyleta s.

lyleta

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löʔ ftemàn m.; -a * lyktemen

lyktgubbe

ve tʔörnana hade löʔftemànana
döʔras sʔämlʔngsplàs. de sprant
me döʔras löʔftor i hönorna.
men va de sa non jek i vägen far
dom sa va de ente gott far den.

Känd!

M. Areskoug 1926.

II

St. Köʔinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

de har en lang tjäkt bagåm

dom, de skramlar liasom en tjädja.

k II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lyktemsn II

di har en láŋ fjètiŋ bagàm dam,
de skràmlar liasom en fjèdja.

303 St. Köpinge Herrestads hd

Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyktemann

löjtemann

" en folktrons gestalt "

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyktemän

löjtemän pl. -a

ett slags spökgestalt

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lyktgubbe

lòjtagóbba, ˋ–ˊ sb.
ana pl.
irrbloss på sanka marker

n. f. 79.

Trodde vara vålnader efter
lantmåtare.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyktmannar

lòjtamàna pl. -n.

irrbloss på ranka master

(i folktron)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lymmel

limmel

tnådeord åt pojke.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lyn

lyn. lynt

lugn. vindstilla

her kan ja bled lýnt a
trèvlat (genom skydds-
plantering)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lyn II
a.

vi' kan fåd sa lýnt ifta gøn
(genom skyddsplanteringen)

Nybro.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lyn

lyn. reute . lynt

lugn. fridfull

di e gott å ha et lynt hus (hus med trånja)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lyna

lýna, lýnte, lynt

lugna(s), bliva stilla, mojna av

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lyna
v.

lýna, -or, lýnte, lynt

lugna. göra lugn el. lå

ja han lat dan stå; dan

lýnor lid. (om en buske).

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lygg, -en, -a ×lygg sb.

flock, skara

en ~ lygg ~ glùta (fùla, pàga)
en flock barn (fåglar, pojkar)./
en ~ hél ~ lygg tjùsor. En
hel flock flickor./ hor kom~
K. f. 86./ en ~ hél lygg gåénes.
Här kom en hel skara
människor gående.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lyng;

lyng, -ar, -n s.

-a, -na;

kop skara;

kar va tuffar

i stora lyngar.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lyng

lynj. - en

flock. skara

en lynj får, en lynj jäss, en lynj glytta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyng II

ja emé i jän lynjen stor

= hopen. folksamlingen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lygg
sb.

lygg, -en

flock, skara

der va fúte i lýggan. Det
fanns sjuttio (får) i flocken.
N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyy ; pl. ~a

× lyng
sb.

flock, skara

an ~ hél lyy gluta

(fula). En hel flock

barn (fåglar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hèla ligga hela × lyng sb.

flockar (t. ex. av

människor, fåglar etc.). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyggas, = *lyngas
vb.

samla sig i en flock l. i
flockar (om människor, fåg-
lar etc.)

de. lyggas dær. De sam-
las (samlades) där i
en flock. R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lyngas

lynjas

flockas. skockas

Som fulana e. så lynjas di:
talesätt om makar. som gifta sig med sin
jämlike i ekonomi.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lyngvagn

lyŋa vöjn pl.-a

vagn av viss konstr. med avs. på hjulen (!)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lynne

lyn², s. ¹-d, utan pl.,
lynne.

en jår ha ed glått lyn²;
ha jår ed o va lish²

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lynt;

lynt adv.

— —

nal e da lynt,

lugnt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyra

lu:ra l. li:ra, sf. -n, pl.
-ror, -na, lyra. Vid bollspel.

slå nu en dö:pti lu:ra.
lok du li:ran?

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyra

lyrka; pl. =or f. sb.

bollyra

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lysa

= lysa i kyrkan

Sc x ljusa

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lysning

lysning

(till äktenskap)

Hr ljusa 26.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyss
v.

Inf. lys = lysna

imper. sg. lys

lys ett(a) ra(j)elt!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyss II

flé'a stan a ly's bagom
dòrorna

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lys ; —, — ; lydes ;(lyds) lyss.

nu ska vi säda a lys lyssna, lyss

(lyssna på gramofon)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lys

lys, pret. lydes

lysna

vi sad a lydes på -an se
mycd

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyss
lus / lus, pl. =, lusdes, lus,
imperat. lus, pl. =) dep.,
lyss, lyssna.
ja ha spunad sspdet o lus
jo dörar snak, men ja ha
fem för o lefva mi i ed.
Hiderskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. Pret. Sup. lyss 26.

lys lädas läs

läs

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lysta
vb.

Soes. lùstar

åstundar, har lust efter

ja, lùstar äta, kàffa.

Jag skulle tycka det vär

gott med en kopp kaffe.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lysten

lust, m. och f., n. -tet,
pl. -tna och efter for, för,
-ten o.s.v., -tens, pl. komp. -tnare,
-tnast, lysten.

I du lusten äta frånad
mad. Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyda ; -or, -i

+ lyta

verka lyte, bli till lyte

am de bør målda kle men de e

me børn sa lydor de po bårnad.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyte nb.

lȳde n.

ha. at. lȳde ha en lyte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyte
s.

lýda, -ad.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyte

lyde², n.,– d, pl. =, – n, lyte

lyte, medfödd åkomma, ss. födelsemärke, fallandesjuka.

tåsen ha ed rut lyde² jw fröwlen. Bromma.

blåged ha pågen, o ded e lyde² elle² mo¹oren. Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lyte

lỳda n. sb.

äv. om mindre, kroppsliga defekter, t. ex. födelsemärken i ansiktet (ofta om de är mera vanprydande), hemmanthet o. d.

han, har, at, lỳda pro. fjättern. Han har ett (stort) födelsemärke på kinden. 21. X. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. lyt
adj.

lyt n. Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

så beskaffat, att ljud av olika slag låta höras.

Da. e. so. lýt a. vårad.

a. då, vr. får a snárt då, det är så lýt a vådrsyn.

ret a dag, är får° snart regn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lyt n. lytt adj.

så beskaffat, att olika
ljud lätt höras

där e lýt/ då kan
T. f. 86./ n. hýra ifrå-
[redacted] stån, när-
de e lýt. Då, när det
är lytt, kan vi höra bygk-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

klockorna från staden. K. f. 86.

lytt
adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. lyt
adj.

lyt

han va lýt. Han var

lyt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låda

låda, -an, -or

sb.

n. f. 80

R. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låda

lå²da, s. -n, pl. -dor, -na, låda).

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låŋ, laŋt, låŋa låg a.

låg

de e sa laŋt nära

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låg

låw l. ¹- or, m. och f., n.
låwt, pl. ²- ⁻wa och efter
for, fɔr, låwa, komp.
²låware, - ⁻wast, låg.
dɛ wa en ²liden låw
²mɛneja ²liasɔn jåg.

№ 300 Herrestads Hd. Bro...

Per Larsson 1901.

klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låg

lau , -ae, -ast

alla ölla trå po å lauaste jäed .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låga s.

lå² r. ; ²-or

låga

lå²en slår ud.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låge

lull², m.,- n, utan pl.,
lågor.

blartöllen slö i jusan lull².
lullen slö¹ öf jinnen låg¹ed.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klänn²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lågmäld
adj.

lawmäld

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lågstrika

låstiffa, f., -n, utan pl.,
libbsticka: levisticum.

låstiffa brugte di je
for, nar di vor sug.
Oja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lån
s.

lån, n.

du får ènte la fjænan
gå i lén.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna

lånar, -ade, -at

låna av någon och låna åt någon

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna, v.

låna

27. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna

lånpa, -te, -t

K. f. 86. / so hade han
N. f. 80. / fått, lånt, ad.

Så hade han fått låna det. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(fortsj.) låna

lånta pret. part. pl.

di (d: hästarna) va lånta

på rúsgår (Rydsgård).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna n

lå²na ; -¹or, - ; lå²nte ; lånt

låna

M. Areskoug 1926.

Sk. Kåpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna 1b

lå'na ; -or, - ; lå²nte ; lånt

låna

M Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läng:

ènte lägon an hén

te savbóken

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läng

läng

i ngn i öknamn som betecknar längväxt person:

Länge - Sven

Länge - Pär Jinsen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång

lay komp lá'yor

de va lí'd lá'yor en dì'ta.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång

laʒ n. lant

tèmalians laʒ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång
adj.

lan̲g, neutr. l̲a̲nt

(men i Sövestad: neutr. l̲a̲nt).

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läng

läng, sutr. lant

enl. kand. Steiman

1935 5073. Sövestad. Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång

lonj; n. lantä., adj.

lonjt g.; pl. ~a

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

M. f. 79.

lónjt ɛfrä / du pk óp

ɛ lònja, lònja tʃèpa. Det vätte

upp till lånja, lånja käppen.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång

loz, lozt ÷a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Neutr. av. lant, numera
föråldrat och väl knappast
brukligt / en lóz stàga
en lång stake
M. fl. 90 / da e lánt ùda.
Det är långt ute.
(lant ovl. f. L.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läng

läg. komp. lägon

en lägon tid

ja de va ja mind lägon

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läng II

komp. lägon (jämte lägon)

för lägon tid tabäga.

glans

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång

lånz l. ¹- or, m. och f., n. lånt,
pl. lånza och efter for, för,
-za, komp. länzor, länzst,
lång. Allem.

Neutr. heten i Bjereyö liksom i
Gunitz härad lånt men i Söveslad lånt
enl. medd. av kand. Otto Steiman - 1914.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång, a.

lang, lang, lant; länga

längor, längst

den länga vägen.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

112. 114. 115.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läng

läg komp. läger

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. {lózor
{lōz, {lozt, ± a
{lant*1

lòza o ~ kòrta långa och
korta

K. f. 86. / en ~ lōzor

stàga en lång
stor.

*1 Äldre, numera knappast
brukligt, form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

lång

den ena sort lånt

har stån. Det är inte

så värst långt till sta-

den. K. f. 86, citerande en

äldre generation. Dock kunde

K. f. 86 nyttja formen lant även

i sista eget tal, åtminstone då

två då, t. ex. lånt när lant nær.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

lång
adj.

dær ~ va ~ lòza, lòza
pidja. Där var långa, långa
taggar. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× låånga v.

låånza ; -r, — ; — ; -d, -d.

förlånga

hon får låånza ett par métor.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långrad

långsåsad l. -or, m. och f., n. -sad, pl. - sade, utan komp., långsådd, om sädesslag med långa ax. Alem.

№ 300 Herrestads hd Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

laŋgbenad
a.

laŋgbénad

sa kɔ́mor han me en
laŋgbénad dɔ́wl

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långboll

sb.

= en bollek

Se u. sur o. söt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långeman

lòŋgmàn

lång fingret (barnspr.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långeman
se

Lå̊zeman

namn på långfingret i en
barnramsa; se u. havrehäst.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långfredag

lɔŋfréda

ch. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långfredag

lazefréda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långfredag

lozefréda

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länghalm

Länghälm -en.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långholm

långhålm, - en

gå ud å ta om kvällen trölleſira Gärva
långhalm å läggj ingj po stuegolvet!
(näml. för att kårbångena tiggare)

Sövestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låghalm

laghálm, -an

den bar ey laghálm te
a ligga på

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långhalm
s6.

lozhálm

helm av långa rågstrån,
avsedd för täcktäckning
M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lårghalmskåve

lazhálmsfjéève, pl. -a

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långhalmsverk

långhálmsvärk

tröskverk för tröskning av
långhalm för taktäckning.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x långraft
sb.

lograut m.

lång skranglig pojke

en rekti lograut.

En riktig "gårdsgårdsstör".

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länglagd

långlåd l. -or, m. och f.
n. -lål, pl. -låda, komp.
-lådare, -lådast, länglagd.
ja sior de e låte gant
nar mänesor e for långlåda
i ansajtad. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Blåkulla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× långrafta

lozráwta f. sb.

lång, skranglig flicka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*långraftig

lozráftad adj:

lång och skrangling (om perso-

ner)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* långraftig
adj.

långråwtad
lång och skranglig
till växten

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långrandig

lågråned, n. =

med långa rånder (t. ex.
om tyg)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långrandig

långränad, r = .

med långa ränder (om tyg).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*långrant

lozrånt

(lång och smårt (om mår-
niskor)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långs

på långs, adv.

på längden, i längdriktningen

den la di en sten på långs ut.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd.

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långs

lozs

I utr.: po. lózs på lång-
den.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arteskoug 1961.

vorpen e. po. lózs ar-
pen går på långden. R. f. 86.
lózs. ód långs / lozs. mén
långs (at) med. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

längs
mejn.

längs

hen sto fólk längs ad vájen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låigs
ar.

läigs

hen stan fólk läigs me vöjan
a gålon: fan änte jå
koma mé?

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× långskakel

lozskágel m. sb.

lång och skranglig pojke

K. f. 86.

de-e-en-lozskágel.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*långskakla

lågskägla f. sb.

låg och skrangliz

flicka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långskank

långskånk

die en säkti långskånk:

smårom åt en högsäl man

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långsåt

prep.

lögsod

långa

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång

sup. längst

längst nère där va

svinahus sa kalad

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt;

lant ado.

dar va so lánt

ti stálan;

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länge
adv.

lång

lång dåd

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång

adv.

komp. lägre, sup. längst

han hade ett hus forr i sin sal

längre hem

längst fram

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt

komp. lägre

lägre bönta

lägre öpa

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt

lånt komp. lånor

lånor nèra ve jön

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läigt
aw.

läant

läánt om läèye

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt
adv.

komp. längre

sömna sk fjäntan då, a
sömna sk lid längre.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt

asv.

lånt

tämelians lånt ända

i ögonen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt
adv.

komp. längre

de e längre nère

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

längt

komp. längre

längre hèna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komp.

lång

länger

adv.

lång

lång a nor

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länyt

adv.

lozt

I åldre dial. end. uppg. ex.
lant (trol. gi längre
brukligt).

Lant end. P.L.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋt
adv.

lɑ̀nt. komp. lɛ́ŋɔr el.
ɣ. lɑ́ŋɔr

di lɑ̀ i bɣ̀ɑ̀, ɑ sɑ hɑdɛ di jɑ̀rɛn
lɑ̀nt ifrɑ́

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länget

komp. läjon

läjon nère

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långt
adv.

Lånt

Lånt om Liège blé han
stengål.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lozt

långt
adv.

här e gàmla, som e
dòa lózt för mín tid.

Här finnas gamla personer,
som dött långt innan jag
blev född

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Ö. G. 78
Ö. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komp.

låzor

~~längre~~ längt

dí va låzor öpe.
det låg längre o arrut.
N. f. 84.

Nr 8025 Bromma Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt

komp. längre

han bär längst näre

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Längt

komp. lägon

de va lägon öpad

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt
adv.

komp. längre

mån bla längre lide

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lângt
adv.

lânt

de va lânt ûd på kvélen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långt
adv.

komp. längre

di längre längre här mädad
förtorpa

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lant å.

lozt y.

långt
adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han ~ träda ~ lözt. Han
tog långa steg. / lözt ùda ~
R. f. 86. / släkten, långt
ute i släkten,
med avlägsen släktskap. / m. e.
~ slanägt ti dén o. dén,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. långt adv.

lånt ùde. Vi är
släkt till den och den,
långt ute. K. f. 86./50 - gick
jag lånt hàna. Så gick jag
långt borta, K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× långtoad

loztåad adj.

med långt hår, luvig
(om djur)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× långtoad

loztåad

langhårig (om hundar)

H × Korttoad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lår n.; pl. = sb.

(övre ben) Ån. lår på djur. slaktat

da. hade, lår o. lèdja

som en, slèbokát.

De hade lår och vader som

en "slätt bokad" (d.: kraftiga

lår och vader). Gammalt tale-

sätt. — N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lår

lår, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
lår. kroppsdel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Plan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lårfoder

lårfån, neutr. pl.

= kalsongen

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långfoten

lårfö̲r¹, n. ,– ɛn, pluralt, kalsonger.

ö̲lna² lårfö̲r¹ ɛ vå̲rmast².

å̲ve², fɛ̲e di ɛt på̲r lårfö̲r¹ hos hå̲nlarɛn²! öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lås
s.

lås, -an

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låʊs s.

las r. j 2-a

låʊs

M. Areskoug 1926.

Yt. Kojinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lås sb.

lås, -en, -a

dörrlås

X. y. 86. / sticka nyckeln i låset! / Stå inte där och kika med låset! / Han stoppar sina ögon i låsen. Han

Nr 7533 Hedeskoga, Herresads ha

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Lås

(en katt) hoppar ända upp till låset (på dörren).

sb.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läsa
v.

läsa, läste, last

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

lå²sa (¹– sor, pl. ²– sa, ²– sta, last, last, pl. ²– a, las, pl. ²– hn) tr., låsa, stänga med lås.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

låspa, -ta, -t

Pres. -or

--- låspan, som -en

låsor, ma --- laspen

som man låser (dörren)

med. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Lidström

Läsarsäm

ett slags mindre spik.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsspik

låsaspig kod.

ett slags mindre spikar
(som)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läs-tom

läsasuim, n., pl.=

ett slags små spik.

ja sate dobelfünstor - ja

feste dom me sma läsasuim

iya i', a sa klistra ja udan om

M.O.-

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsöm

låsasulm n. ; pl. =

ett slags små tom 2

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. låta

vb

la ~ 2frå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

spänna häst från vagn

so ~ far ~ du ~ la ~ 2frå

te ~ mi:da. Så får du

spänna från till middag

(= väl: får att hålla middags-

rast).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

7. låta

vb.

Ss. låga, -or, -orna, -orna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. låta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd vb.
Hugo Areskoug 1960.

Öres. sg. lôdor
ô
låtar, låtas

han lôdor han e
säg. Han låtar, att han
är sjuk. / dem e bära,
som han lôdor. Det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. låta

är bara, som han

låtsar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta
v.

la (–) d. la (–). pret. la sup. lad

di la ed fo:r nydna fo:r en
di ga fólked

(om fukt & bär)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta III
v.

la mi sej po did!

di mote la vos fé -ad.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta IV
v.

di kona lad vos hát
fidahusad nena va jáen.

Nr 4878. St, Herrest. Herrests hd
i Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta

pres. låar

sa låar ja de lèjja

Impf. la!

la tjsan lèjja!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads **hd**

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta vb

lø̲²da ; —¹or, — ; lø̲²de ;

låta

han lø̲¹dor sam̲ han̲ kø̲²ne de.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta v.

la ; lar, la ; lå ; le̲d

eller la ; lar, la ;

varför lar de̲ dom sä gä?
du faur la din systor jälpa de̲ låta
vel du la ble̲ a häpa !
la mi se̲ !
ni lar dom (hönsen) ente fa sina mål.
hon skö̲le ente le̲d na sått (låtit henne sova),
enan hon kom hit.

M. Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Pret. 1. låta

lo

Imper. lå

lo blé låfa bli. K.-f. 86. /

ozor ~ kréad so ~ lo du

nona ~ oza ~ Konstnéror

skrèva. Under kriget lät

man nagra senga konstnä-

rer skriva. K.-f. 86. /

lå ~ mi koma ~ ey! Låt mig

komma in! K.-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta
v.

la
(–)

dé mota han la si nöja me

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta

la, -r, lå, lått.

låta;

sin lå di sm̄ån

bestå̀u lm̄ana.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta
v.

pret. lå sup. låd *)

ja lå vá = lât vara =
lât bli

J. S.

*) men lât ha ord, som börja med d.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta II
v.

ja han låt den stå; den
lyxor löd
(om en buske)

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta

la
(–)

även la
(–)

imp. la

la mi sé!

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta
vb.

lo simper.

lo m sé!

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta

la l. la (-r, lo, pl. 2= l.
lad l. lad, imperat. la
l. la, pl. -r) th. och inth.,
låta, tillåta.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne 2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× låta

lö²da / ¹⁄₂ dor, pl. ²⁄₂ da, lö²dhs, öfriga kempus fattas / inth., låtsa.

hum lö¹dor hum e hä²li.

ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hä²ra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta

imper. lå

hört i: lå mi sé!

A.P.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. låta

nr kan la dom
bloma -ud. Nr kan
låta dom bloma ut.
K. f. 86. / so la han den
vena om yen. Så lät han
den vända om igen. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Hersleds hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. låta

kan ~ han ~ ha ~
rå aw ~ o ~ gòrad, so ~
lå ~ en gòrad. Han
han ha nöje av att göra
det, se låt honom göra
det! K. f. 86. / han ~ kona ~
kòma. Han kunde låta någon ~ åxlon
nan komma. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 1. låta

di lo~ mål̲a

mål̲ted. Man lått mala

maltet. K. f. 86. / han

kona ~ ǹte lo~ blé o~

fèla. Han kunde int̀e låta

bli att stjåla. K. f. 86.

Nr 7533, Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. låta

Pres. lår
låtar

han - lår han e.
ljuger. Han låtar han
är sjuk. N. d. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. låta

Pres. lödor

låter. hörs

dat. lödor sov rælet. Det

låter (hörs) nu oträckt.

R. f. 87.

fr. Gjuda sn.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. låta

vb.

la ~ nér, =

vid mjölkning låta ge mjölken från sig (om kor)

kôen la ~ nér. Kon ger mjölken från sig) --- nær ~ de ~ nte vrle ~ la ~ nér --- när de inte ville ge mjölken från sig. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta blí

la blé

hér har dú ta dej a dina

bàra du vil la blé mej a mina.

Formel som lästes vid något slags.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× låta för

la får

spänna bästarna för.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta ifrån

la ifrå'

spänna ifrån (om hästen)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× låta sig

låa si, lå. låd (eller låt framför d i nästa ord)

= taga ståja

Hadu lat dä?

Vår tjenare lo si, så lo di si får skoslid.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta sig ll

ja gå ut å lar mi (sagt av
konfirmerad barn. som bli osams med
föräldrarna) Föräldrarna: ja, kanaus
mé di å for din kos. —
— ja kan alli jära å ti pass.
Häj, du tyttjon di fiestar på å våna.
(= lyda)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta sig. III.

Nai dråajana lo si, tå lo di si fåin
skjus i masätty ti Tvedóra.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta vara

la vå, imper. sg. la vå =
låta vara, låta bli.

la vå mi! - nä, ja kan änte
la vå di. (pigan, som blev smekt
av drängen).

5023 Bonäs, Hennestads hd. J.L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* låte

sb.

lå̀da n.

låte

at - rålat lå̀da el
fult låte.

n. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Låte

lödde², n.,– d. pl. =,– n, låte².

stären ha sa många lödde² pa...

Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× låte

lȯ̀da n. sb.
1. låte. 2. kjud

at. rælat lȯ̀da. Ett
otäckt låte (t. ex. om ägg-
lor). R. f. 86. / dr. hada.
ìgad lȯ̀da. De hade inget
kjud (de gav ej kjud från
sig, när man blåste i dem.
Om ett dags flädergipor!)
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låtta
v.

lòsa -a -ad

di lòsa di va på kùlån

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta

Ic låta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läcka

Pret. läkte

vb.

spånen borja ~ o ~ läkte.

Spanen började att läcka.

K. f. 86.

feminint?

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Läddika

Lå'dɛfja , -an

låda inuti kista, på kortsidan av densamma.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låddika

lådetja f.

på insidan av större fast vän låda. Där förvarades t. ex. tygstycken och brev.

N. J. 98.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

x läddika

äv. lédzka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* läddika

läddika, -an

läda i stil en kista (ät kortsidan av denamma)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lédiʒa f. × låddika
vb.

Se kistlåddika

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lāder

lær . lad

han hade sål skept lær te .

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låden

Lår. Lad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läder;

lar, -'ad s.

lärskå hade di

knaft för;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läder

lær, n. 1 -ed, 1) utan pl., kollekt.: läder, 2) med pl. = 1 -n, läderstycke. lären 2 duga bra 2 nya 1 tröskor. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

läre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låder

lær, -t, -ed

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låder

lær, -ad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ja fik ja lærad. Jag fick stryk / ska du ha ja lærad? Skall du ha stryk? / dær vaz ka ja lærad. Det vankades stryk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lådorbit
sb.

lærbíd m.
stycke läder
R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lädergrimma

lærgríma f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lädergrimma

lørgrima f.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× läderhilla

lærhila, pl. -or

dubbelböjd lädersnem, som förbinder sgt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Låderputa

lærpúda; pl. – -ur or f.

stoppat överlåder i träskor
(stoppades oftast med nöthår)

--- lærpúdor av träsko

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låderrem

lårùm

en-lårùm om-

årmen en låderrem

pring armen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lädersem,
lärkfm, - ln s.
- n, - na,
so kadh di änth
fjära, ädan de va
lärkfmor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läderskо

lärsko, m. -n, -r, pl. =, -na,
läderskо, låg mans- l.
fruntimmersko af läder.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lådesko

länsko

pigorna lo si från länsko = pigorna
stavde sig på vilkor att få lådesko
i lön

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lådenstövel

pl. lådstövla, -ana

(till skillnad från träskostövlar)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kåddika

klädissa, f. -n, pl. -ssor, -na
inuti en klädkista på tvären
vid ena ändan inrättad med
särskildt lock försedd mindre
låda, afsedd till förvaringsrum
för småsaker ss. smycken,
fjäuringar, psalbok m. m.

Dja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lägdasäd

läjdasä, f. -n

liggsäd

P L. 1901. 300. Bjereyö. Herr-hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lägdesåd

läjdas-è, f., – n, utan pl.,
liggs-åd.

Öja, V Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läge,

läje, - -de s.

fisklägе,

so fjørde di ti

et läje,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägel
s.

lå'jel, -en.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läjel

läjel, - en

en läjel bränvin.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägel

lägel

kärl för bränsle l. tvagdricka i form av en cylinder med ringa höjd. Uppsigen, som kunde tillkorkas var för den tuktade ytan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägel

läʹjel, m. -- en, pl. -jla, -na, läʹgel.

en läʹjel brännvin.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lågel

lågel m.

mindre fat l. kagge för t. ex brännvin.

--- en brännvinskåga eller lågel en brännvinskagge eller lågel

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lägenhet

Lägenhet

(bostad). Inlånat

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägenhet

lägenhéd pl. -or

(bostad)

ák, dise har fad sóna

fina lägenhédor i dita

skólehúsad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lågen

läjon, -ed

liv i läjoned: tågas dt bli när
man upptäckt något som
kan giva anledning till
tråtor.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads l

Malte·Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lågen

lågen lågen

svinlågen.

Jackop! ta å je svinen lätta

lågen. Synonym: strö̂bas

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägen

lǽjon, b.f. lǽjned

dǽ ble dæn språ̀l i lǽjned;
alǿ.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lägg,

ladj, -ar s.

-a, -na

di nä lanta mer

an mät pa läjan,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägg

läggj. -ed legd.

så mycket tråd som på en gång läggs fram på golvet för tvåskning.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5.

lägg

ledz, m., 1- en, pl. 2- a, -na,
vad (på människans ben).

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägg sb.

ledjz, -en, -a

vad (grå underben)

de, hade, lår o, ledjza

som, en, slåbokåt.

De hade lår och vader som

en "slåtbokaŋ" (d: tjocka lår

och vader). Fl. f. 86. / Gammalt

talesätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga III

han hade ènte lát lúnan
(på telefonen).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lägga :

nué ha di lat fémti ère

te pa kàfed

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga
v.

sup. lat inf. lägga

i bet. skänka. belägga med:
å vi kan jäna lagga en
femöring te dē som spelar.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr + tillägg
1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

läggja

läggja sä' (om tånaglarna)

läggja lav = fjälgas sä med något arbete eller med dagarna. Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

lägga, la, lat

-- lat te sian ---

--- lat i spisen --- lagt in bränsle

Nr 5118 Högestad, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

lèdja, la, lat, p.p. lad

-- om di hade lat en brèda fóva --

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga vb

lägga ; ¹–or, –; la (lå²); lad, lat.

lägga

ja hå²de lat na.

nu e de lå²da.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

met. pass. lås

sáma sá sa lás den

nya bróan

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

lèggja , la

pret.pass. la's

ja va fàmtan e'r nar de'r
han lá's (hon)

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läggja

vb.

läggja, la

läggja-sä.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga;

lägga, -or, la, lat,

ja måte lägga mi,

nor ja kam hem;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga;

ledja, - an s.

den kvantitet säd
som läggas fram åt
gången vid tröskning
med slegel;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

v.

lèdza, -or, la, lat

d. lajt

nar di ledzor tág

ja kan bòde leslád bèdza a

lajt lógòl. J.P.

lat, J.S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

lèdja. la pl. làa, lat

lèdja si; 3 pl. lèdja dom

sa làa di dom a sàwa.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

vi' e lå̲da : vi' åss lagda =
vi' ha lagt oss.

nar dé̲ kåmor hé̲m a vi'
e lå̲da –.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lagga:

nue e dær lad en ny vej.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga:

sin ble dæn stengål

lått te dom.

di hadn lått gluttana.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lågga

lågza, la

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

lågza i klärna i
blöt lågga tvättkläder-
na i blöt.

N. f. 20.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

lägga

ått. lèga (4. form utan förenjukning)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

lega ~ ²frå spänna häst

från vagn.

han ~ hår lat ~ ²frå, so ~

han ~ é hémkómen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

lägga

Han har gått hästarna från vagnen, han har autat" bort mit hem.

Hf. lägg från ds. (se 1. låta).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

lèdza, la, lat, pret.

part. lad, pl. lèda

nær vi' ble dø̀a, so sko vi ble

lèda i sa'ma grav.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

lägga (1 -ar, -or, pl. 2 -a, -a, pl. =, -at, -ad m. och f., n. -at, pl. -ade, -j, pl. 2r -jr) och intr., lägga.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga, v.

lägga , , lat

pres. pl. , läggan,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

9.56.59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

legja, la, lat

dæ hène i hèderskóga ha di
lat ný véj.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga:

nä e den lat nör

mes- läggon

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga

lägga, yngre läga, la, lat

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lägga

lägga . la . lat

dan e lat nér i

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lägga:

met. pass.

så lås jåren ta gåren

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lägga

lägja la lat

läga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

lagjor. nä lagger ut

ja la. ma jag lade mig

(gick till sängs)

n. f. 80 / lat. rör lagt

k. f. 86. / ner dikningsrör.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

låggja

Já kan ~ leggja ~ é.

Jag kan lägga i (lägga ved i spisen).

N. f. 86/

hon ~ hada ~ lat ~ dynor ud ~ på ~ gården. Hon hade lagt dynor ut på gårdsgården.

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

lägga

dé la de hén

e. en. krög. Det lade

man undan någonstans.

K. f. 86. / tridja tärstan e.

tör skola de. läga se

e. dásjus. Tredje törsdagen i

mars skulle man lagga sig

vid dagsljus. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

lägga
vb.

hâns hade ~ lât
pâja tiris. Hans hade
~~lagt~~ penger tillreds (lagt
undan penger för ett visst
ändamål); R. f. 86./80 ~
la ~ di ~ ôzan me ~ lina o ~
dignor. Så lade man undan
~ linne och dynor (:: i stora

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

kistor; bl. a. som

lägga

26.

blivande hemgift åt döttrarna). K. f. 86. / ja, vila, låt en, dig på. Jag ville gärna ha lagt en duk på bordet. K. f. 86. (Se närmare u. vila lapp V). / ja, lå, tí nú. Jag lade mera bränsle i spisen nu. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga av.

lägga åt

bortlägga, kassera (om gamla kläder)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga in

legga ig, la ig

t. ex. om bränsle i spis

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga på

ladja på'. la. lat

uppföda, låta tillväxa

dan va en a bestalde en

fjälig. a vi' la -an på'.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lägga på

Läggja pó

= Lägga selarna på hästarna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga sig I

läggja si. La. lat

ledzza si La Lat

ja dar ente au mi fören ja läggjor mi.
= jag lämnar ej mina ägodelar, förrän jag
dör.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga sig VI

Hum läggjor si'me kunan å tidon
äjp me toen. ordsp

bn ska ente dra au si förån en ha
lat si. l=avsti ifrån sina tillgångar/
Hvon jikk ud å la si i' baghused.

Högestat.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga sig

lèdzà si, la, lat

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga sig:

Imp.: gå dú hém a lág di!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest.hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga sig

lèjja si'

intaga sängen

ja lå mi' klokan èlava

a vägna hål fäm. J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lägga sig

lägga sig

(om sängkläderna)

då fick di' ålle' gå å lägga sig

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lägga sig

lägga si. la. lat

(om läggående)

lägga si klokan tia

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läggdags

lèdzadàs (sic!)

tid för ?ångående

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× läjd.

läjd, -' hn s.

-' -or, -na.

don fjälken, mot volkn
sparrarna vila;
han hade pöjarna
pu läjdn. —

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läka
v.

lègja, lègte, legt.

jfr läkeblad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läka
v.

lè̲dza. lè̲gta. le̲gt

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låkas

Inf. lèdzas

Pres. sg. lèks

da. klér 2 sårad.

då léks da. Det kliar

i såret. Då läks det.

n. f. 9a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låkas
v6.

pres. leks

de ~ léks æ ~ sv ~ själv. *)
det låks av sig själv.

K. f. 86.

*) Repa. form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läkeblad

Lèdzeblä el. lèjeblä,
n., pl. =, bot. = Plantago
major.

J. P.

So skala di ledza di lèdzeblän
på, so lègte de.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läkeblad

lèdjablå, n., pl. =

bot. = Plantago major (grobladʃ)

hvv. att lägga på ~~får~~. sår.

eller lèjablå, samme medd. N. H.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låkeblad

lègjeblà. n., pl. =

bot., = Plantago major.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läkeblad

lêgzablå n.

groblad (Plantago).

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låkhud

lèdzahùd

gon låkkoū; hud som snabbt låker om tå uppstår

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läkhud

lèdzahùd

läkhull, hull som lår läkes, om sårad uppstår.

brå lèdzahùd gott låkhull.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läkhull

lèdzehèil

(om det förhållandet, att
det är i huden snabbt lä-
kas) D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läkte

läjte, n. ,- d. pl. = ,- n,
läst. Ribba.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låkte,

lajtr, -rdt s.

— —, — -ar,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låjta xx) n.

lå'kte

sl.

lè'kte x) n. ymse form.

ribba

de slo lè'kte för. man

satte ~~x~~ ribbor för.

x/ M. f. 80.

xx/ R. f. 86.

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läkte
s.

läjte, n., pl. =

di hade spidzad läjte for.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läkte

läjte, -ad, pl.=, -an,

(som underlag för tak)

eller läjte etc.

samma medd.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låkte

låjta v.

l. låjta

ds. Koll. 'låkt'

en - tukt - låjta en

tolft låkt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lämm

lem, m., 1 en, pl. 2 a,
– na, lämm.

Allm.

alihop 1 spränt ijsmen
1 lämmen. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slämm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låm

lam, -lan, -a, -ana m.

lucka (t. ex. för bakug-
nens öppning).

Jfr *bagarugnslåm

n. sj. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läm

läm. -en. -a. -ana

trälucka i vägg el. golv
el. loft

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lån

lam, -an, -a, -ana

lucka (t. ex. för glugg

i kyrktornet).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lämma
v.

Lämma

Stöta eller stampa ägta lergods i togen;
skedde med tillhjälp av en kvadratformig
planka av 12 tums fyrkant och ett
skaft i den. Ög. Tvåda

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lå~ma

vb.

lå~ma

med en plankbit jå~m-
na ut den fuktiga lera, som
breïs ö~ver logens golv.

lama - lå~n.

M. J. 10.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *lämma

vb.

lama ~ skópa, lemda ~

Pres. lamor ~.

Vhört packa jord (om en regn). de ~ lamor ~ skópa járen, när ~ de

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× lämma

komor - akáva. vb.

Det (= regnet) packar sam-
man jorden, när det kom-
mer häftigt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

*lämma

vb.

2) lama ~ skójf(a), lemda i

med hjälp av en med hand-

tag försedd plankbit packa

samman leran i ett blivande

loggolv.

--- izan da ~ lemda ~ skójf

lólan --- innan man packade

ihop loglämn samman loggolvet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lämmabyxor

lämma böjsor

byxor där framdelen var nedfällbar och
knäppena sutto i sidorna, alltså utan
gylf.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 2?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lämna de

lö²na ; ¹-or, - ; lö²nte ; lönt

eller lä²mna ; -or, - ; lä²nte ; lent.

lämna

hon va hör me desåma (nyss)

a lö²nte den.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lämna

lämna . länta . lant

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lämna, v.

lèmna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

26.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lämna

lömna, lömte, lömt

han lömte -ad te plågan.

överlämnade åt tillsynen.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pret. lämna

lämta

de lämtan på magasinen.
Han lämnade den (spann-
målen) på spannmålsmaga-
sinen (d: å staden). N. f. 80.

Nr 7533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lånning

lånneg; pl. ≥ — or

kvarlånnade matrester

på tallriken

y. form i /jr v. lömna.

J.J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna

lǽnja, -ˈta, -t

låna (t. ex. penger)

(ramera vanl. lǽna)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länd

len, -ar, -or, -orna

(på människokor och t. ex.

hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länd

lan, -lan, -or, -orna

ja. fick. so. -ont. -o.

länorna. Jag fick so ont i länderna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lånd-slagen

Lèna slån

sån i ledena efter arbete.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länder

länor, tvol. f. — na, pluralt, korsryggen på människor och djur.

Mina länor i sa una, så ja kan knäfft lidja.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ländkors

länakörs, n. ,- ed, pl. = ,- en,
korsrygg.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Obs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ländkors

Länakörsad bet. sg.

Korsryggen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Landkors

Länakörsed best. sg.

Korsryggen (på människor
och t. ex. hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× länd stol

länastol

länstol

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

långa

lå̀ŋa ; pl. -or ; pb.

yngre form ; a. låga

gårdslånga, ekonomi- 1-s

byggnad i gårdskomplex

han har bygt en

fyrkápa te lå̀ŋa.

(Se u. fyrkappa).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läga
s.

läga -an -or -orna, fem.

byggnad som ingår i gårdskomplex
med mer än ett hus.

Nr 4378 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läga:

di fluta ópad på den
ándra lägan

så va dær en ny läga va
slån óm dén.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låga II

dær lå en stå'r gå'r ma
fi'na lå'gor; di va lesmi'dna
å'la fi'na.

Nr 4378 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läŋga
s.

Lèŋa pl. -or

huslänga, som ingår i komplex av minst två el. tre byggnader.

dær lå' en Lèŋa hær ùd te vèjen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långa;

lèŋa, -an s.

-èr, -na;

kar e èŋa sona

lèŋor nu;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋga

s.

lèŋa pl.-or d. lèŋa

huslåŋga

den laŋ lèŋor èna nér

te lånsvæjen.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länga II

di gàmla Lägorna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långa

läng|a, -an, -or, -orna sb. f.

gårdslånga

mellom-

N. f. 80. / lägorna mellan

K. f. 86 gårdslångorna

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länga

lä²ŋa, f.,- n. pl. -ŋor, -ŋa, länga.

dær e två lä²ŋor te hu̲sed.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läng̃a
s.

lèŋa, -an, -ŋ.

byggnad som ingår i komplex av två eller flera husläŋgor.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋga

lèŋa -an -or -orna

väl. med lèŋa

àle di lèŋorna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länga
s.

dene två lèŋon liŋgon

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋga

lǽ̀ya -an

huslǻ̀ŋga

han sad po ǿ̀yantǻ̀g i nǿ̀na ǽ̀n;
di hade tyŋétad i en à̀ŋen lǽ̀ya
rǿ̀m te -an.

om Nils Jönsson i Bonnegården.

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låŋga
s.

lǣya -an -on -onna

huslåŋga. iŋgående i gårds-
komplex.

dan vèstra lǣyan dan va sa
tagnést.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lång d s.

lång d r. j ²⁄₂ or

lång d

de skär ²⁄₂ led i sna ¹⁄₁

²⁄₂ ljdor : i så långa stycken.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋd

læyd, -ən

(abstrakt; i konkret bet. læydə, n.)

"stí" de va séks ǽlna só

pɑ léydan.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länzda r.

× längda, s.

längd

2 länzdan (i längden)

Nyare för länzda

1–s.

M Areskoug 1926.

Lf. Kojinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× längde
s.

läyda, n., pl. =
längd, utmätt stycke
di skån i läyda

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länge

länje

ja han vad hån sä länje, så ja
får je mi au.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋge
adv.

läːge el. läːga

fruːen e dǿ for läːga sín

om kvälːana, så läːge man
fek sét ---

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋe

läːŋe ; äv. läːŋe .

komp. läŋor

läŋor tråːr ja änte de é siːn .

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läge

läge
adv.

M. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läˇnge

läˋnga

29. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länge
adv.

lèŋe

men de va ènte lèŋe

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länge II

di flutta ed nér hér sa laye.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läge
adv.

läga

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋge

lèye

de va lèye nók

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länge,

läga adv.

hem va gång läga,

komp. lägor,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länge
adv.

Lèŋe

fruèan e ènte sa fàelat Lèŋe
sin hon dø.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läge
adv.

läge

Gutti, de ha ja knäpt for
for läge sin
(svarade en tom antogs vara 70 år).
Bromma

Nr 5987. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läŋge

adv.

läŋa

da vara (rakte) ŋta

läŋa.

Hem genuint: läŋa

1.1-s

n. f. 84.

Nr 8025 Bromma Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

långe
adv.

lèŋa

de vå̀ra lèŋa nó̀k

de e mỳ̀d lèŋa sı̀n

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läge
ass.

läya

sa nidz hade ja änte vad
på läya, läya.

J.F.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länge

hwem kan lägzad läge, läge.

jä för läge sin.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läige

läge, komp. läger

dita e läger - sin

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Länge adv.

Lèŋa komp. Lèŋon

Lánt om Lèŋa ble han

stengál.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läge

adv.

läge el. läge

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länge

länga

da e so länga sen.

det är så länge sedan.

K. f. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lång² — långe

långa[xi]; længa[xxi]

sín kona — ja — sída hár
långa som — hélst. Sedan kun-
de gå sitta (och ty)
hur länge som
helst.

[xi] N. f. 80.
[xxi] K. f. 86.

K. f. 86.

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. länge

nú e dan lànga sin.
Nu år det långe sedan. K. f. 86.
nú far dén ga o tùra
so långa. Nu får han
gå och sukta tillsvidare
(om en man, som druckit upp
allt sitt bränvin). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

långe
adv.

de va bést, so laza du hada
glùtana huma jo
gúlad. Det var bäst, så
länge de hade barnen hem-
ma på golvet, dvs. så länge
barnen ännu var små.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

längedjäkel

lèŋɛjɛ̀kəl, -ən

dj-a långa; anv. om dålig länga, länga som ligger i vägen etc.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

längesedan

lègesin

de e val lìa lègesin

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Längesedan

Lèŋesin

de e rét Lèŋesin han tok

imót dé.

jfr emot

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Längesedan

Läyasin el. läyasin

de e Läyasin

el. de e läyasin

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Långesen,
låysin adr.
da é låysin;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

längre

lägor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

30.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. längre adj.

lǽzor (obøjl.)

det tar lǽzor tíd. Det tar långre tid. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. långre

lång l. lång adv.

— l. lång —

lång nära långre nare.

so, skola, da!

n. f. 80. / stå̈na ljud,

lång. Så skulle

de stanna litet läng-

re.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. längre
adv.

(lägor)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so nå vr ä̀ta lägor. Ja°
nådde (hunno) ej intc längre*)
lägor hèna längs borta. K.f. 86.
*) N. f. 80

lägor 2. sträcor längre fader-
ut. K.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Le långs

långs

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärgta

läjnta -a -a -ad.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länk s.

löntj r. j 2 or

länk

bagetor stupte en prosor,
2 2 2
lösa löntjor, fem seks stöken
1 2 2
tröa i sämen döpte en ner.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låns

låns

(predikativt), i brist på något.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länsman

länsmän, -an

(= nuv. landsfiskal)

sa sto länsmänan a hyta ma sábelan.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lånstol

Se ˣ landstol

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länstol s.

länastöl n. j–a

länstol

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länstol
s.

länastål, -en

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lånstol

lånastol l. lånastol, m. - en, pl. - ar, - na, lånstol.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hahr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärstol

lärastol. -en

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

länstol

länastål m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läpp

Se ×munläpe samt ×ovan- och ×underläpe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läpp

Se x munläp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lära

lära

35.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. låra

lærja, -'de, -t / lært vb.

låra nyt

lærde ås. 'gick i låra',
låre eŭ hantverka e. d.

R. f. 86. / ja. har. hat. lét for. o. lært

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lära:

Fiskan lände om stenten

om två allmogespelmän

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

låra

vb.

Jag har haft låta för att låra. K. f. 86. / Der va mòga, som älra lèrdad. Det fanns många, som aldrig lärde det. K. f. 86. / Du ha lärt mìad, men mést o vda hùt. Du har lärt mycket, men mest att veta hut. K. f. 86. Skamts. talesätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låra

v

låra

bn hong å en hårt å en kar kan en låra,
men en ko å en to å en kvinja
kan ente själve fan trinja.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna II

ska du låna nol?

ja. skomagare.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. **lårare**

lårarn, ˊ—en, =,

ˊ—na m.

oftast om folkskollärare

N. y. 86.

dær e mòŋa lèrara, som

dæ. far pé:g pò. Det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. lärare

finns många lärare,
som de (d.: barnen) får lust
att trakassera. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärare

lärare, ˇ -en, =

ˇ -na

m.

n. sg. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärare

lärare, -en

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lärarefru

Lärarefru, -en

skollärarens hustru

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läraninna

lärina -an -or -orna.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärarinna

lærinna, -an

hær kómon den nya lærinnan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lärarinna

Larina

kum va Larina fost i bjärahö

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärarinna

lärinna f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

M. f. 80

jå fick att fjärna a-
lärinnan. Jag fick ett
bokmärke av lärarinnan. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lärarynke

best.f. Lärarämbetet

kan sluta med Lärarämbetet

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lård

lårda subst. adj:

lårda mån

många lårda många

lårda.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× läsepåg

läsepåg -an

läsning (i handverk)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lårad

lårft

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärft

lår[2]et, n., -et, utan pl.,
lärft.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Hårr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärft

lårat, = -ad

ja ~ ha ~ bada ~ vävt ~

lårat o ~ skäfte fål. Jag

har både vävt lärft och

skäftefall. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärftsräcka

lärasrätzor pl.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[1]lärftsskjorta

[2]lärfsskjorta, f. -n, pl. -lor, -na, lärftsskjorta.

[2]Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lärt s.

låred n.

lärft

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärit s.
1

lärat

= lärft

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

6.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärka

lärka f.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärka

lärrspa, sf., -n, pl. -spor, -na, lärkea.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lårka

lærtspa; pl. -or f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lårkrede

lårtsarröde m.

lårkobo

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låkred

lårfsrygde, m. -n, pl. -da, -na, lårkerede, -bo.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärkrede

lärtsarygda

lärkbo

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärkunge

lärspöke, m., -n, pl. -ja, -na, lärkunge.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Alänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lärkvinge;

lärfjäder, - ens.

- a, - na;

bönan ska ju

gå som lärfjä-

der (när man cyklar)

J. P.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lå̀sa

lè̀sa , lè̀ste , le̲st

gå̲ a lè̀sa = undergå konfirmations-undervisning

di' kade ènte gå̲d a le̲st

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läsa:

ga a lèsa

undergå konfirmationsundervisning.

dén han já gad a lést i láv

me.

ogon tíden vi jik a lèsta ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Läsa II

gå a lèsa = undergå konf.-undervisning.

jå hada gått a lést fo a-en

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

lèsa . leste . lest

... tyfjon ja . ja han lést

i tidrezan

présten han lèste ja .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läsa, v.

pres. sg. les l. lésor
" pl. lèsa, lèsan, lèsa

pret. sg. lèsta
" pl. lèsta, lèstan, lèsta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

124.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läsa, v.

lèsa, lèsta, lest

les l.-or, pres.

les, imper.

lest, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

120-122.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

lesa (1 sor, pl. 2 sa, 2 ste, lest, lest, pl. 2 a, les, pl. 2 en) tr. och intr., läsa.

lidningen e bort lest.

ska du inte lesa yor jo lajsan?

2. öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slöjr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lära
v.

lèsa

Nr 6073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa II

gå å lesa = undergå konfirmations-
undervisning.

Har du gått å lest?

Gå du å les!

Ht. framlåst

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa II

lesa fåri maden = låsa bondsbön.

ja fåi lesa fån maden liasåm hin tjäninjen: Smit di' ente an grydan, din tusan jåvel.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

lesa, leste, lest

den som ente rest å ente lest, han
blir fort snest.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa Ne

lē²sa ; ¹—or, — ; lē²ste ; lest.

låsa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

lèsa, -te

lèsa sm. gl. tana låsa
med barnen / sv. lèsta om
K. f. 78 / gamla sv. kóza.
Vi läste om gamla
St. Herrestad kungar (d. v. bib-
lisk historia).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låta:

lèsa i fjòrtjan = konfirmeras

ja fekk èkte ens et par nya

skø', nar ja lèste i fjòrtjan ---

M.D.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läsa:

vi läste i fjortfan i
april månad.
= blevo konfirmerade.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lära:

lèsa, léson, lèsta, lest

när var pèg han lèsta

i tjònkan

= blev konfirmerad

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

lèsa, ˉta, ˉt

Pres. sg. ˉor

lesa, ˉzanta låsa

imentill.

M. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läsa

lèsa, lèste, lest

ga a lèsa, genomgå konfirmations-
undervisning

dèn jètt ja a lèste for.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lära:

han va rèdi' te a lèsa
nar han jik i skòlan, so
ivar stèjman sa dar kona ble
en prést ela skòlemástare
aw hànom. om O.S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

lèsa, lèste, lest

pres. lésor gå a lèsa eller:

lesa for prästen = undergå

konfirmationsundervisning.

ja kan gåd a lést for-en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

låsa

lèspa, =ta, -t

Pres. -ar

n. f. 80. / dé lèsta i dé ón i skòlan. Det lâste de om i skolan. x-f/86. Å. låsa för prèsten. t. ex.: ak, nor i ad i n i gick o i

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. läsa

lèsta, va. han. kun. lidan knàta. Ack, när vi gick och läste för prästen, var han en liten knatte. K. f. 86. / han. gick. o. lèsta. Han gick och läste för prästen. K. f. 86. / han. gick. o. lèsta, när. han. dö. Han dog under tiden han gick och läste för prästen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

låsa

lèsa, ǫvor, nód

låsa över nǫt, låsa besvärjelser

över någon sjukdom.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsare;

lèsar/a, - an s.

- , - na;

nu è kan lèsar;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läsebok

läsebög, ˋ – ˊ en

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× läseglytt

b.f. pl. lèseglytana

d. lèseglútana

konfirmanderna

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läseglytt

läseglutta pl.

läsbarn, barn som
åtnjuta konfirmations-
undervisning.

N. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lèsakamrát / låskamrat

lèsakamrátor pl.

konfirmationskamrater

K. f. 86.
M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låskamrat

läsekamrat, m. l. f. -- kn,
pl. -- or. -- na, konfirmations-
kamrat.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läskamrat

lèsakamerát, pl. -or

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läsmöte s.

lesmøde n. j pl.

uppbyggelsestund bland
de frikyrkliga.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läspa

läspa (- ar, - a, - ad, - a, pl. - n
l. -jha) intr., läspa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lässa
v.

lèsa, lèsta, last

lägga i lass.

lèsa et hélt lás

1950 4132. St-Köpinge. Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lassa
v.

lèsà , lèsta , lest

ja kan sél lèsà

ja sád i vöjnan nær vi

lèsta de èna lásad .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låna II

lasa jýsal

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. låssa

låspa, lästa, last vb.

Pres. -or

lasta på en vagn (t. ex. gödsel. hö, säd).

ja, lästa vartända las.

Jag lastade på vartenda lass.

SK. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

låssa
vb.

so stander o v
lasta - gåsel. Lc° stado de
och lässte gådsel. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låsa

låsa, låsta, last

Pres. sg. -ar

lasta på en vagn

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läst
sb.

last; pl. ¨-or

skolåst

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låte

Se × låte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låte 5.
1

lòda

86.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låte
sl.

Se *låte

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. lått

adj.

lått; n. = , -a

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. lått

adv.

lat

jå va - lát skremd.

Jag var lått skrämd.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lått
adv.

lått

lått fäd el lått gåd

(om den giriges tillgångar)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lat, n. = , ± a

låtu
adj.

komp. lätara

lätara ódz lättare

hästar.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lått
adj.

lat

lat e de som de va en
fjä'n

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lätt

lät l. ¹- or, m. och f., n. lät-, pl. lät²a och efter bor, bör, ¹- ta, svensk. ²- tare, ²- tast, lår².

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lätt

lät

88.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. lätt
adj.

lät; n. =; ± a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lat

2. lätt
adv.

ja ~ hada ~ so ~ förlad lat
for ~ o ~ lära. Jag hade nö
förfärligt lätt för att lära.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. lä"tt

adj.

lät; pl -a

befriad från efterbörd

(om Ko)

Kôen e lät / ... när

K. f 86. / Kôrna[1] inte

ble lèta

... när kom inte

lät sig befria från

efterbörden.

[1] Rspro form

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lätta v.

lä²ta ; ¹—or, —; lä²tte ; let

lätta

de lä¹tor lä¹ta : det lättar lite.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lätte

sb.

lätt, -en m.

efterbord (hos ro l. so)

R. f. 86.

* Jfr Rolätte

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lättfallenheten

Lat fálenhéten

en äppelsort

Sista leden

n. f. 80.

sup. pär. 1–s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lättfångad

lätt-fäzd l.-or, m. och f.,
a.-fäzt, pl.-fäzda, komp.
-fäzdare, -fäzdast, lättfotad.
Ded e motsv. en lätt-fäzdor
kvila. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lättgrodd

lätgrät n.

som lätt gror, som lätt slår rot och växer

R. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låthammare.

slå ne låthammaren = gå och vara lat.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lättja s.

lätja

18. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lättmyölkt

lätmält; pl. -ä adj.

Sc × blötmyölkt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr äv. × hårdmyölkt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lätt'nimmel

adj.

lätnimmel

med god fattningsgåva, som
har lätt för att lära.

K. f. 86.

Jfr simpl. × nimmel.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† låttsimmel
adj.

låttsimmel

som har lätt för att fatta.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*

låttrodd

adj:

lättród

låtrogen, godtrogen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) t:et synes vara långt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lättskött

lätfäl l. -or, m. och f.,
n. -fält, pl. -fälta, komp.
-fältare, -fältast, lättskött.
lätfäl jor. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låtstavlig

latståvali pl.-la

låta att stava

men de va jo latståvalia nämn

(om soldatnamnen Bom och Glans)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lätt-trodd

lätröd l. -or, m. och f.,
n. -rött, pl. röda, komp.
-rödare, - rödast, lätrogen.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låva

låjsa, f. -n, pl. -sor, -na, låva.

Vi få se våra låjsor, när vi se till skolan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

låra

läysa f.; pl. -or

han hade strabást ma x)

sina läysor

x) besvärligt arbete

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

läka;

läjsa, - an s.

kunn un unta läjsan so fäj un prjl;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löda

löda, =

l. löda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löda

lödda, =

N. f. 86.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löda vb

lø ; løər, lø ; løda ; lød, løt.

löda

nu har ja kåred løt.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lòda, =

lo̊da
vb.

da lòda kànan (mjölk-
kannan),
n. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lödarpana

sb.

lydarpana

i'nvånarna i socknen Lö"-
derup, Ingelstads hd,
Kr:st. l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lödkolv

Lötkolv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lödkolv

lökólv

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löga

löva -a-ad

Så vatten i balen, slå hitt i, så di blöa jonked, så ja ska löva glytten.

Högsåra

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögn, s.

lögn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

11.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögn

löjn. Jan

de va den forbånaste löjn

Öja

1953. Hemestads h.

I.

lögn

lögn
sl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dé va lögn. Det var
lögn. / den e lögn
i hálsen
N. f. 86. / på dé. Det
är lögn i halsen på dig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

lögn
sb.

dan ~ e ~ lögn ~ dan ~ siór.

Det är lögn du säger

(s: du ljuger).

K. f. 86. / han ~ siór eta ~

sàga o ~ gjór eta ~ lögn.

Han säger efter sago och

ljuger efter lögn. K. f. 86.

Se närmare u. sago.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

Du ha fåråd lögn sb.
mjåd, man mést
ma lógn. Du har farit
mycket, men mest med
lögn. R. f. 86, Skämts.
talesätt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögn

löjn, -en

de va mingel löjn

vel han tro mi for sånt elon löjn ---

di va bo barfyta o barnåmada.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögn r.; $\frac{2}{-}$ or

lögn s.

lögn

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Lf. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögn

löjn. -en

svæjsa iköpa löjn : komma med
nöd lögnen.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads l.
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögnbracka

löjnbráka, -an

tråkord

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögnhals

sb

lögnhals m.

lögnare

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögnhund,

lojnhüj, - en s.

en, som ljuger mkt,

de é en rikti

lojnhüj

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögnhund

löjnhöz

din löjnhöz: säges lik den som ljuger.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lögnhund

lojnhög

småord

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löjtnant

löjtnánt, – -án m.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löjtnant,

löktnánt — lm s.

— n, — na.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löjtnantshjärtan

löjtnansjärtan */

en prydnadsväxt (Dicentra spectabilis)

R. f. 86.

*/ Senare ledet repr. på v.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lök²

lög, ¹-en

(den genuina formen torde vara *lögd).

Jfr röd- *pantoff-

le- och taklök².

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lôk

lœgz, -an, -a, -ana

dan mèga lœgzan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lök

Lögg. -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x) Lök

Løgz i pl. -a

små løgza ms

D. y. 85 } löker.
n. y. 85a }

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) J. ex. i betyd 'de underjordiska delarna av lökväxter'

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löökskal

lǫ̀ǫzaskǫ̀l

de fàrja ɔ ja ɔ lǫ̀ǫza-
skǫ̀l. Man fårgade jɨ (ägg)
i (en dekokt av) löökskal.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lökskal

lòqzaskål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lömsk

lúmsor l. lums

l. lumsk

med opålitligt utseende

(om hundar)

en lúmsor hoz. En

lömsk hund. Jfr lumsk

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lón
s.

lyn

te bòŋà ine kade vi kòŋna
kŋòŋnon i lyn i pŋéŋa

9. f. 1857

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön

lun. l'an

di' han regulénad lún

nú, prèstorna.

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön ;

lyfta , - lan s.

- a

- or , - na ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön

lun. lås lyn

Ruska få femti dalen i lun.

Ni fai öggja lunen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön

lyn, -en

m. f. ç-a 1870

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön
s.

lyn pl. -on.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön

lygn

y. løn

han hade i labrån e.
løn. Han (e. skolåren)
hade vedbrand i lön.
K. f. 78
Lt. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön

lyn

(merces) löneinkomst

stór lyn stor lön

n. f. 20. / fr drång-, tjänstepojk lön

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön

lyn, m., -ar, pl. -or,
-na, lön.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hästr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lön, s.

lyn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

19.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. (-en)

lön, -ar, -ar; pl. -ar; mask. så dömda av ek. nr 3.

penninglön, -ar; äldre tid -ar. om drängars och pigors naturalön.

han, har, stor lön.

Han har stor lön. N. J. f. 86

Jfr **sylön**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. lön

vi hade hösetö i
lägor. Vi hade strumpull i
lön. R. f. 86. / de va den
största lägren där va
man som hàde. Det var
den största lön någon hade.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

lön
sb

v. skola, ta, óp
på lägnan. Vi skulle
utfå förskott på lönen (om
tjänare, drängar o. pigor).
K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl. Pret. lögna sv Pres. lögnar sv

lögna vb.

den lögnar (lögnte) sv inte.
det lönar (lönade) sig inte.

K. J. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lôna sig

lòna si

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lönn

lýr; pl. -ar

(Acer)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. lyn *) ; lun *)

lön²

lyn ; pl. ~ or, ~ orna **)

acer

*) M. f. 80

**) K. f. 86

de e vàkra om hóstn, lynorna.

De äro vackra om hö"sten, lönnerna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

här e bodar lönn

lön o ålm. Här finns

både lönn och alm.

n. f. 80.

rön o lön o ålm o

ask rönn och lönn och alm

och ask. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

Lönn

sb.

Genus mask. säkrare konstaterat.

den där höga lönnen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lågna n.

lõnne sb.

1. ved l. virke av lönn.

2. bestånd av lönn, samling lönner

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lönt

lunt

lönande

da, va, äta lunt. Det

var inte lönt. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löpa

lua

hum luor alltid me hal vinj = åt ute i
ogjort våder, beställer nyheter som ej
stämma överens med verkliga förhållandet.

Nr 3906 Högestad - Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löpa

lùa, lue, lùad

Springa, men också = rinna:

de e som har röjnad a

lùad né'r a lùad né'r.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lôpa
v.

lùa, lu, lùad

springa (i tidsteckt bem.)

hanses fùa han lu ma

àndra kàra ósa

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lua² skov¹ löpa de

löpa sig

¹mältsen lov skov

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löpa
v.

lùa, lu. lùad

springa

ja han sél vad mé a
lùad på is

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× låpa;

lʉ̀a, -ór, lʉ,

lʉ̀ɔd, lɔ̃pa;

hʉm lʉ́ mɔ lʉn

gamal mʉ̀n, et trɔ́l

hʉn e dǿ mʉ́,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

lùja, lø, lùad

lopa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Öres. sg. -or

springa; äv. rinna (om vatten)

lua - 2 - bán vara
lopsk (t. ex. om råvar).
dr. luor - 2 - bán
n. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Nr 7474. Öja, Herrestads hd löpa

Hugo Areskoug 1960.

pågana l. ride. o.
ljuor. Pojkarna är ute
och springer. / dan ljuor
n. f. 90 / bra. Det rin-
ner fort undan,
där är som fall. /
fyled lö. ved /
v. vånad. Filet
sprang ut i vattnet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

kopia

lua - skáp springa

i kapp.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lópa

lùa, lu, lùad

lua omkríng

vanl. i bet. "springa".

Impers. sg. lúi!

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Löpa II

astä ma ær, lé ènta

hén e snàrka!

dær e séks tiàpor te a lua óp om.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löpa

lŭa² / lŭor¹, pl. lŭa², lŭ, pl. 2- l. lŭed², lŭen, m. och f., n. - ed, pl. lŭna², lŭ, pl. 2- en, pres. particip lŭanes l. lŭenks blod² inh. i Fr. och inh., löpa². Di lŭk² o drøl² me kran¹, so kum fe¹ pågen i fortid¹.

Bromma.

lŭa² vejalŭa², springa i kapp. Öja².

Slår.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. löpa

lùsa, lu

Pres. -or

springa; betr. andra betyd. se ex.

du. lúor de springa

K. f. 86. / du. lu. sál 2.

gárn. Det "löpte" gjälv i garn.

det formade sig gjälv

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

till gars (om ull- l. "löpa
lintotten vid spånad) R. f. 86.
da. vla. l~la. shóp. Det
(blodet vid slakt, som
skulle vippas) ville "löpa ihop",
dvs. stelna till en massa.
R. f. 86.

Jfr gräs - o. x svärdlupen samt
x vagllöpa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

löpa

hon, luor, óm

Hon "löper om", om en ko, som inte blivit dräktig och skall betäckas nästa brunst-period. R. f. 86. / vörpestången lúr dár. Vörpstången löpte dár (= löpte runt dár, dvs. i hålet i varpknubben).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. Löja.

Nå, men, kat! du får
inte lua, så. då får du
pryl. Nej men kat! Du får
inte springa på det sättet
(så vilt och beinmingslöst).
Då får du stryk. K. J. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löpare

²lŭark, m., -n, pl. = , -rna,
löpare. Äfven benämning
på 1) den öfre, roterande kvarnstenen
i motsats till den undre stillaleg-
gande, ²liksom, 2) den i väfstolen
befintliga oridbara bom, omkring
hvilken det färdigväfda tyget
lindas.

²ö.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lèʒe, -an

löpe sb.

ostlöpe

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löpa s.

lēva r. j ²a

löpe

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löpe

löv, n., -d, pl. = -n,
löpe.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hässleholm

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löpe
sb.

Lèʒfa, ˆ-ad
kalvlöpe, ostlöpe

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× löpt
adj.

lut n.

lät att skala av (om bark
på t. ex. pil o. rönn).

de-e-lut

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördag

jorda jörda

ugan inj kommor. po jorda åta da.

(på lördag i nästa veka).

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördag

lördja, -an,

2. lördes i lördags

f. jörda, senare lörda
ent. P.L. 1901; lörda
M.f. 90. är en ännu yngre form.
J. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördag

jörda, s. -, -n, pl. - dor,
- na, lördag. obest. genit.
sing. = nominat. i fråga om
tillkommande, jördes i fråga
om förfluten tid. - I nyare
målet lörda.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördag

Pl. lördor l.
lördor

M. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördag

lörda

lörda kvèla

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lördag eftermiddag.

Lördagseftermiddan berr. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördageftermiddag

lörda ate mida -an

-or -orna

vi jäk hum om lörda ate-

midorna (från fisket i Ystad)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lördagkväll

Lördakväl

en lördakväl

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lördagkväll

1
lördakvèl, m., -en, pl. -a,
-na, 2lördagskväll. - I nyare
målet 1lördakvèl.

2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördagkväll

om lördakvällana

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördagkväll
s.

lördakväl -en -a -ana

om lördakväl'lana

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lördagsmorgon

¹jördamärn, m., -kn, pl. -mörna, -na, ²Lördagsmorgon.

I nyare målål ¹lördamärn.

²öjw.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lördagnatt

lördanat pl. -on (!)

lördanaton a söndanaton

da é han et lév

(o bilar)

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lös

lo:s l. ¹- o:r, m. och f., n. lo:st, pl. lö:²sa och efter. for., för. l.-sa, komp. ²- sare, ²- sast, lö:s.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lös, a.

lø̲s, lø̲st,

92. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lo$^{1}_{2}$

løs, -t, -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

lös
adj.

lø̲s, – t, ¨a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dr. gick. val. lø̀sa. De (d: kreaturen) gingo väl lö̀sa.

n. f. 80. / so. slepor. dr. / dom. lø̲sa. Ja° slæ̀pper man dom (kreaturen) lö̀sa. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund.

II.

Lös
ag!

bós sá, de áltíd
ti, da, dær, løsa. "Boss"
(halm) sade man altid
om "det där lösa" (d: om
löshalmen). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lös
adj.

lös

den lidzo lös

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lösa, vb

lȯ̀sa, lȯ̀sta, lȯst

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

40.93.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lösbo

Løsbø, - -ad

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lösbo

lösbo, - -t -d

nu e. då lösbodd

spelrad. Nu är det

lösboet förhandlat (3:dje

auktion)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× löshult

löshålt, -a d. pl. =, -en

tvärträ mellan stolpar i

konvinkesvägg

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lösthult

sb.

løsháłt n.

tvåstuł

vägsaŋ lagda ~~följer~~ i

Korsvirkesvägg

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× löshult

Løshølt, n., pl. =

tvärträ på halva höjden i konstruktionsvägg.

mittaltræd de kala di for løshølt.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x löshult

löshål't, -a.d. pl. = -en

tvärträ i konstruktion på halva
höjden av väggen.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lösthult

løsthólt n. sb.

vägrätt gående virke
i korsvirkes byggnad.

N. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lôska

lussja -a-ad lùga

en moder till en dotter:

Kom hid å sått di å lussja mi. ja
kan se lid i ditt hoed.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löska

²löfsa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade l. -ada, - a, pl. - n l.
-fen) tr., lösska.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tosliwad

losliwad l. - ox, m. och f.,
n. - wad, pl. - wade l. - wada,
utan komp., lösliftvad.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*lösna
vb.

lösna, =, -ad

lossna

tråd hade ~ lösnad från väfven. Tråden (o. ett spaljétrad) hade lossnat från väggen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lösning

Lösnen, -en

lös-sådd, spillsådd, kvarliggande i marken. Även vråsa.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lót

lóstor, l — na pl.

hjullöt

n. f. 80.

Rspss - ord.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

löv

Lo̲v, n., 1 ed, pl. =, 1 en,
löf.
Öja. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lǫ̂v

lǫ̂v ; mest. pl. Rodl.

so ~ komor ~ dar ~
jav lǫ́v. Ja° blir
dedjin lǫ̂v (ja° trädet).

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lövbinde

løvbinge n. sb.

åkervinda (Convolvulus arvensis).

K. f. 86.

Ås. × dragbinde

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lövfälle

lowfälk, m. ,- d, utan pl.,
löffällning.

lowfälkad död e om ~~fraad~~ ätlerhöstana. Cja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lövkoja

lakoja 1., -n, pl. -jor, -na, levkoja.

2. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lövsprängare

lövsprängare, n., -d, utan pl.,
löfspricking.

lövsprängd död e om frantidorna,
o lövfälld om ekehöstana.

Bja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nd

ma, m.,– n, utan pl.,
man, på kästen.

2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x macka

màka f. sb.

järnkramp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† mackrell

mackerell, -en

liten tråspak varmed man rensar verktygen spa och skovel vid gropning.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mad

ma̲., ƒ.,- n., pl. - r., ¹- na,
mad., sanka dag.
²
k.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mad

ma, – n

(mer eller mindre sank) äng

R. f. 86.

Jfr ortn. Mollemaden

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mad
s.

m å, m å n

äng som tidvis är (eller varit)
översvämmad.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måfe² m.; pl. —a × maffe s.

bjässe, viktig person.

han e sa därna stormäkte,
storkrömm, han e sen måfe sa.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magasin

magasin[1], n., -et, pl. =, -en, magasin.

Syn.[2] Oja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magasin

magasín n.; pl. =, - -ín-en

spannmålsmagasin (hos spannmålshandlare)

de lämnan på magasínen. Man lämnade den (d: spannmålen) på spannmålsmagasínen (d: i staden). N. G. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magasinskarl

sb.

magasinskära pl.

arbetare på ett spann-

målsmagasin,

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mage

måve, -an.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måvla r. j²a

mage s.

maga

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mage

måven bf. sg. sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mage;

mårh, -hn s.

-a, -na;

ja fôur ônt i

mårhn;

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mage

mà·ve, -an

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

har du kn·ẃv a·
mà·ven? Har Du mag-
knip? / du ha· mà·rk
an. f. 90. / a· mà·ven.
Du har mesk i
magen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mage 5.

mâne

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

53.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mage

mårfa, -n, -ar m.

knip 2. måven mag-
knip. / de. römlar 2.
måven. Det kurrer
R. f. 86. i magen.

Jfr adj. * skvattemagad
po. fastanes måva. på fas-
tande mage. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mager

mágor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mager

magor, m. och f., n. -t,
pl. 2-gra och efter for, för,
-gra, komp. 2-grare, 2-grast,
mager.

Anm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mager

mágor; pl. mágra adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mágor o. tórr

R. f. 86. / mager och torr (om människor). /

mágor o. skarprjéddzad mager och skarpryggad (om häst).

R. f. 86.

mágor o. skrözlad mager och skrangling. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inagen

Inágon

på slúted da va han så

mágon a bléj.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mager;

magon a.

magont

magra pl.

han hade et mird magont ödf.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magen, a.

mágor

mágont, a.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

40.66.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magpina

inåvepina.

mag-ont, magplågor

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magpina

màvapína f.

magont, magsmärtor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magra

mågra /- ar, - a, - ad/ inh.,
magra.

ja mågra for här da
som jiff. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Blåsv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magpina
sb.

màvapìna

magplågor

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magskinn

mà̲va ſ́ẓ̲ed best. ẓ.

han ſpenor ẓ́é̲d

mà̲va ſ́ẓ̲ed. Han ſpänner

ſ́ẓ̲ed. K. f. 86.

et magſkinnet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mag-stim adj.

måvastig

mycket mått.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Fersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magsår

magsår, n.

han hade magsår liksom ja

helvis sagt.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maj

maj, m., = i alla kasus,
utan pl. månaden Maj.
Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maj

maj, m., -en, -ar pl.,
kollektiv benämning på
nyutslagna löfruskor.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hässleholm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maj

maj
sb.

(månadsnamn)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maj

maj

(månadsnamnet)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maja He

mæja ; -r, —; —; -d, -d.

meja, pryda med
gröna kvistar och
blommor

dær va mæjad i fjärkan

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maja

26.

màjja, = ɔ: màja

strö hackat enris på stug-

golvet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maja
vb.

màja, =

tryda med grönt och med
blommor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

majstång

májstöŋ

(Resta vid midsommar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

majstång

májstöz

(restes till midsommar)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

majitäg

mäjestäg -en

di fräga konselan om di fik
dänsa på bönagåan kveg
mäjestägen.

M. O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

majstång

májstáŋ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

majstång

mæjstå̊ŋ, m. -ŋa, pl. -stå̊ŋor, -ŋa, majstå̊ŋ.

2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

majstång

Genus mask.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

makaronen

pl. makarônor

makarônor ät di mêld
(ansägs i slutet av 1800 talet som
kalasmat/ om formen ät hi d
i'n åta.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

make

mage mäge

Hume mage ti broga i syston ti vei so.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Mabe, s.

Mäga

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

IV.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

make

mågə sb.

Jutl. mågə to. brögə,
dén e. mågə to brögə.
Den är make till broka
(om två ting e. d., som passa
väl tillsammans).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

målet s.

mål r. ; ½ or

mål

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

makt

mål, m., 1- en, utan pl.,
1) makt, välde. ha mål gjör
nåd. de står i hans mål,
2) styrka, förmåga. di som hade
2 2 1 2
noged i målen di visste stort.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

makt

Gen. mats

Yttr.: brå tr. máts vid
gott hull.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

makta

mà̲ta -ar -a-ad

orka. måkta

ja kan fa̲d so ó̲nt i den è̲na

á̲selen, so ja mà̲tan ènta lù̲ta

so hö́jt.

1906 Sövestad, Herrestads hd

M. Löfgren 1938-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

makta
vb.

mà tta, =

Pres. ˙ ar

orka, orka bära

ja mà tar ˙ n o ta

n. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× maleta v.

2
måta ; —r, —; —; -d.

målcta.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

makta
vb.

mäjtja, =

Pres. sg. -ar

orka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

ja - mäjtar inte. Jag
orkar inte.

N. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

makta

Sv. måta, =

orka, orka bära

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* makta
v.

mà̲ta -ar -a -ad

förmå, orka

vi gï̲na so mï̲d vi mà̲ta

o̲t -dom.

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

makta

v.

mà̲ta -ar -a -ad

orka, mäkta

nu̲ e en à̲nan gà̲mal a

mà̲tar li̲dad

Mathilda

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

makta III

men di måtar inte fara
dom i gång.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× makta

måta (-ar, -a, -ad) vb.,
förmå lyfta, bära. måtar
du mel'n? 2, 2/ inth., förmå,
orka. ja måtar knaft o
gå lå'ngor. - motrö 1 sånna 1 ärd-
magråde kredz måta 2 dålet
å dra. Bromma. Hedenkoga.
måta även i Söderlad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mà̲tta, = makta vb.

Pres. ˋ ar

orka, orka bära

han, mà̲tar ˋnte

mˋe̲d. Han orkar inte

bära mycket. Dt. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

makta

han - måta nöta - nådd. vb.

Han orkade inte med arbete

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× maktenslös

måtenslös l. – or, m. och f., n. – löst, pl. – lösa, komp. – lösare, – lösast, kraftlös, som saknar kraft, styrka i kroppen. Bromma. Förutsd. en blir måtenslös po ålordonen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× maktenslös

adj.

mäjtanslös

orkeslös, kraftlös

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× maktenslös

mà̲tenslø̲s

kraftlös

Sövestad, Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x maktenslös

adj.

màtanslǿs

orkeslös, alldeles utrötad

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mal

Le mål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* mål

mål, m., ¹ utan pl. / ² mång.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mal
sb.

mal

(tinea)

N. f. 87.

Jfr mo"la^ten.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mala
v.

mål̀a

sup. mål̀ad, p.p. mål̀an,
neutr. -ad

ja fyùpte et hål̀t fyĺlo
mål̀ad fyý'd

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måla
v.

måla pret. mål pl. =

Kragahólmana di mål sål

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mala
vb.

mà̲la

mala sɛ́nop (senap)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måla ; -or, — ; mol } ; målen
pl. målе } ; målad

mala

de håde ɛŋlen kvarn dɑɯ
a mol fʃutet pɑɯ.

håvragrɨŋn, sɑm de målе sel.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mala

mål² (mål l. ¹⁄₂ lor, pl. ²⁄₂ la, mål, pl. ²⁄₂ l. l. målde, pl. =, målel², målen m. ok fl., n. -lel, pl. -lna, mål, pl. ²⁄₂ -lor) fr., mala.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mala, v.

mål̀a, mål̀da l. mål, mål̀ad

mal l.-or, pres.

mal, imper.

mål̀an, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

119.20.52.53.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mala

mål, mål, målad

han mål måltid. Han

malde maltet.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mala

mål̀a, {mål
{mål̀da y.
pret. part. mål̀an

mål̀a ~ mål̀t mala malt/
K. f. 86./ en ~ son ~ hér
kùla o ~ mala ~
stnop ~ ma. En sa'dan hér
kula gö mala stnop med../
mål̀an stnop malen stnop.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mala

vi målde me kvärn.
Vi malde (Rötet) med kvarn.
K. f. 86. / ja va mä mör
o malda målt. Jag
var med min mor och malde
malt. K. f. 86. / där va en
ja bjerkholm, han
jyk o mol. Det fanns en

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

(person) från Bjersjöholm, mala vb
han gick och malde, hos.
skälle kvarnen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malízk, pl. -ˊa × malink adj.

olustig, lite illamående

ja ~ e ~ l̃d ~ malízk ~ ~ ~

dˊa. Jag känner mig en

smula olustig idag.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malja

målja; pl. = or ?

(ett slags prydnadssjän-

ne)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malja

²målja, f. -, -n, pl. -jor, -na, mialja. Antiskt kvinnosmycke.

Alm.

På nytt belagt i Norrma 1954.

J-s.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hälsingl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ malle

malle, -en

det mjuka i hjärtat.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x malle
sb.

mälfa, -n

det mjuka inkråmet i
bröd.

motsats: skorpa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† malle

mål, m., -n, utan pl.
det mjuka partiet af bröd
i motsats till skorpan.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*malle

mälk, -en m. sb.

det mjuka inkråmet i bröd?

mäla o. skörpa inkråm
od skorpa. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Malm, S.

Malm

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

23.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malmask

sb.

malmárkana bf. pl.

mallarverna

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ir 7474. Öja, Herrestads hd malmyrd
Hugo Areskoug 1960.

malmýrdor l. malmýrd adj.

ilsken, mycket argsint
(om människor o. djur, bl.
a. om tjurar).

han e rént malmýrdor,
stöglad o. malmýrd stånglig
och folkilsken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× malmöpåk

målmapåga pl.
målmöpojkar, ynglingar
från Malmö.

K-f. 56.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt

malt, -ad

mala malt: en rå lek, bestod däri att man skulle ligga på golvet med sitsen uppåt och låta någon annan slå och sedan gissa vem som slog.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt
s.

malt

di jåne sål målt

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt;

målt, - rd s.

li tönde målt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt

malt . 1 ed

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt

malt, ¹ad

tora, målt torka malt.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

malt

han, mål måltad. Han
malde maltet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt r.

malt s.

malt

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt

malt, n., ¹- ed, utan pl.,
malt. Allm.

№ 300 Herrestads Ld

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt
s.

malt, -ad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt
s.

malt, -ed.

Nr 5023. Borrie, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malt

malt, -ed

K. f. 86. | so. slo. de. kåghit vån. pa. måltad. Ti° slog man kokhet vatten på° maltet. | ja. va. mé mår o. målde. målt.

Jag var med min mor och malde malt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malta
v.

mål̀ta -ar -a -ad

bereda malt

en fjùlna dær di mål̀ta

O. L.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 maltkvarn s.

maltkvärn r. j -or

maltkvarn.

maltkvärnar samt de hårda
att måla malt på.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maltkvarn

maltkvárn

Bestod av en övre och en
undre kvarnsten; i den
övre var fästen stång, som
den malande grep tag i, då
han förde runt den övre
kvarnstenen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maltkvarn

maltkvárn

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maltkölna

maltfjyl̲na, -an

(hus för torkning av malt)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x malttorra s.

1
maltåra r. j -or

hus vari man torkade malt.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x malttorrare

maltórrare m. sb.

person som torkar malt

Jfr måltare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malåten

adj.

malédad n.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maléden

malåten

åv.
se/x målåten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malåten

Se ×mölåten

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malört

malúrt, -ar.

vákta.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malört

malúrt, -en

ǽn mǫ́n hon hade
malúrt pa flàskon.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malört

malúrt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malört

malúrt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

de sata malúrt på
bränvin. man satte
malört till bränvin. / Ja
har ingen malúrt nu. Jag
har ingen malört nu.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× malört-besk

malúrtabèsk, -an -a -ana

en sup malörtsbrånvin.

malúrtabèskana di va mìad i

svèyan i gàmla tìdon.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

malört buske

malúrtabóske

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mamsell

mamsäl f.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mamsell

mamsell. - en

titel för hushållerskan på en herregård.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mamsell II

mamsell

= " förnämare äldre fruntimmer ".

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man s.

man r.; mar

best.f. márna

man

máran flétor márna po hästana.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man

man pl. ˋa

giftkarl; outen karl. röstberättigad karl

kvèjor a màna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man s.

man m. ¹/₂ a

man

månana håde vared ude

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man

man, -an m. sb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

månen användes som artigt tilltalsord: 'ni', 'er'.

vem har rekommenderad månen ti máj? Vem har rekommenderat er att gå till mig? (meddelaren till uppteckaren).

N. f. 79. Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man

gen. pl. mànn

ènte på mànna mìnne

(mìnne, sep. pàv. form)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man II

man = gift karl

te' mà:na a é:n kvè:ya .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mapp III

àlle di stòre màxara di
fylde – x

I: alle storbönderna följde honom till
graven.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man

pron.

man (tryckt sv.)

man - får - vänja - sig.

va - ält. Man får vänja

sig vid allt.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man

man, m., 1 -n, pl. 2 -a,
-na, 1) make, 2) gift karl.
mannana 2) sad o pinnpa
hela dan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man

man. m. ˋa

gift karl

dæ som va ˋåŋa mˋaŋa, di

dˋånsa ma di' o'se.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

man

man pl. ˋa

dem va ˋya, udan

noˋna màˋna.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. man

man, ˊ-en, ˋ=a, ˋ-ana sb. (vir)

Jfr ssgr som husmˊan m. o. spelman

/ /

julˊs, mánˊan

/ /

n. f. 80. / ha ˇ val ˇ ˋnˊta ˇ

K. f. 87 / gˊad o ˇ tˊad ˇ

/

tˋi skˋpa! Jesses,

mannen har väl inte gått

och tagˋit tio sugar! K. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. man

Av. 'äkta man'

de hade gjort åw mannen (mannen)
månen. De hade mordat.
(Den omtalade kvinnans man).
R. f. 86. / för stora
gamla måna o slå
stén. För i tiden stod
de gamla män och krossade
sten med slägga. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. man

man (alltid tryckso.) pron.

Jfr 1. de o. 5 en!

man ~ vé'd ~ ad n̥ta. man ~ vet inte.

R. f. 86. /...ata ~ som ~ man ~ /hør ... i enlighet med vad man hör, /ock säja (d: förhållen det sj så eller so°).

Kh f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× manes

månes, n. ,– ed, pl. = ,– en,
fålus.

Allm.

mågan fogl i månesed
ingen i gån bort, dråga?
Nej.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× manese

månsed sb. best. og.

Ældre benævning på ladegård (kostald).

På større gårdar kålån (se kolada)

Numera kostall (kóstål)

n. 7 96

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*manese

månesad bf. sg. sb.

ladugården, kostallet.

Numera föråldrat.

Numera kåstål, -ål-en.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↓ manesedörr

mànasadören best. sg.

dörren till ladugården

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

manfolk

manfo¹lk, n., -et, pl. =, -en,
mansperson.
manfo¹lk di² ku¹na brå² le²ffa
te² si¹ks. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mangel

mangel, m., -en, pl. -gla,
-na, mangel.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mangel

mózel

tvåmangel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mangel

mózel; pl. mózla

tvättmangel

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mangelrulle

mångla rullen best. sg.

cylinderformigt trästycke

kring vilket det tyg, som

skall mangles, lindas.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mangla

mòzla, =

mangla två

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mangla

mångla (- ar, - a, - ad, - ad,
pl. - ade, l. -ada - a, pl. - n l. -lan)
fr., mangla.

Lösorna e i bygn o mångla.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mangla, 2.

màzla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

30. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mòzla, =

mangla tvätt

R. f. 86.

mangla

vb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

manke,

mànke, - ne s.

— à, — na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

manke

mǟ²nzke, m.,- n, pl.- na, - na, manke.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Olänn.²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

manke

màzkk, ~ en

dv. fgg. ~ lagza ~ màzken

tr. de måste lägga manken
till (): bemöda sig ordent-
ligt).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

manke

mà̲ʒtkſa, -an m.

(jo häst)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mank-em

M. mäzkamäm. -na

del av seldon.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måˀnakrèg n. j pl. — × manleråle s.

kråk tillkark

de e et sontrølet
måˀnakrèg, en son båˀbe.

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mannagrynsgröt

mànagrynsgrød

(= griftagrød).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mannes

best. f. månesad

fähuset. Kostallen.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† månes

månes.-ad

fåhus. Synonym: kåla.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ manes

mànes, -ed

kostall. fähus.

i störe gården även la.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mannes-dôn

mànesdør. -en

kostallsdôn. Synonym: lâdør.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

månadsdör

× Mannesdöd

dör till månad

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 mån-ni-sk n. ifpl. — x Mannese s.

eller 1 mån-ni-sk

kostall

när da de 2 hå-de 2 vå-nad kon,

2 låy-de de na hum 2 mån-ni-sed.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Månese

s.

best.f. månesad

kostall, fähus.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* mannese

best. f. månesed

kostall. föråldr.; benämningen

höll sig längst på smärställen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* mannese

b.-f. månsed

kostallen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mannese

mànesed best. sg. -b.

ladugården. Kostallet. fä-
hust. Om mindre gårdar
("på de små stàlen").
Numera är brukt men väl
känt av de äldre. Jfr lada
och kolada. K. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× manntroll

månatråd best. vg. sb.

den eländige mannen, gubb-struten. Karlskrället, karl-eländet.

N. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mantalsskrivning

mantálskrívney -en.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

manöver

manöver, -ad

1. fältmanöver

2. hela manövorad = hela tillbehöret:

hon e' hela manövorad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mara

mâra -an -or -orna

"en folktrons gestalt"

Se vidare notis av P. L. i Acc.-n. 300, utt. Mara.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd

mara

mår̊a², f.,- n., pl.- ror,- na,
mara, ett natligt spöke
som under sömnen besöker ah
ofredar manfolk. Maran anses
vara en kvinna som under dagen
har mänsklig gestalt, men vid
natt̊ens inbrott bortlägger sin
skepnad för att i spökham besöka
karlar. Hon har råkat i sitt olycks
liga öde ofrivilligt. Modern har
nämligen före barnsbörden krupit genom
ett stos efterbörd, för att få lätt barnsäng.
Fostret blir mara om det är kvinnkön, varemot som
det är av mankön. Allm. Fläs

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mara

màrra, -an f.

mystiskt kvinnligt väsen i

folktron

(): de, ré på, hästana,

de reds på hästarna).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mara

màran best. sg. sbr.

f.

(mystiskt spöke väsen)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

en bler, rien a. màran.

Man blir riden av maran.

(om andningsbesvär, tryck över bröstet e.d., under sömnen).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

margaretafläˆtor

margrétaflätor pl.

ett slags hårfläˆtor

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marhalmsgräs

mârhalmsgrès, -ed.

ett slags gräs vid stranden

Nybro

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maria bebådelsedag

mårz bebådelsedå

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mariaklockan

mariéklókan best. sg.

klockan i Maria kyrkan i Ystad.

K. f. St.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Marie-klocka

mariéklóka, -an,

ringning i kyrkklockan lördags e.m.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marieklocka

mårtklòcka, f. -n, pl. -, förek. i sällsk. förr mårtklòcka, utföra aftonringning före sön- och hälgdagar. två förr två mårtklòcka. hör du mårtklòckan? Ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

mårkorna best. pl.

ägorna

Det är. som : 2 mårkor-
na ute på de odlade
ägorna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

mark

ude - 2 - märkorna

utc på de odlade ägorna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

mark. -en. -or, -orna

gå gjör mårkorna.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Mark s.

mark m. j ²a

mask

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mark
s.

mark, 1en

mark

ja va trät som en mänk

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

mark

myntenhet.

= 8 skilling = 4 öre.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

mark – en

= skälpund

Smöred kaitan fjortan mark marken.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark
s.

mark, -en

(jordmån etc.)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

márken sb.

den odlade marken, åkrarna.

de kom úd på márken-
méd. Man kom ut på åkern
med det (s: middagstonsmåltiden). N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

mark. -en

spec. = öppna fältet, åkermarken, i motsats till byplatsen:

ligda i márken

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

mark, -an

så fan sån ligga på
månken

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

mark. I en

öppet fält

de va hus som lå ute i marken

nejanom gården

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mark

mark, m., 1- en, 1/ utan pl. kollektiv.
mask. 1 Kunsten gör o 2 håkar mark.
2/ med pl. 2- a, - na, maskar.

SL. Herrestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) sg. mark, -en mark sb.

Genus mask.

den stående märken

n. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Aresjoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. mark

mark

I sär. : 2. skóg o. márk i skog- och mark (fören. repr.). D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. mark

márken best. sg. / màrkor, pl.

jorden; i pl. = odlade / mèrkorna.
marker, åkerfält

den i ligzor od i márken

liksom i en i màta. Den

(om en värt) ligger längs

marken liksom en matta.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. mark

slåta màrkor

slåta marker. T. f. 86. /

da e en ráh dánst, dær

blér, nar di fygr, jùselvàn

på màrkorna. Dat àr en

ótàck lukt, som uppstàr, nàr

man kör gödsel vàgen ut på

markarna (åkrarna). T. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Nerrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. mark

Sín so- drùsta, dè
po márkan ósa. Sedan sá
dråtade det[x] på marken ocksa.
M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Om övermogna ärtor, som
föll ur skon.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. mark

sb.

mark

område

pa. stås mårk. På stads
dens mark (= Ystads mark).

N. f. 80

K. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× markaskäl

markasjel, -ed mårkagjél

rågång, ägogräns, by- eller sockengräns.

Raeksen han ÷ ----- skole grava
ner selspillinja i markasjelet.
St. självspillingakroken.
Högestad

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

markastig

màrkastïe m.

gångstig utåt de odlade ägorna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

markatta

markátta

smådend.

R'e en rätt markátta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

markaväg

màrkaväg m.

körväg utåt de odlade ägorna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

marknad

Ö. mårkad n.

tjzverka ~ mårkad

Kinks marknad.

Gen. mårkas ~ ströcke

som: gå ~ ti ~ mårkas

gå till marknaden.

Öja. 2. M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

markmad;

mårkad, -ad s.

ja skula ti

markas;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marknad

måⁿårkad, n. ,- ed, pl. =,
- en, marknad.
gå te måⁿårkas.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Flärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. marknad

màrknad, ˋ– en;

gen. màrknads l. màrknas

--- laga, ta, màrknads,

ena, hér ifrå o. ta,

fjébo --- leda kreatur till

marknaden, ända hän ifrån

och till Fjöbo. 2K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. marknad

de skola ta
märkena och byta öfz.
De skulle till marknaden
och byta hästar.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marknadsdag

mårkas-dåg, m. -n, pl. =, -na, marknadsdag.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marknadsgåva

2 1
marknadsgåva f. j. —or

marknadsgåva

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marknadsgås

màrknasgèwa f.

present åt nyn. köpt på marknaden

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marknadsgåva

marknasgöwa f.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mark-regel

best.f. markanalen màrkanålen

ett träbetsmon. där marken (skälpundet) var
utsatt med mässingsnaglar.

Hum vajen bröd po markanalen.

Hum vajen emte po markanalen = är frikostig
av sig.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

markstig
sb.

màrkastìg m.

gångstig över de odlade markerna

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Markus

Markus å Lukas

en synnerligen rå lek: lekes att två karlar
med förbundna ögon, varas den ene har ett
tillbygge. bestående av några trasor bundna
vid en boll. de skulle kuppa omkring på golvet
för att finna varandra och skulle säga
Godelå Markus. å du kumma, Lukas å
ja. Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

markväg

mårkd/väj. ˋ – ˊ-an

l. ˋ – väj –

mark-över de odlade åsorna.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

markéden, m. och f., n.-led,
pl. -dna, komp. -dnare, -dnast,
maskäten.

loc. den rélia markédna
péran. Sl. Skärrestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mara
v.

mara - a -ad

ständigt vara ofördrojtam med arbetet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mars

mars

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mars

mars

i mars månad

K. f. 86. (mars tordå torgdagen (i Ystad) i mars månad. K. f. 86.)

sin da lior ud mod

mårs månad --- sedan det

liber ut mot mars månad.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mars

mars, tordå mars torsdag dvs. vårmarknadsdagen i Ystad; var en s. k. frimandag; e d. o.

K. f. 86. / mårs o. jûla tordå mars' och juli torsdag, dvs. torsdagarna (i Ystad) under mars och juli. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mars

mars, m., genit. ˢ/₁ – i,
ᵈᵉᶠ utan pl.
öfriga kasus = nominat.,
månaden Mars.

i mårsi månad.
¹ ²

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Lärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

musch

mars, m., 1 – en, pl. 2 – a, – na,
marsch.

Nu ska ja spela en mars,
som min far altid sang, när
han kom ifrån Svedora.

Söfvestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

marschera

mafjéra -a -ad

(om soldater).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

martyr

Se fyrtio martyrer

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mask

mark

Du har märk å måven.
Du har mark i magen.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mask

mark; pl. ~ a

K. f. 86. / han hade en märk å näbad.

Han (fågeln) hade en mark i näbben. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maskin

maʃi'n pl. -ar

è'la se ska'r di' ma maʃi'nar.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maskinkarda

maſi̲ne̲ke̲a̲rda (- ar, - a, - ad, - ad, - fl. ada l. -ada, - a, pl. - n l. -dhn) tr., maskinkarda.

ja lo̲ maſi̲ne̲ke̲a̲rda to̲ e̲n ga̲ng, men ja jo̲r' e̲d a̲lri me̲r. Bromma.

300 Herrestads ld

Per Larsson 1901.

Stare.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maskinrum

best.f. maskinrummet

(i mejeri).

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maskintorv

maʃíntór

torv som skurits upp
med maskin

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maskintvinnad

maşíntvíjad

tvinnad å maskin

man fjýpte maşíntvíjad tvést

(anm. till bindning av fiskegarn)

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mastkåten

markéden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

maskäten

markédan, pl. -na
maskstugan

äbblen e. markédna.
äpplena äro marknstugna.
K. f. 86. / Åv. i överförd betyd.: mycket avtård: han så sov markédan úd. Han såg så avtård ut.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. massa

màsa

Ås. 'mängd'

en fårla masa, mùsa.

En förförlig mängd mossar.

M. d. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. massa

mà̲s̲pa, = an g. sb.

betmassa

dr. la. bè̲dablå̲ blan-

mà̲s̲an. Man lade bet-

blad bland betmassan.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

massegrav

måsagråv

grop i jorden där bet-
massa nedlägges för för-
varing.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mast

mast, m., 1- en, pl. 2- or, -a,
mast.

mästen han va ämbrygden.
Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mast r. j ²/₂ or mast s.

mast

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

masurka

masúrka f. sb.

(ett slags dans)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

masurka

masúrka

(en dans)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

masurka

masyrska, f. - n. pl.
-ror, - na, masurka.
i min opoyst dåsa di
værsen polket åla masyrska.
Öja.

I: Ivsen föna hälften av 1800 t.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mål

mål, m., 1- kn, 1/natt pl.,
mål, 2/ med pl. 2- a,- na,
brödskifva med smör, flott
l. annat påläg. Fjärnarna
ha smörda måda tr midåtan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat

mad, -en m.

ha -te- mads används
till människoföda / edanas
mad matvaror, mat som
går att äta. / raga -te- mads
laga mat.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mat

mad; pl. -a

äv. brödskiva pålagd med smör l. ä:sterfärs.

hänga på måden hänga på mörgåsen.

m. fl. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) mat

Genus mask.

dan gòa mádan

M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat
s.

hum hada mád ifra
den éna baránen te
den ándra

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mad r. j ~ a

mat s.

Smörgås

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat:

en Jiva mål:

smörgås på en skiva bröd.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat

mad, -en

mån, je mi lid mad.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat

mad, !en

a'l mád kògte di dé'r

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. mat

sb.

mad, -en

föda

hon tågar måden (-dissler). m. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. mat

mad, pl. ~a

brödskiva på bredd med
isterflon l. smör, "smör-
gås"

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
M. f. Hugo Areskoug, 1962

en smördor mád en
med isterflott på bredd
brödskiva.

Sövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat:

sa hàde han jo mà̀d
mé' si' i' en lidan là̀da.
vi' hade sé̀l mà̀d mé vo̲s.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat: II

de e öpéden mâd : säges om

fôrbjânaten som strax måste gîvas ut

på nödvändiga utgifter.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat:

mad med pl. mådå

= morgås, flottamat.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat

mat

gå mad .

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mat

mad, -en

Gen. mads (se ex.)

K. f. 86, M. f. 80.

gammaldas mad gammaldags mat, äldre t. dess allmogekost t. K. f. 86. / han- fakval- ste- mad sou t'et. Han

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat

mad, -an

-id mad

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat

mad / en

ja han fed mæŋa bida mád

aw na

di hade sél máden me dom.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat II

mål mat pl. -a

= smörgås eller flottamat

smörda mådda, bredda sm.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

mat

fick väl inte mat
så° ofta. n. f. 80. / de
kokte måd - gruusgråven.
De (d: soldaterna) kokade mat
i gruusgraven. n. f. 80. / so
skola han snegga si
té o ta led måd. Så°
tänkte han tmygga sig tid
att ta sig litet mat. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. mat

två måds till mat, som
människofoda.

två måds eller två
bést. Till mat (till män-
niskofoda) är de röda (mo-
rötterna) bäst. K. f. 86.
Kölpa två måden dricka blunk-
vis till maten (då man äter).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. mat

dær ~ vaxka ~ gå mád.
Det vankades god mat.
K. f. 86. / gúd velsigna ~ máden!
Gud välsigne maten! (sades
av en stråtande, om han fann
gårdens folk etc. sittande vid
en måltid). K. f. 86. / de
hade ~ mádan frí. De
hade fri kost (om tjänare).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) mat

Genus mask.

ål den gòla måden.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat;

mad, — hn s.

vi fɛ̀ff ju mád;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mat

mad, -'en

la mad'en töpa mag'en =

tiga då man äter.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mata

mà̲da, =

en gjè̲dekàlv mà̲da,
dr. En gödkalv matade
man.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matbit

mådabid

utt. för smörgås

en mådabid i lådan

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matbit

14. mà̀da bi̇̀da, -ana

mà̀da bi̇̀dana di fek vi̇
vepa sa vél om, sa de ènta
skò̀le nygja i ad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

materia

matérja, -ˊ-an

var i bålder

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

materia

materia, — -/- -an sb.

jord o. d. som grävas

upp vid dikning.

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matfett

mådfätt n.

mögl. flott som uppstår vid kokning l. stekning av kött.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matfriare

mådafriare m.; pl. =

besökare som kommer för

föreläsnadens skull

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matfriare

madfriara m.; pl. =

gäst l. besökare som
mest tänker på undfägnaden
(... som bara kom, för
de vela ha mád, som
bara kom för att de ville
ha mat). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mathjonad

madjonad

baktpojke, som bär mat till <u>bys hörs</u>.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mathjärta

mådajärta n.

person som älskar (god) mat

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mathes

madkäs, -ed

spiskammare

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads s.

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mathus

madhûs, n., -et, pl. =,
-en, spiskammare. Förkortas
vanligen till hus.

Vi ha jantöflorna i
madhûset / l. i hûset /.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matklocka

madklóka, -an

vällingklocka i stöne gården

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matlagerska

madlagorska f. sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matlagerska

mådlågorska f.

ung.: = kokfru (nid kalas)

J. J–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matlapp

madläpp, m. -en, pl. -a, -na,
matlapp, tyggstycke att svälja
om matvaror.

Jödizana di höpa, när ja
lena madläppen öp.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matleda

madlẽa[1], f. -n, utan pl.,
malleda. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hans[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matlust

madlu̇st, m. -- ar, utan pl.,
matlust.

en bår gö madlu̇st, när en
arbäjar. St. Härrestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matsked

madsē, f. -r, pl. -r, -na,
matsked.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matsked

màdafé l. madfé

n. f. 90.

Jf. x supesked

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matskåp

madskåv, n., pl. =

vi har fød bo gadråp a madskåv.

(Lundgrenska skiftelsen)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matskåp

madskáv, — ¹ ad

l. madskáv, — ¹ ad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matskåp

madskåved bes. vg.

--- madskåved i bag — husad matskåpet i bak-huset.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matspad

madspå n.

Ko "tspad

X. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matstrupe

mådstrîven best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matstrupe

mådsträvka, – 1 en

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mattvin

madsvin, n. ,- ed, pl. = ,- en
marsvin, lumlare. En delfinart.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mätsvinfett

mädsvi¹nafi¹t, n., -et, utan fl., marsvins-, lumlarefett.

mädsvi¹nafi¹t de lu¹tar på jä²vlet. St. Kö²pinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matsäck,

maskíf, - ln s.

— a, - na,

-- o so maskíf ln pu

skíf zln,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

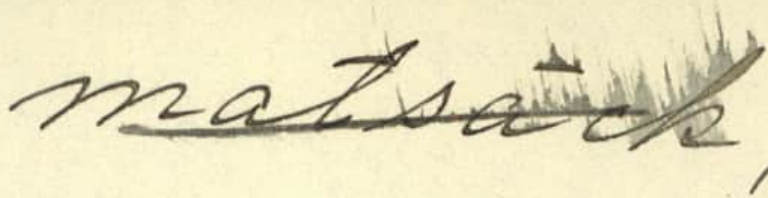

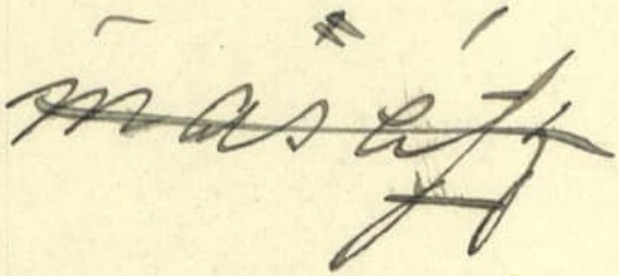

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matsäck

masättj

Nan dråjana lo si, så lo d' si fair
sjus å masättj ti Tvedóra, v. v. s.
stadde sig på det allkonet, att d skulle få
skjuta hel och från exercisplatsen Tvedóra
jämte matsäck. se II.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matsäck II

matsäcken består av:

1 grovt bröd, 1 rökat fårskinn, 1 ost,
1 kägel brännvin: förvarat i ett skinn.
Lika bondsönen har riktigare matsäck.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matsäck

madseff, m., -en, pl. -a, -na,
matsäck.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matsäck

madsétts, pl. —-a

proviantförråd

--- där fólked sad-

o. åd madsétta --- där

arbetsfolket åt och åt

matsäck. n. s. 80.

Jfr s. borgstuga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matta
s.

màta pl. -or

hum vøvde sóna
óftána màtor.

systa màtor

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matta II

dær sàldes màtor ætor

gastava pàradis ---

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mattebankare

mà̲tebàgkare, -an

det barnet matten bankas.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

madtien, madtied, madtieda

× mattien a.

hungrig

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× matvänd
a.

n. mà dvänt,

substantiverat, i bet. matvaror.

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

1952

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† matvänt

madvänt

= matvaror.

Nr 3906 Högestad, Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× matvänt
adj.

mådavänt

Jutr. som: där va. gått mådavänt. Där fanns rutk-list med mat (t. ex. på ett gästabud).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

matta

mà-tta, -an, -or, -orna sb.

gå. o. hi-la, s. a.

mà-torna. Gå och trampa

in fö-tterna i mattorna och

därför svara. N. J. Sk. / dan.

ligger och mår-kan lig-som.

an mat-ta. Den (en vårt) ligger

länge marken likt som en matta. K. L.

86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mattiden

adj:

mådtíen

som tycker om mat, mat-

frisk

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mattvarp

mà̲tavȯ́rp

varp vid vävning av

matter

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*matvänt

adj.

mådvént n.

matförsch, försch med mat

Jutl. som: dar e brå mådvént. Dær (: det hemmet) fimo det gott om mat. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mazurka

masúrka , -an

dans med tillhörande melodien

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

magunka

masýnka, -an

dans hukkig i senare hälften av
1800-talet och början av 1900-
talet.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mæ

med

prep. adv.

ja dí mé, stjygom. Jo det
också, i bland. N. J. 79. /
dí har ja åkt vad mé jo.
(varit med om). N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
prep.

mk, prep., med.
2
öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
adv.

mē, bef., me, obef., adv.,
med, också.

Va du mē te² mårkads
ja vist va jåg me.

Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
s.

me̲, f. -r, pl. -r, -na,
med, Skädmed.

Ullm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med

prep.

ha mé' si = medföra

hem hade nú'd, som di' hade

hat på' si, mé' si.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
osv.

ma = också

han kåne blåsa flöjt ma.

= också

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med

me, -n, -r, -rna sb.

Genn mask.

slådmed

N. f. 90.

Nr 7474 Oja Herrestads hd

Hugo Araskoug, 1962

Oja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mer

mé = också

jùsta e mé hùma

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med

adv. & prep.

me̲ starkton., me svagton.

sa̲ a̲sa di va̲n a mö̲gz

e̲j mä̲ dom (= med sig)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
ass. l prep.

mæ'

bära di' äta hade mæ' si'.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med

adv. & prep.

mä (kortstavigt)

ja hade min bröa mä mi.

di kan ja öse vad mä pa.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
adv.

mé = också

di sälda di mé.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
adv.

ma = också

dan e pilaval må.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med

prep. adv.

me

lèsa me - glèdana kåss
med barnen. / hèlm - e -
mé fóor ált. Hon är
med överallt.

K. f. 28
St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med

me (av. trycket.) prep. adv.

due. ska. borsta. mé
lóed. Da shall borsta
méd luddet på tyget.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. med

me, -n, -r, -rna sb.

f.

slådmed

den -ena mén -a -ét.

Den ena meden var sönder.

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. me (tryckst. o. tryckst.). 2. med prep. adv.

men med honom

han va men 2 stän.

Han var med honom i staden. / han fulda / n. f. 80. / mé op. Han följde med upp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. med
prep. adv.

fält ma - fróket
fuat av frukt / den va mä
bàka. Det
n. f. 82 / var med backe",
dvs. nerför backe,
utförs backe (d: j ag
rullade skottkarren
nerför en backe).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. med

prep. adv.

han ~ va ~ mé hær.

Han var med här. / du ~ gík

dí mé. xx/ Det

gick det också.

x/

N. f. 80. xx/ N. f. 86. /

mà-tor vå-vor ~ ja ~ nú mé.

Natur väver jag nu också.

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. med

prep. adv.

vr. fjèrde nère. 2.

mòsana. me. dóm. Vi körde

nere i mossarna med dem

(d: oxarna). R. f. 86. / han

jrk. mä. vos. Han gick

med oss. ds. / där. va. sèda

2. stèan mä. / Det fanns bänkar

i dagligstugan också. ds.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

v. med

prep. adv.

en kròka ma dràtta

o mältg. En kruka med

soagdricka ah mjölk.

R. f. 86. / vr fulgor / mä tìnigor. /

följer likväl med ì ti'dningar.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. lé̲gzor 2. med prep. adv.

han ~ lé̲gzor ~ mèn.

Han leker med den.

K-f. 86. / dí rèkena ~ dr ~ nte ~ mè. Det räkna-
de man ~ nte med. K. f. 86. /

ja ~ tygtzor ~ ja ~ kan ~ nte
mé̲d. Jag tycker jag kan
~ nte med Det. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

2. med

prep. dt.

ja ~ kan ~ ɔ̀ ~ ta méd. Jag kan ɔ̀ta med det. R. f. 86. / ja ~ e ~ kosín ma ~ hán. Jag är kusin till honom. N. f. 80. / dor ~ va ~ mòŋa som ~ holt ~ mé hìnə. Det fanns många som höllo med henne. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

2. med

ja, va, mé mår prep. adv.

o, målda, målt. Jag

var med (min) mor och

målde malt. N. f. 86. / hon,

svår mo, tåkan. Hon tvor

över tuppen (utgått sig. i tvor-

domar över tuppen). N. f. 86. /

han, har, alltid én mé, sa.

Han har alltid en person i sällskap

med sig. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

2. med
prep. adv.

di hada ja
an häspa o häspa
gärned mä. man hade
in en haspa att haspa
garnet med. R. J. 86. / dén
han vå hér en täga
o jalp ti mä. Denne han
var här en tid och hjälpte till
med. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X. 2. med

prep. adv.

so ~ la ~ de ~ ôzan

ma ~ lìna o ~ dìnor. Ja° lade

man undan linne och dynor

(d: i stora kistor; bla. a. som

blivande hemgift åt döt-

rarna). R. J. 86./dar ~ e ~ ni°ta

mìed o ~ sla ~ te ~ hòzana mé.

det finns inte mycket att kasta

åt hundarna, det går ekonomiskt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

2. med
prep. adv.

när ed jämnt ihop.
K. f. 86. / där va gås vel-
signelse me måd. Det fanns
rikligt med mat. K. f. 86. /
sta me rå stå ställa (om
hästar, som är spända fram-
för en vagn, l. stå ställa på
ställ, gå är i arbete).
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
ass.

inè = också , äv. mä

han va ja ſåg dèn inè.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med

a N. e prep

me, Skaktan.. vakl. med mé

dæi va kàra mé, nær di

skola bryda

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
adv.

mɑ = också

jɑ́, de vɑ dɑn mé strɑ́s
jɑ kɔm dí́d.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

med
pep.

ja di lade á'lti mé dom
mád a bèànavi'n

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

2. med
prep. adv.

gár ~ dú nér ~ mä ~ dä! (med extra starkt tryck på gár och nér). Vill Du (genast) gå ner (från bordet). Till en katt. Starkt affekt betonat: R. J. 86. / yénflúdan mä ~ vän övervämmad av vatten (t. ex. om en äng). R. J. 86. / hon ~ har ~ brå mä ~ pàtte. Hon (en tugga) har riktigt med sig.

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. medan

man trycktes. kanj'.

--- man i prästen han

mässa för i altaret --- me-

dan prästen mässade framför

altaret. N. f. 86

Jfr x 2 imedan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. medan

man (tryckesv.) | fråg. adv.

varför

ja ~ vet ~ inte man ~ han ~ har ~ sprungit ~ o ~ stält ~ op ~ dörrorna. Jag förstår inte, varför han har sprungit och öppnat dörrarna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) 'varför' medan inter. konj.

ja vet inte men folk har
bled så'. Jag vet inte, var-
för folk har blivit sådana
(= fjuraktiga).

K. V. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medan

inen = emedan

va é dan, inen i e sa vàda?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medan

men tryckso. korj.

~~medan~~ ~~efter~~ som

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

ja ved nta vat dær
fåtas dæ̀n, men hum
bèslar sı so. Jag vet
inte vad som fåtas den (kon),
efterson hon vill lägga sig
ner. N. J. 79. Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medan

men (konj.)

eftersom

ha e dar me daj, men du
glör sa rå'led?

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medan,

men kon.

de va men ja jätt
i skolan,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medan

temp. konj.

men

under tiden

dé kan di' láw te, men di'

séljon.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medan

men trygdar.

--- ja men jag vår där
inte medan jag var där

n. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*medas

mes, mèdes, mes vb.

retas med nya, kivas med nya.

han mé's ma dóm. Han

kivas med dem

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*medas

mes, mèdas, mes vb.
öres. mes

més, ma, nun kiva med
någon

han, mèdes ma, gluùtana.
Han kivade med barnen.

han, har, gad, o, més
ma, gluùtana. Han har gått
och kivat med barnen. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medgiva

mejé¹ /- jér¹, pl. - jé¹, - gå¹, pl. =,
-jéd¹, - jé¹, pl. - n) fr., medgifva.

dé mejér¹ ja hat dé e
sant.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× medgån
adj.

mégåd n.
förbrukat, konsumerat,
uppätet

de ~ e ~ mégåd. Det (bröd-
det) är förbrukat.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medhåll

mahål¹, n., -et, utan pl.,
medhåll.

Fågen ha for got mahål
au moorn². St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medicin

medesín, -en

du får forsødja me
anonshínnrks medesín.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medicin

medesín

R.-f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ medlar

mi¹dla, m. -- na, pluralt, medel, förmögenhet, egodelar.
Dær e mi¹dla nok, men ha glæ²dje
e dær me'd? Högestad.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× medar

mi̲dla, troligen m. i -na, pluralt, medel, i betydelsen förmögenhet, egodelar.

lagmå̲nen fi̲ck sina mi̲dla au̲ tomåsera̲den. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† medliden

mel¹iên, m. och f., n. -ed, pl. -i¹na, komp. -i¹nare, -i¹nast, medlidsam.

Ded e en mel¹iên skwi²nja imo¹d stå²kalk. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*medro

merǫ́

Imper.: stǫ merǫ́ sto

stilla (om hästar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *medro

adv.

mer<u>å</u>'

I uttr. som: st<u>å</u>' mer<u>å</u>'!
st<u>å</u>' still! (till hästar). R. f. 86. Äv. i andra fall: ja- ha- st<u>å</u>d mer<u>å</u>' so- l<u>å</u>ge. Jag

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× medro
adv.

her stå stilla
så länge. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heltagen adj.

mə'tán

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medtagen

mé'tån

mycket utmattad (t. ex. om någon som råkat ut för en olyckshändelse).

Hon ~ sä' ja ~ va ~ mé'tån.

"Hon såg, att jag var medtagen." D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

medönkan

mejŋʃpan, m., brukas ej i
böjd form, medönkan.
Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mędze r. ; ²/₂ a

× mege s.

penis på tjur.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. V 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meja.
v.

māja

māja tā: hugga vässå om kōrten.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meja

86.

mäja f.

på lien i skaftets fort-
sättning fastsatt apparat
som åstadkom en jämnare
skär.

N. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meja

mæja (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade l. - ada, - a, pl. - n l. - jhn) fr., afmäja, med lie afstära, om korn l. hafre. Om öfriga sädesslags afhuggande säges höja. om gräs slå.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meja
v.

mäja -ar -a -ad

(om korn) i sht kugga (om säg),
slå (om klöver)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejeri

mæjeri! -ed

Nr 4873 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nejeri

majeri' -ad

den har vad et gamalt
majeri' för i väärden.

M.O.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejeri

majerí n.

för var. här. majerí.

För fanns här mejeri.

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejen'

mejan' -ad -on -ona.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejeri

mejeri, – – -ed

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80, K. f. 86

ett nytt mejeri ett nytt mejeri K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejen

mejan̲ eller majan̲.

-ad. -or. -orna.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejeri

mejeri. -et. -or. -orna

eller mejeri ete.

hène i hårestå dær va mejeri.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejeri piga

mejeri'piga, -an

piga i gårdsmejeri.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejerska

mèjonska -an

a sa mèjonskan ùdom

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejeiska

mèjoaska -an

dee va en mèjoaska som
hedde jòhåna

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
l.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mejestake

mèjestäga -an

tillbehör till lie (L)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejestake

mèjestäga m.

Enl. uppg. = lieska/ft

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejestake

màjestàga m. sb.

lìeskaft

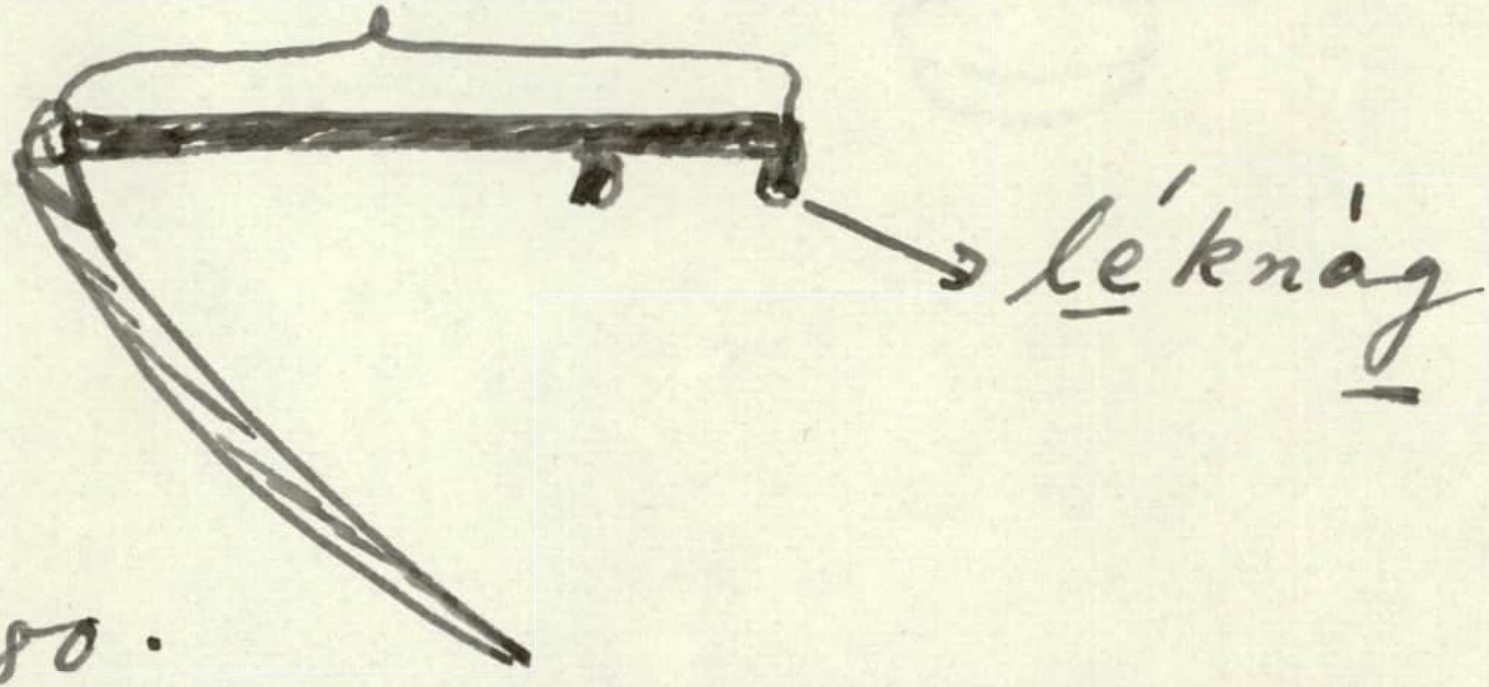

R. f 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejsel

Se skruvmejsel

och jämför × broddmejsel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mejsel

mæjsel, m., -en, pl. -sla,
-na, mäjsel.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

melass

melás

n. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*melfår

mélfår, ~ ~ an

mittelfåra vid ylägning

av ett fått.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mellan

Se i mellom

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mellan

mål²om l. imål²om, prep.,
mellan, emellan.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mellan

prep. adv.

Sc × mellom

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mellan

Se i mellan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mellandörn

mèlomdörn, -en

hål i bet. Dörr mellan yttre och inre förstuga

di töpor mèlomdörn.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mellangård

best. f. mèllomgården

mellangården

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mellanlöpare

mellanluare, -en

hårtillbehör

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k mellanlöpare

mèLomLùaen

namn på en del av båtstolen.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mellanstund

pl. i mèlomstǫ̀zon

= emellanåt.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mellanverk

mål²omvärf, n. ,- ed, pl.
= ,- en, mellanvärk, genom-
brutet arbete på linne-
persedlar. ⁴Öja.

helkläden va² doer mål²om-
värf o ²snipliz pss. ⁴Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

⁴Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mellom

melom tryckes. prep.

melom hål tré o tré.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mellomlöpare

sb.

mèllomlùaren bf. sg. m.

den väbom, på vilken tyg-
räckan svepes, eftersom
som den väves.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* mellomlöpare

mèlomlùaren best. sg.

den bom i vårstöl, som
tygräckan vevades på en-
der vårsnigen.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mellomst

mål²omst, adj., superl., posit.
och komparat. fallas, pl. -a,
mellerst.

den mål²omsta tå¹sken e
hå²de o fs²en. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x melfär

mélfär, -ar, sb.

— — en,

— — or

mitt elfära i ett ploget fält.

(v: dä gämna, de gro

vårana dem gämnade

man om våsena J. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*meltöm

méltum

kort töm mellan huvud-
lagen på hästar vid
parkörning

M. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× meltöm

méltúm

kort töm mellan hund-
lagen på hästarna (vid
parkörning; numera använ-
des körstyglar).

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*meltöm

méltum.

kort tom mellan hästarnas hvardlag (vid parkörning). Numera användas i stället korstyglar. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

men n.

1. men
sb.

kroppsskada efter
en olycceshändelse o. d.

han fick ingen men
av vad. Han fick ingen
skada av det. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

men

koj'.

men Vrojande. Stavktonigt

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

men

konj.

men

(dröjande)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

men

men

varför

ja ved ente men de
har kömed ap po böred.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mon konj. mon

men.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

men

men, mo tryckso. Rorj.

Sådan tryckst.

...mén á́d ... men att ...

Den talande vet inte, hur

han skall fortsätta meningen.

M. f. 79.

Nr 8025 Söveslad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

men

men n. sb.

skada, kroppsskada

han ~ hade ~ ägd mén ~

av ~ ad. Han hade (fick)

intet men av det. X1

X/ Om en svårkryssig häst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. men

men, mn̊ kon̊.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

men H ad nw konå vr.
int̊e ta. nér. dòm. men
nu kunde vi inte ta ner
dem.
K. f 86. / int̊e ja. ja. trär
men. ad. bara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. men konj.

du gór ed, när du får tíd. Jag, jag "trådskar" (jäktar) inte på dig, men bara du gör det, när du får tíd. R. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mena

mēna / mēnar, pl. -na, mēnte l. mēna, ment l. mēnad / tr. och intr., mena.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mena

vb.

mènpa, ± ta

hon ~ mènta ~ ja ǹta só ùla.
Hon menade jǹ inte só illa.
(det var ingen ond mening
i hennes ord). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mening

mèneŋ, -ar

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mening

mènɛŋ, -ɑn

mènɛŋɑn i sɑtssammɑnhɑng =
ɑlltså, nämligen.

mènɛŋɑn dɑ vɑ de slút me
ɑrbéjɑd.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mening II

e de mènegen vi ska
spelja a sta på hàdad
i' àra gèùvor?

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mening

mènen -en

mènenen i satssammanhang =

~~hellre, bättre~~ nämligen, d.v.s.

de skole våra, menenen ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I- mening

mèningen best. tg.

ofta som tillägg till en sats i förklarande syfte: 'märkligen', 'som man förstår', det vill säga.

N. f. 80. / N. f. 86 / ja, e. lǫ̀gen e. hälsen (meningen e. den tjènandes nytta, om

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

mening

de va värmt).

Jag är "luden" i halsen
(det vill säga det kändes
inte, om det var varmt).
Ett mycket löst halsen
användes om man utan obe-
hag kunde förtära t. ex.
mycket varm soppa eller
mycket varmt kaffe. N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meuing

mèney

hum tȯk ed i' en èxen mèney

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mening

mèneg, -en

mènegen i fattsammanhang
= nämligen.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

menigen
eds.

mènegen b.f. av mèneg

= nämligen, alltså

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

menlös

menlös¹ l. -ör, m. och f.;
n. -löst, pl. -lösa, komp.
-lösare, -lösast, menlösa.

ak, de e så menlöst allt
had han gör². Nja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåva.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mensal

mensal, -en

prästgårdens inkomster av utarrenderad jord.

St. Hesselby

Hesselby hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mea(a)

inea

de vå ènte inéa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mer

adv.

mer

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

dr. kanʃa tàla mér sá
ópod. man kanske talade
mera sa° (d.: mera dialek-
talt) längre norrut i
Skåne. R. f. 86. / där
blåsta väred mér. Där
blåste luften mer. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

mer
adv.

jan-jor-ed-àlru

ómer. Jag gör det aldrig
om mer. R. f. 86. / da-våra
nte mer-än-två då. Det
varade inte mer än två dagar.
N. f. 80. / fruentùmorna
mora, ja nestan mér.
Kvinnorna grålade och knotade
ju nästan mera än männen.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

mer
adv.

dær ˌble ˌ ɲ̊ta ˌ mér
ɨl ˌ ɪ ˌ ad. Det blev inte
mera dl i Det. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mer

mer

dan va vel nògan mér

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers. 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mer

mer

hanses får han va lid

inér en di ándra

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mer

mer el. mer

lid mér

va de mer ?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mer

mer, adj. kompar. af mien
l. men, mycken, mer, superlativ.
mest. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mer

mer

60. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mera

adv.

dé va mèra an
övorlèvare. Det ver
mera (snarare) en fest-
prisse. / han va mèra
K. f. 86. / barsk. Han
var mera barsk. x)

x): hade mera (snarare) dragning åt
[illegible]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mera

adj.

den ~ sidor ~ mèra
tr ~ hå'ks. Den (det inre
av de båda utsprängen vid
armbågen) sitter mera ut-
stån för stö"far. R. f. 86.
den ~ ble ~ ja ~ ùlad mèra.
Det blev ju mera luddigt
(om garnet i strumpor, som
valkats) R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

mera
adv.

en gång mera

nästa.

man går mera försiktigt.

N. f. 82.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mèra

mera
adv.

mèra ope vå en skåw
fr. a. i närheten av en
skog, snarare i närheten etc.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

merendels

adv.

mérandéls

för² det mesta, oftast

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

merendels

mérendéls (s'c!)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mes

dep.

mes

kivas

kan. ni får inte mes.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mes

mes m.

installaam, "smiskande"

person

de e an rèkte mes.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† mes
v.

mes / mes, pl. = ; mēdhs ; mels
l. mes ; imperat. mes, pl. =) dep.,
kissas.

spelōren kan va rōad aw o
mes mē folk. Hederkoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mesa
vb.

mèspa, =

Pres. tg. -ar

vara instäldram, "smis-
ka" för sgn.

han, star, o, mèsar,
för, dóm. Han står och
är inställ mot dem.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mesig
adj.

mèsad

instället som gö ett vanligt
och "miskande" stä.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mest

adv.

mest

mestadels, framför allt

mést av gårarna

framför allt vid herrgårdarna.

K. f. 78.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mest

adv.

mest

mestadels

di dànsa mést pa en lå. Man dansade mestadels på en loge.

R. d. 27.

H. Herrestad

NL 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mest,

mest i allr.

... nor han va
mest säksti åur,
nä han var 60 år.

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mest

mest
adv.

närapå

dær gar mést en dá.
det åtgår närapå en dag.
N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mest

mast

88.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mest

1. mest

pron.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de mésta de flesta

de mésta*) för det mesta, mesta-

dels.

K. f. 86. | han ha sànorlun

vad hùma de

mèsta. Han har san-

nolìgen varit hemma för det mesta.

*) dvs. som adv. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. mest

han ˌ lå de ˌ mésta

han ˌ vå ˌ hær. Han låg

till sångs större delen av

den tid han var här.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. mest
adv.

mäst

för det mesta, oftast
mestadels; i högstagrad, fram-
för allt.

da ~ e ~ mäst màrorna.
Det är mestadels mödrarna
(som fö°känning av det).

K. f. 86. / da ~ va ~ mäst
strås. Det var mest
(främst, framför allt) i början
(som det 1. Det förekom). K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mèda

meta
vb.

N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meta

mēda (1 dor, pl. 2 da, mēte, mēl, mēl blotū i n. sing., mēd, pl. 2 hn) intr., meta. hum som helst far mēda ēle fif i ān. Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meta

mèda, =

(meta fisk)

han, sto, o, mèda.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

metall

metåll, m., -ån / pl. -or, -na
mindre brukl.) metall (metall-
ämne).

Kær sfca våra mäzja sålors
metåll tz. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

metsaft

mēdurāwt, m., -bn, pl. -a, -na, metsjö.
ōja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

metraft

mèderåwt n. cs.

metpó

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ineter

inéter

óver en inéter fjàka

i väggen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meter

mé'tor, ' -n, =

de. rè'kna e. mé'tor.

han räknade (vedet)

meteors.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meteraft
sb.

mèderówt

metspó

N. f. 79.

1 0wt antagl. ehandrúl hil + rawt
l. L s.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mickel

mi̇tzel, : best. form sg.
rär tonde ockenas ; pl.
mi̇kla ; (? mi̇tklana)
han skad. en mi̇tzel.
Han skôt en rär.
M. S. 90.

Nr 7474 Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mickel

mittjel

„ en falsk människa "

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

mickel

Åv. mèkel

Åv. i betyd. slug person.

Dä e en mèkel. Det

ä en råv (= slug person)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mi̇kel

mi̇ʃʃal m.; ˈ—an

mi̇kel rår

mi̇ʃʃal han gål rålet.

mi̇kel rår han gal otåkt.

K. f. 86. / da, lød so, råled,
nar, man, hørde,
mi̇ʃʃalen. det lät

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mickel

så otäckt, när man
hörde gråven (yla). D. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

michelsdag

mi'tjelsdå

den 24 oktober

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

michelsdag,

mèʃelsdå s.

24 okt.

han e fåst ti

mèʃelsdå,

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mickelsdag

Mickelsdå, m., -n, Utan pl.,
Mikaelidag, Benämning på
Gänstekjöns flyttningsdag,
den 24 Oktober, 2/ med pl. =, -na,
benämning på flyttande gänste-
kjöns fredagar från och med
den 24 Oktober till och med den
1 November.

Allen
№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

gäss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mickelsdag

mìʒʒelsdå

den 24 okt.

K. f. 86 (l. mìʒʒelsdåna)

pl. mìkelsdåna = tjänar-
nas friveckа från och med
mickelsdag / 2 - mìkelsdåna
under mickelsdagarna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mickelsknekt

mitzelsknäyta pl.

dränger som hade ledigt
från sin tjänst under mickels-
veckan, dvs. den vecka, som
började på mickelsdagen
(den 24 oktober).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* mickels-knekt

mi̲ffelsknæjt, pl. -a

drängar och pigor vid oktoberflyttningen.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mickelsknekt

mi̲ckelsknäkt; pl. = — = a

dräng som var ledig från
sin tjänst under mickels-
veckan, som började den
24 okt.
m. f. 80
K. f 87.

Nr 7533. Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

micklabo

mìklabò n.

råvlya

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× micklabo

sb.

mitslabå

l. miklabå n.

råvbo, råvlya

dær va at miklabå

hær nära va järad.

Det fanns ett råvbo här nere

vid gårdsgården. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middafton

middátan l. middáftan [x1]

enklare eftermiddags-
måltid (vid 4-tiden)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x) Lynes vara mindre vanlig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagston

medåtan / även méåtan

en av dagens måltider

(mellan kl. 4-5 e.m.)

Nr 4878 St Herrestad, Herrest.bd
I. Ingers Exc.gr

1950

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagston

mé'dåtan s.

ell mål på c. m.

vid 3- eller 4-tiden,

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midaftonen

middagen

(måltid)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× midafton

mɜdátan

(måltid)

8103. Björsjö, Herrestads hd

V. Welander

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midaftonen

Midáttan

en måltid kl. ½ 5 e.m. Bestående

af fiskemad

Midáttan inj å jusastagen ud

sades i april månad.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

middagston

mid'tan obj. sb.

en eftermiddagsmåltid (vid 4-
l. 5-tiden); ej under den
mörkare delen av året.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
N. Hugo Areskoug, 1962

Bestod t. ex. av "en smörgor
mål" en brödskiva påbredd
med ister flott. (de kom-
ved på märkan, mål.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) midafton
feb.

Man kom ut på
åkern med det, dvs. man
bar ut "midafton" till de
drängar eller pigor, som arbe-
tade ute i marken).

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ midafton II

sa hade di méatan ve
hál fémtiden.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middafton

middátan

enblare ~~efter~~ middagsmål-
tid (vid 4–5-tiden)

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagston

medáftan

en måltid på e.m.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middafton

midå¹lan, m., -- ar, pl. -na, -na, mera fton, måltid som intages vid 5-tiden på eftermiddagen.

Ha ska i ha te midå¹lan?
Vi fink² fi¹temå¹d i går te midå¹lan. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middafton

middåtan

mellanmål på eftermiddagen

mellan kl. 4 och 5.

K. f. 86. / eda, middåtan

äta middagsmål /

de, åd, middåtan. Man åt

middagsmål.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midafton

medáftan

en av dagens måltider.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagston

medåftan eller meåftan

en måltid kl. ½ 5 e.m.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middag

mi̲da, f. - r. pl. - do̲r, - na,

middag.

i mi̲das, i middags.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hään.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middag

mi̇̀da -an

mi̇̀da klokan tó̲l

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middag

mída

Sv. om måltiden

om mídorna vid

middagstid

N. ö. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middag

mída f.

middagsmåltid

Nr. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

middag

fra màren ti- méda

från morgon till middag

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mi:dda

mi:dda, -'an

(mål'ti:den); år. 'middags-
kost,

~eda, mi:da åta middag

{n. f. 80.
K. f. 86 | de va hemma.
o ~ad mi:da. De
var hemma och åt
middag. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. middag

dén han ~ ad ~ fortr tvá
fyydbóla tr. mída.
~ Denne han åt fyrtiotvå
köttbullar till middag.
n. f. 80. // so ~ gik ~ dr ~
ma ~ mída ~ trn. Ja gick
de med middagsmat åt ho ~
nom. T. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middag;

mé̱da, – n s.

mé̱dor, – na;

di hadh hn tì̱mh

ti mé̱da;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagsbete

mídesbéde n.

uppehållet i arbetet under middagstiden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagsbete

middagsbädd, -- sb.

uppehåll i arbetet under middagstid

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagsfrihet

middagsledighet, uppehåll i arbetet vid middagstid.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagsfriket

middagsfriked, -en -or -orna

den skolen vi sprenga a

påsa i middagsfrikedorna

middagsrast

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagsmjölk

mídesmilk

vid middagsmjölket mjölket

mjölk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

middagsmjölk

mídesmíltſs

vid middagstid mjölkad mjölk.

K. f. 87.

mídesmíltſsen va - vel - àlor best. Middagsmjölken var väl allra bäst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mìdjà

mìdjàn x) best. fem. sg.

Jfr x tjurmege

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

x) Medsterkt betonat
på ult. ma. tvol. mellan
semifortis o. fortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midja

midja, n. -n, -d (pl. = -n, mindre brukl. midja.

fruentimmorna hade midjed
öfre ögz ärmarna. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midsommar

1
misomar, m., – ar, pl. – mra,
– na, midsommar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midsommarsafton

midsommars-afton, m., -ton, pl. -tonar, -tona, -na, pl. mindre brukl., midsommarsaftnar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåsr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midsommarsafton

misomarsàtan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midsommarsdag

misomarsdå

står i obest. form

di dånsa te èna fråm po

månanen misomarsdå.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midsommarsdag

msomarsdå

Offa i betyd. 'midsommars-
dagen'.

Han. Kôm msomarsdå.

Han kom midsommersdagen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

midsommarsdag

midsommarsdå l. misomarsdå

dv. i betyd. 'midsommars-
dagen' i tidsuttryck.

K. f. 86.

Jfr. sanktthansdag.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mi'kæli

mi'kél

mikaelsdagen (den 24 oktober).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. mikaeli

mikéli

tiden kring mikaelsmässan den 24 okt.

R. f. 86. | snart är den
tjugofjärde,
snart är mikéli dag,
då jag hemkésa skall,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mikaeli

för mig blir
glädjen ål. gud gälpa
åla tjänare, som tiftor-
träda skål. (Rspe. fom).

Denna vers sjöngs för av
tjänstefolk, som lämnade
sin tjänst vid mikaeli.

H. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mickelsveckan

mickelsdagen bet. sg.

veckan som börjar den 24. oktober. Då hade tjänstefolket ledigt från arbetet.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mil

mil, n., -et, -ed, pl. =, -en, -ena, mil.
Förväldrad. Nu mil, m., -en, -ar,
pl. =, -arna.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mila

mìla f.

sb.

bēa i hwondlag tìu

hāst

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mila

mila, sf., -n, pl. -lor, -na,
bet., att lägga i kästens mun.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mila

mìlfa f.; pl. -or sb.

beä i hwadlag till häst

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mild

mel

blid och vänlig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mild

mil l. ¹-or, m. och f., n. mil-
pl. ²-la och efter for, för, ¹-la
komp. ²-lare, -last, ¹/mild.
mil vintor, ²/leende, om mår-
skor. Kvinnan kum je o va
sa milor, nar kum je te
stivestöken. Bromma.

Mål.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inild

Inil

inet glad uppsyn

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mild, a.

mil

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

20. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mild
adj.

mil; pl. = a

vänlig och glad till ut-
seendet

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mälda

vb.

mela, ór, si, =

anlägga en väntlig ugnsgrop

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*milda
vb.

mela, ópr, vsl, =

antaga en mild (vänlig och glad) uppsyn.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< mildsedd

adj.

milsédor

glad och vänlig

han e so milsédor å se.

Han är så glad och vänlig av sig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Aréskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mildsedd

adj.

mjlsédor

vänlig och glad till ut-
seendet, med vänlig och
glad uppsyn.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

militär

molatt/ér, -ar.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

miljon

miljón ; pl. — -or

han tjänte miljónor

på den gården. Han

förtjänade miljoner på

den gården.

N. J. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

miljonär
sb.

miljonér m.

han ~ fick pa ~ sad ~ blé ~ miljonér. Han köpte det (ett industriföretag), och satt och blev miljonär.

M. J. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

milkörsla

pl. milkörslor

Körslor på en mil eller mera,
som utföres s. dagsverksprestation

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ millor

pl. millor,

maskroson. Taraxacum vulgare. Bet

gott kreatursfoder.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

milpåle

mi²lapåle l. mi²lapåle, m., -n, pl. -la, -na, milstolpe.

Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hl².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

milsten

mìlastèn m.

mìlstolpe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mìlasten m.

mìlsten

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

milstolpe

mìlastólpe m.

(Blott i egentlig betydelse)

jfr. milsten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mälte s. 1

mälte

= mjälte

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

89.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

min

min, mitt, -a

Svagtr. min, min

ja - sägnar min - kniv.

Jag saknar min kniv.

N. f. 9a / x / Eder mig. kniv.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mèn
mon.

min, mit, mìna

i mìna pàgatàr.

de va i mìna forèldras tid.

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

min, pron.

min, min, mitt; mina

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

113. 114.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

min

min; mitt; ~a

pron.

ja. vid min liv åte.

Jag vet mintamm inte.

K. f. Sk.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mindre

minor

komp. till liden.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mindre

minor, minst

komp. och sup. till liden.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mindre

Minor, Komp. till Liden

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mindre

mi¹nor, adj (komp. av
li²den, liten) = i alla genus,
sing. ak pl., mindre, superl.
minst, = i alla genus, pl. -a,
minst.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. mindre

mínor obÿl. adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
[redacted] Hugo Areskoug 1961.

en mínor pråg en mindre pojke. (absolut komp.)

R. J. 86. / på de mínor bönastälen. På de mindre bondgårdarna. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. mindre
adv.

mínor

han ~ hör lid ~ mínor.
Han hör "lite mindre", hans
hörsel är något nedsatt.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minna

mìŋa, mìŋda vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

mana ja en hast med piskan.

de fiŋ mìŋa hästan me snærtan. De måste mana på hästen med piskan. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minna

mina

trans.

mana ja° en häst med juikan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minna ob

mɛ̀ŋa ; —or, — ; mɛ̀ŋde ; mɛŋt

påminna

du ska få hɔd au maj, am du

vɛl bå̀ra kå̀ma ihɔ̀ a mɛ̀ŋa mɔ̀.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minnas 86

mr̲ja·s ; mi̲n·s ; mr̲jdes ; (mrnts)

de mi̲n·s ja̲ inte rä̲kted minnas

perf. part. borde så gott som alltid
ersättas med motsv. former av "kö̲ma shu̲"!
som är det vanligare verbet.

M. Areskoug 1926.

Sf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Mènnas

mɛ̀ys, pues.

a'lt va jå kan mɛ̀ys, så

tahø'lda de hå̀astagå̀an.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minnas
v.

inf. mejs

de kan jä ante mejs

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minnas, v.

pres. sg. mins

" pl. minas, minans l. -nans,

minas

pret. sg. mindes

" pl. mindas, mindans, mindas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

124. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minnes

Sres. mins

erinra sig.

Olspys - ~~ord~~. form.

Ja, míns só vél. Jag
minns så väl. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minne

miya

dra si ti miyes = försöka komma i håg.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minne

mìŋa n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minne

sb.

mìŋa n.

förmåga att minnas

at gó̀t mìŋa. Han gott minne. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minns;

mejs, dop.

de mejs ja linta,

A 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minsann

minsán

nä minsan va di i

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minsann

minsann.

2436 Bromma, Herrestads hd

Helga A Fersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mènsan

mènsán

fóstånkningsord

nu mènsán ej kan vi ej tåd

nåd

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minsann
int.

minsán

vi ha minsan hat
ärtasöpa idå. Vi har minsann
haft ärtsoppa i dag. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× min-sjäksen

minsjéksen

kraftord

de kan jä do minsjéksen

inte si

N.H.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minst

minst

den minsta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

115.69.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mi'nst

mɛ̀nst

mɛ́nst gɾɛ̀a den minsta
gɾisan gɾɔ̀ en gård.
hon e va e mɛ́nst gɾɛ̀a.
R. f. 86. / den mɛ́nsta de
minsta.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*minstingen
adv.

mìsːzen
åtminstone

da ~ e ~ mìsːzen ét ~ par ~
år ~ sːn. Det är åtminstone
ett par år sedan.
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

åt minstone
adv.

inlystana

åtminstone.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

minstingen

mìnstigen

åtminstone

de va mìgstigen fìna

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mìnstingen

mìnstegan

di' fær vel hå' ta begrå'nsegan,
mìnstegan ..

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ minstingens
ask.

1
misins

åtminstone

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ minstones

mi̲nstknes l. mi̲nstingens, adv.
åtminstone.

Hedeskoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

minut s.

manút

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

103. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mirra

mirra

småkrok: fruntimmer som håller med
den hon kommer till.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× missbedja

missbö¹ (- bör, pl. - bö¹, - bä¹, pl. =, -böd¹, -bön, m. och f., n. -böd¹, pl. - böna¹, -bö¹, pl. - n) fr.,
missbjuda.

ja byff ända¹ misbön¹, for ja byff ända² bön nud for pöan¹. Oja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

miss bjuda

misbjúda, misbjód

bjuda ett bnl. säljarens me-
ning alltför lågt pris.

K. f. 86.

Kopa · form med
dialektal accentuering.

1.1–5.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

missfoster

mɛsfɔ́stər n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

missfoster

misfóstor n.

Ss. obehaglig människa, pojke etc.

de e at räktat misfóstor ti kár. Det är eu riktigt misfoster till Karl. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

misslyckas

mɔslýtsas, =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mɛ̀'sslyckas

mɛsslɏ́ʒʒas, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

misslyckas
l.-as

mislyfftas (-as, -as, -ad3) dep.
ah impers. dep., misslyckas.
dh mislyfftas mh fifed, nar
dh e rehtet mord om natorna.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mi'sslynt

meslýnt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

misväxt
sb.

misvékst

n. f. 79.

Se även leden sep. pär.

J. J–s.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

missvårt

missvýst

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

missväxt

misvékst

Repris-ord med anpass-
ning efter målets accent-
system.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mästa r. i ²/₂ or

x mista s.

plats där rotfrukt
slagit fel och alltså
för stort mellanrum upp-
kommit mellan dem som
kommit upp.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+mista

mästa; pl. =or f. sb.

obevuxen fläck i en åker;
fläck där det saknas gr
kommit upp.

där va stora mästor.
de fjorde o. sådde mästor
N. J. 90. de körde och
sådde igen mästor.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mista, vb

mista

69. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

xl 1. mi'sta

mi'stta; pl. -or sb.

bar fläck i besäd fält
(därför att det tödde eller
sådd kommit upp ojämnt)

en. mi'sta

R. f. 86. xl Lgs: mista

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. mista

mista, mista, mist vb.

(förlora)

han mista sänsan. Han förlorade sansen.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mista ob

mista ; -or, —; mista ; mistad

mista

hum har mistad sin gonfrudam.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2)
mårstad, -a

x) misstig a.

de e mårsteda (bedorna):
stå med "mistor" mellan
plantorna.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen; Lund

*mistig

adj:

mìstad, n. =, -ˆ-a

med bara fläcken här och
där (om ett bestånd åker-
fält).

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mistig

mistad; pl. -a adj.

med bara fläckar (om

en fält med gröda)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mit
adv.

mæt

due står - jag mät
är överträgad. Du
står ju mitt i väder-
strået (d: platsen där
vinden sveper fram).
n. f. gl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mitt

sb.

mítten best. sg.

de dygnor nér pɔ
mítten. Det "tynger ner"
pɔ mitten (av tváŭlinen, pɔ
vilken tváŭ hángts aŭ tor-
ka, mitten av tváŭlinen
buktar ner). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mètor r.

mitt s.

mitt

1 mètoren pau skoded

(mitt på skjutluckan)

2anor a vepa a stra sålas i mètoren

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. V 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mittel

mi²tel, m., -- ka, plan pl.,
midt. Förek. mest i best. form.
Skåpen smal¹ aw² ga mi²telen.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Olaks.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mi'tel

mi'talen best. sg. sb.

mitten

2 mi'talen i mitten

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mitelgång

mitelgång -en

den e en mitelgång gen rét hén

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mittelst

mi'telst

mittest, mellest

de mi'telsta hä'sad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mittelst

mi²telst, adj: superl., positiv.
ch komparativ. fattas, = i
alla genus, pl. - a, mellerst.

fa²pes dsd e den mi²telste
gå¹ren. öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Häir.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mitteltrå

mitteltrå, -d

trå i mitten. hå = på halva
lijden av konsonkeswägg.

mitteltråd de kala di för
lösholt.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mitt för

mít för l. mít för [prep. abs.

abs.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjuk
adj:

mjug ; pl. -a

mjúg márk mjuk mark.

Hr gemint bløt (el. blöt).

R. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mitfór

mi'tfor

mi'tfor prèsta_g'ården

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjuk

mjug l. ¹- or, m. och f., n.
mjugt, pl. mjuga och efter
for. for², ¹-ga o. s. v., komp.
²-gare, ²-gast, mjuk.
Nar en ha dölia ten, vil
en helst ha mjugt bro.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. ²Blåsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

njukna

mjuⁿ²gna (- ar, - a, - ad, - a,
pl. - n l. -nen) tr., uppmjuka.
Selhörjatrànen han mjuⁿ²gnar
lärad brå. St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjukna

mjuna (- ar, - a, - ad) intr.,
mjukna, bliva mjuk.
Lered mjugnar sa bra
au falhozatrån. St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjäll
adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

komp. mjèlare mildare i
smaken, ej så skarp i smaken
(t. ex. om trädgårdsrabar-
ber, som skördas tidigt i mot-
sats till grövre rabarberstjäl-
kar). da. e. mjèlare
(om späd rabarber). R. f.
86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mältsk r.; ²/₂ a

mjälte s.

mjälte

M Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mälte r. j ²a

mjälte s.

mjälte

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjälte

mèlth, =èn m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjälte

mjälle, m., -n, pl. -ta, -na,
mjälte.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mjälte

mèlten [x1] best. sg. sb.

mjälten i slaktat svin; kokades tillsammans med blodkorven, för att denna inte skulle spricka. Kallades även pulsefrälsaren; se x pols-frälsaren. R. fj. 86.

pols-frälsaren.

x) I Gemin form? Hörd 2 ggr. I andra socknar mèlten.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mjälte sb.

dän mèltan tó. du
ùta, tr, nód ànars.
Den mjälten (d.: d. det slakta-
de svinet) använde man inte
till något för öfrigt (d.: utom
till att koka tillsammans
med blodkorven). R. f. 86.

Nr 7533 Hageskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mjäwla

vb.

mjàwla, =

tala otydligt, sluddra

ha sidor, du o

mjàwlar, àtor? Varför

sitter du och sluddrar?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöl

mel, -et

dær va ár e mélad.
Det var or i mjölet.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöl,

mel, -'ed s.

di hade mé'ed i

en mè'bé'n.

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöl

mel, -ed

nor mûsen e mêt, e mêled

bêst (beskt) sûges hè den som

inte vill âta då mat bjudes -

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöl

mel, lad

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöl

mel, -et

meled va ti sist grönt, men dån blå
hå, di va så edelet.

Nån musen e mått, e meled best = för
den som har överflöd på allt så dån intet tom
smakar.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöl

mel, -lad sb.

so strøde du mélet på.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mel n.

mjöl s.

mjöl

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöl

mel, n., 1- ed, utan pl.,
mjål. Bromma.
Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöl

mel, -'ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

nar. mùlsan e. mát, so.
e. mélad bést. Vår musen
är mätt, så är mjölet bäst.
Ordspråk. Se närmare u.
mus. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mjöla

mjöla /- ar, - a, - ad/ impers.,
mylla

de rent mjölar am jögh-
jälinja i mölana.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölbing

melbinj, -en

den stora kubikformiga behållare, vari
man förvarar rågmjölsförrådet.

Ifr under mjöl

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölbinge,
melbör, - hm s.
- a, - ma,
han va öfv o
tröd i melbören,

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölbinge

melbi3, -len

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

melbers r. j-a Nyölbinge s.

Nyölbinge

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölbinge

melbigan best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjöldryga

meldroja, f. -n, pl. -jor,
-na, mjöldryga.

(Allm.)

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. (Skåne.)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mjöldust

sb.

meldúst, -ín

fint mjöldamm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* mjöldyyra

meldúpa f.

mjöldyyra

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mjöldyst

meldúst, -lån sb.

fint mjölstoft

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölgröt

mèlgrød

rågmjölsgröt

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

mjölgröt

Sv. melgröd

Åts bl. a. långfredagen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölgröt?

melgröd, m., -en, utan pl.,
mjölgröt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. mjölgröt

melgröd

rågmjölsgröt

äts stundom med sirap

K. f. 86. / dr. kogor ~ melgröd ~ hösorna. De koka mjöl-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mjölgröt

gröt i strumporna.

Talas om någon gick med
veck på strumporna.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ogjörlig, a.

mèlad, mèlad, mèlad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

112.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölig

mèlad

bemängd med mjöl, över-
dragen med mjölstoft

so. va. dan. mèlad.

Ja° ver Den mjölig (om
brödgraden t. grissan).

R. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) mjölk

Genns mask.

(s: hon spilde néd-an)

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

meltʃ r.

mjölle s.

mjölk

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk

mælkj. [illegible]

hum kom stygom a hade
hàla bil me si hum a
stygom en span mælkj.

J. W.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk II

sil a pantoflor a milfy -
a bil

J: fick man till frukost

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk,
mellg, - Ln s.

ja ska gå o hänta
mellg;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk

miltj

tjyllslå miltjen, tänna den något.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk
sb.

mjölk, -en

nymjölkad mjölk, nj

mjölk /

N. f. 79

mjölken har skörad, sr.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk

mælfg. / en , yngre mælk

dær har ja fjørt ma mælfg

ska ja bæra tvæ / stæra

spæna mælfg hæm ?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Injölk II

e du ènta gån på arbäj enn?

fört ska jå åsa mjölken hinn.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk III

dan ha bòda mélk a
smör a fjýd a beˊ a vèllamél.

(om en handkarn).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk

mältz -en
l. melk (y.)

förgad mältz ma-
gdeiga - 2. Ser mjölk
med flagkarver i
K. f. 78 / tre liter sød
St. Herrestad / mältz. Tre liter
sött mjölk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk

mjölks, -an f.

ty. milk

förgad mjölks, sur mjölk.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk

milfs, m., -n, utan pl.,
mjölk.

Stem.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk

ä. mælkj, ¹en

y. mælk, ¹en

en kwǫk sǫ̀rjad mælk

en kwǫka sur mjölk el. fílburk.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd

l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk

mjölg. 1 an

sula. mjölg äta mjölk
med sked. / mjölg o. bröd
mjölk och bröd.
R. f. 86. /

an. Kröka me. drijga o.
mjölg. En kruka med svag-
dricka och mjölk. R. f. 86.

Hedenskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) mjölk

Gensmask.

(Sja slå zéd en: tåll-
de ut "honom").

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka
v.

mølka -a -ad

de våra kåya nök, för så
skole en stia öp a mølka om
måanen.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka
v.

mòlka -a -a -ad.
pp. mòlkad
d. mòlkå ett. pl. -ada.

Klokan èleva jek ja
hæmed a skole mòlka.

1950- 4878. St. Herrestad. Hem. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mj'ölka
v.

inf. mölkå. -å. -åd

eller mölka etj.

di som mölka då di fik hål
stát imod statkáren.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka vb

mjölka ; -r, -r ; - ; -d, -d

mjölka

mjölkar hon dokted,
ed en bra ko.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka;

mjölka, -ar, -a, -ad;

di mjölka för ögta

pörr;

lös mjölka etc.

Baldringe

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka
v.

mölka -an -a -ad.

5073. Sövestad, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka

molka -ar pl. -a, -a. -ad

mòlka

1. tjörna molka tå lided, tå orkan ente ongvära non (sc. mjölk)
2. han kua mi ti å molka.

Högestad, Sövestad, Baldringe.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka v.

mølka -a -ad

de e bæ̀ton a èyan kå ha
en sæ̀da tìlia öjr a mølka

Talesätt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* mjölka

vb.

mȯlkfa, =, ˊ-ad

Pres. ˊ-ar

mjölka

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka II

Slen ja börja å molka, så kone
ja försälja mina börn.

Nr 3906 St-Herrestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka

Sc x mulka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka

mål̲ka (- ar, - a, - ad, - dd, pl.
- ade l. -ada, ~~pl.~~ - a, pl. - n
l. -kn) fk., mjölka.

Bromma, Öja.

V Sövestad, V St. Herrestad

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölka II

mål²ka (- ar, - a, - ad) intr.,
mjöl²ka.

Anm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkbord

mjölkbord n.

bord vid vägkanten, där mjölkkannor ställas för leverans till mejeriet.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölke

mältsa m.

tillmjölke

prüna o. mältsa rom

och mjölke

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mjölke
s.

mölke, -ed

mjölkning, handlingen att mjölka.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mjølke

mjølke, n. = mjølkning

hört i denna form, men den

gemena formen torde vara × mølke

/

två maul mjølke

för frej.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mjölke

mjölke – en

mjölke i sile

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölke

miltje, -en

sill-mjölke.

hum eder bode rümme i miltje.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölke

mål̲k̲, n. ,– d. utan pl.,
mjölkningo förrättande)
dc läja mål̲ked dc fri̲s̲tar
ärnara. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölke

milʃʃk, m., -- n, pl. -ʃʃa, -- na,
mjölke. I fisk.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölke
sb.

mjölka, -an

(i fiske)

mjölka o. mjölna mjölke

och from. Dk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkedrick sb.

mjölkadrifs

dryck av nymjölkad mjölk

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mjölkesa

mölkesa -an -on -onna

mjölkeska

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x) ~~mjölkera~~ mjölkera

mjölkaska, pl. = — or, = — orna

mjölkerska f.

mjölkasorna de = sata =

säkes. mjölkerskorna (på hem-

gården) äro sex (d: ~~dräng~~ -

karar och gossar x)

K. f. 78

Sk. Hörsebäck

x) En lönefö-

rmån

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkespann

mål²kes·spàn , m. ,– s, pl. – a,
– na, mjölkståfva .

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkeko

mölkekö, s., -en, pl. -kor, -na, mjölkko.

den jölnda dd e den lizzaste mölkekön.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkfat

s 6.

mèltzsafåd n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hersleds hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkkalv

mältsakåla pl.

kalvar som ännu uppfö-
das med mjölk, spädkalv-
ar

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkkanna

mjölkkanna f. sb.

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk-kanna

mjölkakanna -an -or -orna

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkkanna

mältsakänpa; pl. = — ⅟ or

om de stora mjölkkannor
av metall (plåt), vari
mjölken transporteras till
och från mejeriet.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk-ko

mòlkekǫ̀. -en

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mjölk-kruk

mjölkakrôke l. mjölkakrôke,
m., -kn, pl. -a, -na, mjölkekrus,
-krukor.

Månen bar mjölkakrôken
o kvinnan smörkôpen, nor di
je tk jölks öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mjölkkruck

mèltsjakrȍk, sb.
\ — ' — en,
\ — ' — or

mjölkkruka m.

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mjölkkruck

sb.

mältzakröke

mjölkkruka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hersleds hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkkruka s.

mältsakrök r. j – a

mjölkkruka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkkruka,

mèlkzakrùk-a — en s.

hus kùm ma

mèlkzakrùkan i

kòùnan;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mjölklag

milfjalåv, -ad

mjölkkörarlag; sammanslutning av personer som skiftas lik att köra mjölk lik mejeriet.

finnes i Bussjö i Bromma.

2436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkpiga

mål²kapia, f. -n, pl. -pior, -na, mjölkpiga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkskjuts

mèlkskjùs, ˋ–-ˊ-en

skjuts som transporterar mjölk-
leverantörernas mjölk till och
från mejeriet.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölkspann

mèlʧaspán, pl. ~ - ~ a

m.

spann med mjölk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mjölksats
sb.

mèlksasàt n.

en slags kärl för mjölk

Jfr × sätt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölksätt
sb.

mèlʧsasét n.

ett slags mjölkkorka; se

u. simplex sätt 2.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölk-tunna

mèlkjå tý̲ja -an -a -orna

di' hade j̲ø̲ra nó̲k a bø̲ra di'
stø̲ra mèlkjå tý̲jorna

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mjölsäck;

melsäck, -en s.

-a, -na;

C 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mjö"vla
vb.

mjèwlja, =

Pres. -ar

tala otydligt, sludra
på målet.

han ~ bara mjèwlar.
Han bara sludrar.

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mjövseken

mjövseken

"som talar vackert och hackande".

Nr 3347 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mø̄r r. j; ²⁄₂ or

best.f. sg. mø̄ln rad av slaget gräs eller slagen klöver.

²gjø̄rna brägde ²mø̄rna ūd.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x
mo

s.

mø, pl. møər

rad av huggen, ännu icke bunden säd.

de lø på mø.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ino

ligga på mø

ligga sychuen. men icke bunden
(om sädd)

sæn la på mø

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

*mo
sl.

(= licskår)

Genus mask.

den första mån.

M. f. 90.

Nr 7474 Ojå Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Ojå

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mo
s.

mø pl. møor

rad av huggen. icke bunden tåd.

de lø' i møor.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† mo

mō, f., -ˀ en, pl. ˀ or, -na,
1) skära, gjord af lien, då
säd l. gräs afskäres. Sən
liˀfˀor på mō, 2) så mycket
säd som vuxit i samma skära.
ta o neˀfˀa di ˀudastə mōˀorna.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(~~forts.~~)

* mo
sb.

Genus maskc.

den fósta mónen, den
ánra mónen

K. f. 86.

Rad av huggen, obunden säd.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mock

mok , n. ↓

gråt

stela ti' mók

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mocka

måkka

vara vresig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mocka

1.
= gråla

Se mucka

2. = rengöra ladugården

Se måka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mo

x mod

sl.

1. Den bredd av ett fält som en skördearbetare avverkar med lien, då han går från ena ändan av fältet till den andra.

2. Den matta det fallna strået bildar.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

×mod

han ˌtɑ ˌbrɑ́ mɑ́ ˌɔ
Han tog bred lieskan
(djup ˌinskårning med lien
i fältet). / sɑ́n ligɔrk ˌ
pɑ ˌmɑ́. Sådan ligger me-
jad av lien.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inoder:

Ingar Nels Jöns = Ingar Nils

Jönssons = N. J-s hustru eller änka.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inoden
s.

mår, -'en gen. mårsas
el. mårses

-- ha mårsen hås sí ---

mårsas blån

Ja hade en gamal mórmor, som vå
hos mår.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder

mår + förnamn el. beteckning
för kusinen: mår fjäsk
(kusinen här en kusk på st.
Herrestads gård)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder:

nää, ènte i mín tíd, man i mónsas tíd.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder

mōr

anv. som titel till husbrun av allmoge – och husmansklassen.

mōr tōr, mor Thor, husbrun till en fjärdingsman i H.

Nr 4878 st Herrestad, Herrest.hd
I. Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder

mor

anv. ss. titel till allmogekvinnor:

mor stäjman

1953. Bjerrejö. Hemmahörd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder

mòor, -ln

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder s.

mor el. mo̊or, best. f. mo̊oren.

pl. mo̊ror

mor

M. Areskoug 1926

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder

mor, -en f.

Tilltalsordet mor användes
ofta. ä. av gårdens
tjänare åt husmodern.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder

mo:or[1], f. -n, -r, pl. mo:ra[2], -na, moder

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder, s.

mǫ́or

mǫ́ors l. mǫ̀ors, gen.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

6.39.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

modern

ingen, gen. mänses

på fäns a mänses grav

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moder

mor

hanses mor

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mogd
adj.

mɔ̄d = mogen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mogas
vb.

mɑ̊s

mogna

den skola te o mɔ́s.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mogd

mǭd a.

mǫ̀da pl.

mogen;

-- nor bǭrum va

dùktad mǫ̀da;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ mogd

mȧd l. ¹–or, m. och f.,
n. mȧt, pl. mȯ²da, komp.
mȯ²dare, –dast, mogen.

¹Rullen vȧ mȯd, men bȧ¹ks-
rȧsakȯrned vȧ mȯ²dare.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mogdas

mɔ̄ds / mɔ̄ds, pl. =, mɔ̄dɛs,
pl. =, mɔ̄ts) dep., mogna.
bɔ̄rɛn bejynte o mɔ̄dɛs.
Sugdɔ̄mɛn ha mɔ̄ts pɔ' n.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mǫ̀en, mǫ̀ed

magen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mollskinn

mjölsäg n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mollskinnsbyxor

mulfrigsböjsor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moln

moln n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moln

moln, n., ¹⁄₂ kd, pl. =, ¹⁄₂ hn,
moln.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

molu, s.

, málnad

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

24.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *mod

ma ; pl. ~ or sb.

1. lieskår, lieskårans bredd, bredden på den sträng av
grås l. säd, som slåtterkar-
len avverkar, då han går
sig från den ena sidan av
fältet till den andra.
2. den mätta, som det fått då
strået bildar, sedan slåtter-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× mod
sb.

karlen får flyttat sig
från den ena sidan av fältet
till den andra.

bråj mål bred liekaka);
anors törpara han tå-
son liden mål. Anders
Torpare han tog en sådan
liten (smal) lieskaft.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

+mod
sb.

de tɔ̃ en fàrla
mɔ́. De togo en fɔ̀r fɔ̀r -
list bred liɛskɔ̀. — de
skola - liga - bátor i
mɔ́. Det (grɔ̀set) skulle
bilda en jämnare stråŋ. /
liga - ɲɔ - mɔ́ ligga slagt
i stråŋar (t. ex. om grɔ̀s).

R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

*mod

de-la-s2-bé'tor sb.

2-mòor. Det (d: det mejade)

lade sig bättre i "skåror" (strängar).

"x)

R. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Dvs. om man använde en

S. R. bÿl (se 2. böl).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. mo̲or, ä. vbl. vid tillbl. i äldre; se lapp III. moder

mo̲r, – en f. l. mo̲or (ä.)

mo̲rorna best. pl. mödrarna

mo̲rlen – va – ja – dö. Modden verj in död. N. f. 80.

N. f. 80. / de – e – mest

K. f. 86 mo̲rorna. Det är oftast mödrarna (d. v. s. som få kännedom av det). K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

moder

mår nels ~ ånors. Mor
Nils Andersson (hustrun
till åboen Nils Andersson)/
I äldre tid nyttjades mår
som tilltal till okända
gamla kvinnor. Var namnet
känt, talde man mår ~ nels ~
ånors, Mor Nils Andersson
o. d. Dr. Gr. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. moder

En vïsa, som áltíd
mór hon sóg. En vïsa,
som mor alltíd sjong. K. f. 86.
2, móor ni, mor (barn till
modern). K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mogas
vb.

mås, måddes

Pres. mås

mogna

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mad; mat; ~ a *mogd
adj.

mogen

K. f. 86.

den ~ har ~ bled ~ mód.
Den har blivit mogen. /
för ~ mát för moget, övermoget.

Nr 7533 Hedeskoga, Hennestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mollskinn

málsiz l. málsiz

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mollskinnsbytor

målsägsböjsor pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moln

moln n. ; pl. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

monitör

monitör, m., -n, pl. -er, -na, monitörer, skolbarn som på äldre skolsystemets tid biträdde läraren vid de mindre försigkomna lärjungarnes undervisning.

Jag var min far monitör för barnen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× moppe
sb.

möpa m.

ansstugga

Jfr × Gärd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× moppe

möpe m. sb.

smustugga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Hfo v bjärl o. mullbänk

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mor;

mor, I kan s.

di så, ad

mörkn vilde dam,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mor

moår mo̲or

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se moder

mor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mora

mòra, -an

kusten, "gumma"

min mòra kan sitta mitt
här öpe på låvtrappa å vövt.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mora

mȯ̀ran best. fem. sg. sb.

mor på gården, bondhust-
run, husmodern på en gård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*mora

vb.

Refl. mårra, sr =

roa sig

nuː ska, vi, ud, o,

mårra, vós. Nu skall vi

ut och roa oss.

Öja. N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mora

vb.

Refl.

mòra, s2, =

roa sig

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morás
s.

morás (genus ?)

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moras

moráś n. ; pl. – -or

sank mark

N. f. 80.
K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moras

morás n.

kårkmark

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mábror m.; mábrǫra

morbror

M. Åreskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morbror

mó̲bro

2436 Bromma, Herrestads hd

Helga A Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morbror

mórbror m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 86. / de va en
N. f. 80. / mórbror tén.

Det var en morbror till
honom. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morbror

/
morbrår

/ /
morbrår paradis:

en morbror med efternamnet Paradis.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morbroskinna

móbrokvinna

en morbrors kusin.

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mor brorkvinna

mórbrorkvíga f. sb.

morbroderns hustru

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfaden

mó'for

min mó'for

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfader

mó'fae , gen. mó'faes

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfader

mŏfor, m., -ləv, pl. -fra, -na, morfader.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfader

mó́far, gen. mó́fars

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfar

mó́for m.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfar

mó'for

gàmlemó'for = mødens morfader

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

måfor m.

morfar s.

morfar

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfar

mó'for , m.

mó'for kan vi'd ad.

Detta tilltal och omtal användes icke
bara av barnbarn men av böndernas, som
ha barn.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfar

mó'for

han va mó'for te hán

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morfar

mó´for m.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon

juladås inåren (acc. 1)

juldags morgon

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon

måren, -en.

pl. mornå, -åna

vi ste på klokan tie om mornåna

Hjärsti, vå ska vi hitta på i måren?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon:

de e lå:s i må:nen

= lås-dagen i morgon

9/8 1952

jå. de fær lidja ta i må:nen.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952. -54.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon s.

1
mårn r. ; mårna

morgon

2
1 mårs : i morse

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon:

vi ste ö/r klokan tä'

om mòrnå̃na

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon

i' mâ'an

sa e de e'ns dânt i' mâ'an .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon

mårn , -an

järnast på mårnan = strax
på morgonen

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

i ~ morgon, i ~ morgon ~ tìlra i ~ morgon bitida. / du ~ får ~ koma ~ igén i ~ mårgen. / Du får koma igen i morgon.

M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

morgon

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

màren

fra màren til mida
från morgon till middag /
han går där o stàgar
pa jären fra màren til
kvèl. Han går där och
spankulerar på ägorna / från mor-
gon till kvall.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. morgon

Pl. mòrna, mòrnana

om, mòrnana om morg-

narna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mårhn, - rn el.

mårnhn s.

morna, - na;

de vå pa marhn.

V 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon

mårn

i mårn, i morgon

i mårs, i morse

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon

mån:an , best.f mån:anen

julad:ås mån:an ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon
mårn, m., 1 kn, pl. mårna
2
– na, morgon. – i mårns, på
2
denna dags morgon. – i går mårns,
i går morgon.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Morgon, s.

Marn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

93.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inorgon

Inàren -en, Inàna, -ana

-- Om Inàrenen, så va Inån öja tìlla ---

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgon II

di mo te se da o klo kan
fi a om mà nana a ga né
i plant á ged a di a o spá is.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. márən morgon

mörna pl.

{márənən best. sg.
{mårənən

i márən i morgon

på márənən på mor-
gonen / intill på
N. f. sg. / márənən strax
på morgonen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. morgon

màren, = -en

K. f. 86

Nr 1633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en màren (som tidsb.) /

på màrnen på morgo-
nen. / där går kåtan med
varenda mären o édor

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

morgon

aw ~ dí. Dær går katten
ut varenda morgon och åter
av det. K. f. 86. / tìlra po~
màrenen bìda på morgo~
nen. K. f. 86. / dær ~ va ~ ìngen
o ~ kóm po ~ màrenen. Det
var ìngen som kom på morgonen.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgonbrö

marenbrö

mårenbrö

en liden fittemad kl. 1/2 5 fm

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgonbön

måranbön

N. f. 90.

N. f. 90. Jfr kvällsbön

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgonmjölk

màrenmilk

på morgonen mjólkad mjólk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgonmjölk

1
mårrmilff, m., – ko, utan pl.,
morgoonmjölk.
2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

2
Hära.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgonmjölk

màrenmilfs

under morgonen mjölkad
mjölk (den sämsta mjölken)

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgonmål

màrenmåled bet. ↄ.

frukosten

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morgonsko

màränskò ; pl. =

imeeko

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inorgonsko

mÖrensk Ö , pl. =

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morlösa

mårlösa, f., -n (pl. -sor, -na mindre brukl.) benämning på matstrupen hos däggdjur och får.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mormor

mo1rnor, mo1rnor l. mo1rno:r,
pl.-hn, pl.-mo:ra, -na,
mormoder. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mormoder

mórmor

de e gàmla mórmor, dén.

(ytterst skämtsamt om lidningen
Ystads Allehanda).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mormor

mórmor f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mormor

mórmor

gàmla mórmor

= mormors mor.

ja hade en gamal mórmor, som
vå hos mår.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mormor

mórmor f.

K. f. 86. (tala, óm. ad)

doras mórmor deras
mormor talade om det.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mormors äppleträd

mórmors èblatrè

en äpplesort

Möj. Södertahelm.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× morna

sb.

mòrnpa ; pl. -or

~~[illegible]~~ hyska till

hake; krampa, måla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× morna

mòrnpa; pl. ~ or sb.
mò̲rnor f.

hyska till hake; märla;
krampa.

hàytor o. mò̲rnor
hăktor och hyskor.
K. f. 86. Jfr trad-
morna

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morot

morýdor l. morsídor pl.

g. morsítor

galra - morýdor galra

morötter

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morot

morǽda ; morǽdor pl.

stua ~ morǽdor stuva

morötter. / gùla (rǿda, vìda)

K. fl. 86. / morǽdor gula

(röda, vita) morötter

en ~ morǽda en morot.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morotstuving

Se *morötterstuving

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morra

mòra, =

1. morra, om hund

2. ständigt knota och gnälla

Jfr morretråg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morra Hl

2
mɔ̄ra ; - r , — ; — ; - d.

morra

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morra

mårra (- ar, - a, - ad, - ad, ~~pl~~
bloū i n. sing., - a, pl. - a
l. -rha) intr., morra.

hårrana mårra all for ēl,
men di jūdh vist hārth
od folk. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Slārr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morra

mòra, =

knota, gråla, vara grålynk

fruentumorna mòra, jo

nastan, mér. Kvinnorna grålade

och knotade nàstan mer (d: än

männen). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× morretråg

mòretrûi n. sb.

gråtjukt man, man som
ständigt knotar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*morretråg

sb.

màràtrùe n.

gråtsjuk, kvistande person

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morrhår

mòrrhàr pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morrhår

mo²rkå¹r, n. 1– ar, pluralt 1 murrhår. På hund och katt.

Bromma.

Klipp¹or en mo²rkå¹ren av en kat, så kan han lätt ²på¹ra musen.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morrhår

sv.

mårhår pl.
(på kat).

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× morsam

morsåm l. -or, m. och f.,
n. -sam, pl. -såma, komp.
-såmare, - såmast, muntrande,
roande.

Högestad.

H. i Bosarp.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x morsam

morsám

(svenskt, rörande (om persoⁿ-
ner)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× morsam

adj.

da ~ va ~ so ~ morsámt.
Det var så trevligt. /
han ~ e ~ so ~ morsam.
Han är så trevlig och un-
derhållande. / da ~ hada ~
vad ~ morsamare ~ for ~
n. f. 90.

Öja

/ mor.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

x morsam
agj.

Det hade varit
trestjärne för honom.

n. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* morsam

adj.

morsámt n. l. mörsámt

tretligt, nöjsamt

dr. e. lättål so. mor-

sámt. Det är ända så

tretligt. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

masse;

màrks el. mòrks

adr.

de vå i màrks;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morse

mòrɛs

I uttrykk som: ²- gar -
mòrɛs ²gå morse

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

morse

mòrs

I sammanställningar som:
i mòrs i morse, i dag
på morgonen / i-da-
mòrs ds.

M. f. 80.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mortel

mòrtel m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mortel
sb.

mòrtel m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× morötterstruning

morägderstruning

morotstruning

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× moss

mus l. mus, n., -ed, utan pl., mossa.

De blås på mused flyga om åkern. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*moss

sb.

mås n.

mossa (år. lavar)

dar e e más på stena.

Det finns mossa på stenar.

R. y. 87.

Jfr *stenmoss

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
mosa f.

mossa s.

mossa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossa

mòsa, -an

Regn. pär. form: den genuina formen torde vara * mòs.

der e dysor, mòsa

n. f 90. på sténen.

Det växer mossa

på stenen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Aresköug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse s.

2
mo̲s̲e r. ; 2/a

mosse

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inosse

Inòsa -an

han va inòsan tèta vé.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse

mòsːə, -ən

5638. Sövestad. Kemestads hd

N. Wilsson 1932

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse, s.

màs̲a l. màz̲a

78.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mous

mòsa pl.

N. f. 81

Nr 7533. Herrestads hd
Hedersköga Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse

mòsa -en, -a. -ana.

trehåiva hada di nere i mòsen

di skole ga i vån i öja mòsa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse

mòsa m.

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse,

mus, – ens.

– a, – na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse

mɔ̀sa, -an. mɔ̀sar,
-ana el. mɔ̀sa, -ana

di hɔg sɔ́v i mɔ̀sa
hɔ̀restá mɔ̀sa; rúsbɔ mɔ̀sa

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse:

dæ både vi nere i mòsana

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inosse

Inòsa -an -a -ana.

el. -å -åna

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse

mòsa pl. mòsà

òja mòsà

dæn kan jèk a tø ìgla hæn

i mòsana .

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse

mòsa -an

dan e en fjila dæl næra

i mòsan.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosse

mòse -en -a -ana

han har en mòse, pannélsen,
dén ùde.

m.-f. 63.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

mosse

{mòsa
{mùsa

mòsa} pl. l. mòsà *);
mùsa}

mòsana

en fårh masa.

mùsa. En förfär-
dig mängd mossar.

M. f. 80.
K. f. 86

*) Med starkt betryck på sl-
tima

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mosse

vr fjørda nere i
mòsana me dòm. Ti kõrde
nere i mossarna med dem
(d: oxarna). K. f. 86. / de
bòda nere i mòsana. De
bodde nere i mossarna. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moss-grav

mòsagrâv, -en -or -orna

vattengrav i' mosse.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossgädda

mùsagèdda; pl. ˋ–– ˊ or

gädda som lever i' tors-

mosse

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossjord

mòssajȯr

jordmån på mossmarker
(odlade eller ej).

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossjord

mòsajȯr

jordmån i torrmosse

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosskiffe
sb.

mòsaſkùta n.
en gards andel i torrmosse
Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
R. f. 86.

fór. i tíden hade àla
at mòsaſkùta. Förr i tiden
hade alla (åbor) eta moss-
skiffte. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossloft

mus·a·lo·t, pl. -ar -or

andel som gård har i

torrmosse

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mossna

vb.

màsna, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

bli moss belupen (t. ex. om halmtak)

de. màsna. De (halm-taken) blev moss belupna.

N. J. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosstrå

mèsatrå

trådstammar, stockar
o.d. som påträffas i
torrmosse.

u.f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mossstäla

mòsastä'ta f. sb.

område med fastare

mark i' mosse

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossvatten

mùsavàn n.

vatten i mosse

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossvatten

mòsavàn n.

N. f 8a.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossål

mùsaål

ål som lever i mosse

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

moster

1. {mástor f.
   {mástor

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86. / vílem hade en mástor, som bòde hár nère.

Vilhelm hade en moster, som bodde här nere.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mȯstor f. ; mȯstra moster s.

moster

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inosten

Inóstor

fjàsti' kon vå så mid som
inóstor te dén som ....

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosten

mo̲stor[1], f. -en, pl. -tra, -na,
mostar[2]. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x mostermon

1 mo̲stormà̲n, m. -, -en, pl. -a, -na, mosters man, man gift med den ifrågavarande personens moster.

2. Öja.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2 Lånz.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mostelman

mòstorman

en som är gift med någons moster

mòstorman så kalad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mosterman

mósterman

någons mosters man.

Ex. som tilltalsord.

Torde numera vara ur bruk. O. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mo-sugen
adj.

mosuen

som tycks svälta sig onödigt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mot

mo̲d l. imo̲d, prep. och adv., mot, emot.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mot

adv. & prep.

mod

men mot ffa ord som böjas med d.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. mot

mod;

mod tryckes.

ena nida mod-fred-
riksbärg. Ända ute
mot Fredriksberg.
N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. mot

två barn ligger
en sköj mot bönan
mot varandra. Två
barn ligga i en säng med
~~Barnen~~ fötterna mot varandra.
K. f. 86. /...sin-da-lior-ud-
mod-mårs månad.
sedan det lider ut mot mars
månad. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mot
prep.

mǫd

mǫd ýsta tɛ

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

motor

metȯ́r -en

den va frùentùmon som

ǰùta metȯ́ren (på mejeriet)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

motorsåg

motorsåg ; pl. -ar

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

motorlig
a.

modurli

han e als ènte modurli

(: fjäntaktig)

1958. Baldringe, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

motivella
a.

modvéli

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund